

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 19 januari 2022
(OR. en)

14151/21

**Interinstitutionellt ärende:
2021/0366(COD)**

**FORETS 78
AGRI 566
ENV 914
CLIMA 399
PROCIV 149
JUR 653
DEVGEN 210
RELEX 997
UD 284
PROBA 53
FAO 42
SUSTDEV 162
IA 185
CODEC 1507**

FÖLJENOT

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	18 november 2021
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2021) 706 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om utsläppande på unionens marknad och export från unionen av vissa råvaror och produkter som är förknippade med avskogning och skogsförstörelse och om upphävande av förordning (EU) nr 995/2010

För delegationerna bifogas dokument – COM(2021) 706 final.

Bilaga: COM(2021) 706 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 17.11.2021
COM(2021) 706 final

2021/0366 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om utsläppande på unionens marknad och export från unionen av vissa råvaror och produkter som är förknippade med avskogning och skogsförstörelse och om upphävande av förordning (EU) nr 995/2010

(Text av betydelse för EES)

{SEC(2021) 395 final} - {SEC(2021) 396 final} - {SWD(2021) 325 final} -
{SWD(2021) 326 final} - {SWD(2021) 327 final} - {SWD(2021) 328 final} -
{SWD(2021) 329 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

- **Motiv och syfte med förslaget**

Avskogning och skogsförstörelse sker i en alarmerande takt, vilket förvärrar klimatförändringen och förlusten av biologisk mångfald. Den största orsaken till avskogning och skogsförstörelse är att **mer skogsmark tas i anspråk som jordbruksmark** för att producera råvaror som nötkreatur, trä, palmolja, soja, kakao eller kaffe. Världens växande befolkning och ökande efterfrågan på jordbruksprodukter, särskilt av animaliskt ursprung, förväntas leda till ökad efterfrågan på jordbruksmark och ytterligare belastning på skogarna, samtidigt som förändrade klimatmönster påverkar livsmedelsproduktionen. Därför behövs en omställning till hållbar produktion som inte leder till ytterligare avskogning och skogsförstörelse.

EU är en stor konsument av råvaror som är förknippade med avskogning och skogsförstörelse och saknar specifika och ändamålsenliga regler för att minska sitt bidrag till dessa fenomen. Syftet med detta initiativ är därför att begränsa avskogning och skogsförstörelse som orsakas av konsumtion och produktion i EU. Detta förväntas i sin tur minska utsläppen av växthusgaser och förlusten av biologisk mångfald på global nivå. Detta initiativ syftar till att **minimera konsumtionen av produkter från leveranskedjor som är förknippade med avskogning eller skogsförstörelse** och öka efterfrågan på och handeln med lagliga och ”avskogningsfria” råvaror och produkter i EU.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Förslaget tillkännagavs första gången i **kommissionens meddelande *Intensifiera EU:s insatser för att skydda och återställa världens skogar från 2019*¹ (meddelandet från 2019)**, där kommissionen åtog sig att ”bedöma ytterligare lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder på efterfrågesidan för att säkerställa lika villkor och en samsyn i fråga om avskogningsfria försörjningskedjor, i syfte att öka insynen i försörjningskedjan och minimera risken för avskogning och skogsförstörelse i samband med råvaruimport till EU”. Detta åtagande bekräftades därför i den europeiska gröna given², i EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030³ och i från jord till bord-strategin⁴, och motsvarande lagstiftningsförslag för 2021 tillkännagav i de två sistnämnda meddelandena. Förslaget ingår i och överensstämmer med de övergripande målen för den europeiska gröna given och de initiativ som tas fram inom ramen för denna. Det kompletterar även de andra åtgärder som föreslås i meddelandet från 2019, särskilt 1) **arbeta i partnerskap med producentländer** för att komma till rätta med grundorsakerna till avskogning och främja ett hållbart skogsbruk, och 2) **stärka det**

¹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Intensifiera EU:s insatser för att skydda och återställa världens skogar*(COM(2019) 352 final).

² Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Den europeiska gröna given* (COM(2019) 640 final).

³ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030 – Ge naturen större plats i våra liv* (COM(2020) 380 final).

⁴ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Från jord till bord-strategin för ett rättvisare, hälsosammare och miljövänligare livsmedelssystem* (COM(2020) 381 final).

internationella samarbetet med viktiga konsumentländer för att minimera läckage och främja införandet av liknande åtgärder för att undvika eller minimera risken för att produkter från leveranskedjor som är förknippade med avskogning eller skogsförstörelse släpps ut på marknaden.

Kommissionen kommer därför att fortsätta att arbeta i partnerskap med producentländer för att erbjuda nya typer av stöd och incitament när det gäller åtgärder för skogsskydd, förbättrad markförvaltning och markbesittningsrätt, stärkta brottsbekämpande åtgärder samt främjande av hållbar skogsförvaltning, klimattåligt jordbruk, hållbar intensifiering och diversifiering, agroekologi och skogsjordbruk.

Avskogning behandlas endast i begränsad utsträckning i EU:s befintliga regelverk. EU:s handlingsplan för skogslagstiftningens efterlevnad, styrelseformer och handel (**Flegt**) från 2003⁵ är EU:s viktigaste politik mot olaglig avverkning och därmed sammanhängande handel. **Flegt-handlingsplanen omfattar olaglig avverkning och därmed sammanhängande handel, men den tar inte upp avskogning i sig.** Ett viktigt inslag i Flegt-handlingsplanen är ett frivilligt system för att säkerställa att endast lagligt avverkat timmer importeras till EU från de länder som samtycker till att delta i systemet EU:s interna rättsliga ram för detta system är förordningen om skogslagstiftningens efterlevnad samt förvaltning av och handel med skog (**Flegtförordningen**)⁶, genom vilken ett system med Flegtlicenser upprättas som utgör grunden för Flegts frivilliga partnerskapsavtal. En annan viktig del av Flegthandlingsplanen är **EU:s timmerförordning**⁷, genom vilken det införs ett förbud mot att släppa ut timmer från olaglig avverkning och trävaror på EU-marknaden och fastställs skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer på EU-marknaden för första gången. Både Flegtförordningen och timmerförordningen har genomgått en kontroll av ändamålsenligheten och de politiska alternativ som läggs fram i denna förordning bygger även på slutsatserna från denna kontroll.

Genom att bygga vidare på erfarenheterna och lärdomarna från handlingsplanen och förordningen om Flegt kommer kommissionen i förekommande fall att inrätta ”skogspartnerskap” med relevanta partnerländer. Det främsta målet för skogspartnerskapen kommer att vara att skydda, återställa och/eller säkerställa hållbar användning av skogar på ett heltäckande och integrerat sätt för att bidra till att genomföra den europeiska gröna given prioriteringar och målen för EU:s utvecklingssamarbete, såsom fattigdomsbekämpning, god förvaltning och mänskliga rättigheter. Skogspartnerskapen kommer att främja skogsförvaltning och politiska reformer för hållbart skogsbruk och bidra till att hejda avskogning och skogsförstörelse.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

I meddelandet från 2019 fastställs det övergripande målet att skydda befintliga skogar och förbättra deras hälsa, särskilt primärskogar, för att öka andelen hållbar skog med stor biologisk mångfald över hela världen. Inom ramen för den europeiska gröna given anses detta lagstiftningsförslag och andra åtgärder för att undvika eller minimera risken för att produkter från leveranskedjor som är förknippade med avskogning eller skogsförstörelse släpps ut på

⁵ Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet – *Skogslagstiftningens efterlevnad, styrelseformer och handel (FLEGT)* – Förslag till en handlingsplan för EU (KOM(2003) 251 slutlig).

⁶ Rådets förordning (EG) nr 2173/2005 av den 20 december 2005 om upprättande av ett system med Flegtlicenser för import av timmer till Europeiska gemenskapen.

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010 av den 20 oktober 2010 om fastställande av skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden.

EU-marknaden vara viktiga för att uppnå målen i både EU:s strategi för biologisk mångfald 2030 och i från jord till bord-strategin. Andra relevanta initiativ är till exempel meddelandet om en långsiktig vision för EU:s landsbygdsområden⁸.

I **EU:s nya skogsstrategi** bekräftas att de åtgärder som redan fastställs i meddelandet från 2019 utgör den grundläggande ramen för EU:s åtgärder på global nivå, inklusive detta lagstiftningsförslag, och åtgärderna kommer vederbörligen och konsekvent att beaktas i utformningen av inrikespolitiska åtgärder på detta område.

Denna förordning kommer att komplettera lagstiftningsinitiativet om **hållbar företagsstyrning**, som syftar till att förbättra EU:s rättsliga ram för bolagsrätt och företagsstyrning. Initiativet om hållbar företagsstyrning baseras på en övergripande strategi för att hantera negativa konsekvenser för de mänskliga rättigheterna och miljön genom att påverka företagens beteende i sina egna verksamheter och värdekedjor. Initiativet om hållbar företagsstyrning kommer att inriktas på företagens verksamheter och värdekedjor generellt, medan strategin för att motverka avskogning fokuseras på specifika produkter och deras leveranskedjor. De två initiativen kan således ha gemensamma och ömsesidigt stödjande allmänna mål, men de specifika målen skiljer sig åt.

Kraven avseende tillbörlig aktsamhet inom ramen för initiativet om hållbar företagsstyrning kommer enligt planerna att vara tillämpliga på ett antal stora EU-företag inom olika branscher (med en mer riktad strategi för vissa medelstora företag). Enligt planerna kommer initiativet även att omfatta företag utanför EU. Lagstiftningsinitiativet om avskogning har ett mycket specifikt mål, dvs. att begränsa utsläppandet av produkter som kan kopplas till avskogning på EU:s marknad, och dess krav kommer därför att vara mer specifika inom vissa områden jämfört med de allmänna skyldigheterna enligt initiativet om hållbar företagsstyrning. Lagstiftningsinitiativet om avskogning omfattar även ett förbud, som kommer att gälla alla verksamhetsutövare som släpper ut de berörda produkterna på marknaden, såväl företag inom som utanför EU, oavsett rättslig form och storlek. Om kraven enligt initiativet om hållbar företagsstyrning går längre än kraven i förordningen om avskogning tillämpas de tillsammans.

Detta initiativ är inte specifikt inriktat på **finanssektorn och investeringar**. Befintliga initiativ på området hållbar finansiering, exempelvis genomförandet av EU:s taxonomiförordning och det framtida direktivet om företags hållbarhetsredovisning (för närvarande direktivet om icke-finansiell rapportering), är väl lämpade för att hantera avskogningens konsekvenser på finans- och investeringssektorerna, vilket innebär att de kommer att komplettera och stödja detta lagstiftningsinitiativ om avskogning.

Direktivet om företags hållbarhetsredovisning och taxonomidirektivet föreskriver skyldigheter att lämna uppgifter även för icke-finansiella företag: enligt direktivet om företags hållbarhetsredovisning ska sektorsvisa rapporteringsstandarder offentliggöras senast i oktober 2023. Enligt EU:s taxonomiförordning har tekniska kriterier genom delegerade akter redan fastställts för begränsning av och anpassning till klimatförändringen för skogsbruk, medan offentliggörandet av kriterier för jordbruk har försenats. Båda dessa ekonomiska verksamheter kan omfattas av delegerade akter för de andra fyra miljömålen.

Detta förslag till förordning förväntas även tillämpas tillsammans med direktivet om förnybar energi⁹ när det gäller vissa råvaror som används som biobränslen eller för att producera

⁸ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *En långsiktig vision för EU:s landsbygdsområden – för starkare, sammanlänkade, resilienta och välmående landsbygdsområden 2040* (COM (2021) 345 final).

biobränslen, till exempel träpelletar eller derivat av soja och palmolja. Målen för dessa två uppsättningar av EU-regler är kompletterande, eftersom de båda inriktas på de övergripande målen att bekämpa klimatförändringar och förlust av biologisk mångfald. I detta lagstiftningsinitiativ fastställs krav för råvaror och produkter som är kopplade till avskogning och skogsförstörelse som släpps ut på EU:s marknad, med målet att begränsa avskogning som drivs av EU. I direktivet om förnybar energi fastställs bland annat regler i form av hållbarhetskriterier för när biobränslen, flytande biobränslen och biomassa ska anses vara hållbara och särskilda mål för EU, dvs. att andelen energi från förnybara energikällor ska uppgå till minst 32 % senast 2030.

När det gäller det samspelet i praktiken kommer råvaror och produkter som omfattas av båda rättsakterna att vara föremål för de allmänna kraven för marknadstillträde och redovisningskraven för förnybar energi. Dessa krav är förenliga och ömsesidigt förstärkande. I det särskilda fallet med certifieringssystem för råvaror och produkter med låg risk för indirekt ändring av markanvändning (ILUC) får dessa certifieringssystem enligt kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/807 om komplettering av direktiv (EU) 2018/2001¹⁰ ”vad gäller fastställande av bränsleråvaror med hög risk för indirekt ändring av markanvändning för vilka en betydande utvidgning av produktionsområdet till mark med stora kollager kan observeras och certifiering av biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen med låg risk för indirekt ändrad markanvändning”, även användas av verksamhetsutövare och handlare inom ramen för deras system för tillbörlig aktsamhet i syfte att erhålla information som krävs enligt denna förordning för att uppfylla några av de spårbarhets- och informationskrav som anges i artikel 9 i denna förordning. Precis som andra certifieringssystem påverkar användningen inte verksamhetsutövares och handlares rättsliga ansvar och skyldigheter att tillämpa tillbörlig aktsamhet enligt denna förordning.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

EU:s behörighet att agera på området avskogning och skogsförstörelse härrör från de artiklar i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) som handlar miljöskydd. Enligt artikel 191.1 i EU-fördraget är målet för EU:s miljöpolitik att ”bevara, skydda och förbättra miljön, att skydda människors hälsa, att utnyttja naturresurserna varsamt och rationellt och att främja åtgärder för att lösa regionala eller globala miljöproblem, särskilt för att bekämpa klimatförändringen”. Införandet av åtgärder på unionsnivå för att bekämpa avskogning och skogsförstörelse kommer att bidra till att minska utsläppen av växthusgaser, öka motståndskraften mot klimatförändringar och minska det mänskliga inflytandet på den biologiska mångfalden, och kommer således att bidra på ett betydande sätt till vart och ett av de miljöpolitiska målen. Följaktligen bör artikel 192 i EUF-fördraget användas som rättslig grund för förslaget.

⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

¹⁰ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/807 av den 13 mars 2019 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 vad gäller fastställande av bränsleråvaror med hög risk för indirekt ändring av markanvändning för vilka en betydande utvidgning av produktionsområdet till mark med stora kollager kan observeras och certifiering av biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen med låg risk för indirekt ändrad markanvändning (EUT L 133, 21.5.2019, s. 1).

Precis som många miljöproblem kan konsekvenserna av avskogning i ett område få globala effekter. Det är därför lämpligt att både inhemska produkter och produkter som övergår till fri omsättning eller exporteras omfattas av förslaget enligt den föreslagna rättsliga grunden. På så sätt uppfylls artikel 191.2 i EUF-fördraget, som föreskriver att unionens miljöpolitik ska syfta till en hög skyddsnivå, och artikel 3.3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), enligt vilken främjande av en hög nivå i fråga om miljöskydd och förbättring av miljöns kvalitet fastställts som ett av unionens mål.

Följande anges i artikel 191.1 i EUF-fördraget: ”Europaparlamentet och rådet ska i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén besluta om vilka åtgärder som ska vidtas av unionen för att uppnå de mål som anges i artikel 191.”

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

De främsta drivkrafterna bakom avskogning och skogsförstörelse har samband med både handeln på EU:s marknad och internationell handel. Det krävs åtgärder på EU-nivå för att hantera EU:s konsumtionsavtryck och internationella handelsfrågor på ett samordnat och harmoniserat sätt och samtidigt skapa den rättsliga säkerhet och tydlighet som är nödvändig för att EU:s marknad ska fungera väl. I avsaknad av ett harmoniserat tillvägagångssätt skulle medlemsstaterna själva vidta åtgärder för att begränsa den inre handeln, vilket i sin tur skulle störa den inre marknadens funktion. Detta skulle få allvarliga följder för EU-marknadens funktion, äventyra europeiska verksamhetsutövarers möjligheter att köpa in de produkter och råvaror som omfattas av denna förordning och undergräva EU-åtgärdernas trovärdighet. En del medlemsstater skulle kanske besluta att inte vidta några åtgärder, vilket begränsar den potentiella inverkan av andra medlemsstaters åtgärder mot avskogning.

Leveranskedjorna för de produkter som omfattas av initiativet är internationell och mycket ofta global. EU:s erfarenhet av att hantera komplexa problem i leveranskedjorna (t.ex. i samband med lagstiftningen om olaglig avverkning) visar att det är mycket viktigt att säkerställa lika villkor för verksamhetsutövarna när det gäller de krav som ska vara uppfyllda innan produkter (råvaror och produkter framställda av dessa) får släppas ut på EU:s marknad för första gången.

Om det saknas tillämpliga bestämmelser på EU-nivå får verksamhetsutövarare som är redo att sanera sina leveranskedjor en konkurrensnackdel och ohållbart beteende belönas. Även om miljön är ett behörighetsområde som delas mellan EU och dess medlemsstater är EU-omfattande åtgärder därför nödvändiga för att säkerställa en gemensam förståelse av leveranskedjor som är fria från avskogning och skogsförstörelse i syfte att öka insynen i sådana leveranskedjor och, genom åtgärdens omfattning, avsevärt motverka avskogning.

I den mån detta initiativ omfattar både varor som övergår i fri omsättning och varor som exporteras från unionsmarknaden skulle åtgärder på unionsnivå vara mer ändamålsenliga än åtgärder på nationell nivå, eftersom åtgärder på unionsnivå skulle bidra till att motverka eventuella negativa konsekvenser för den inre marknadens funktion och när det gäller handelsaspekter. EU-åtgärder kan därför komplettera och stärka medlemsstaternas nationella åtgärder. Om EU inte skulle agera skulle problemet med avskogning och skogsförstörelse i samband med konsumtionen i EU kvarstå och förvärras ytterligare. Detta skulle i sin tur inverka negativt på EU:s insatser för skydd av den biologiska mångfalden och EU:s klimatåtgärder på global nivå.

- **Proportionalitetsprincipen**

Med detta lagstiftningsinitiativ ökar EU sina insatser mot avskogning och skogsförstörelse genom att inrätta ett ambitiöst och genomförbart regelverk för att främja omställningen till hållbara leveranskedjor i alla producentländer, såväl inom som utanför EU. På så sätt skulle EU bli en trovärdig normgivare på global nivå. Nyttan uppväger klart kostnaderna i ekonomiska termer. Initiativet är även anpassat till problemets allvarliga och brådskande karaktär och överensstämmer med prioriteringarna i den europeiska gröna given.

Detta lagstiftningsinitiativ syftar till att minimera EU:s medverkan till avskogning och skogsförstörelse. Målet kommer att uppnås genom inrättandet av ett obligatoriskt system för tillbörlig aktsamhet i olika steg som bygger på en definition av begreppet avskogningsfri, kombinerat med ett riktmärkningssystem. Enligt slutsatserna i dokumentet *Impact Assessment related to minimizing the risk of deforestation and forest degradation associated with products placed on the EU market* ("Konsekvensbedömning av åtgärder för att minimera risken för avskogning och skogsförstörelse i samband med produkter som släpps ut på EU-marknaden" (inte översatt till svenska)) (*konsekvensbedömningen*), förväntas dessa åtgärder vara de mest ändamålsenliga för att begränsa avskogning som drivs av EU och de mest effektiva av de åtgärder som har granskats under arbetet med detta initiativ. Slutsatserna av konsekvensbedömningen visar att rättsligt bindande alternativ (såsom avskogningsfria krav, obligatorisk tillbörlig aktsamhet osv.) skulle vara mer ändamålsenliga än frivilliga åtgärder (t.ex. frivillig tillbörlig aktsamhet, frivillig märkning eller frivillig privat certifiering). Dessa slutsatser bekräftas av resultatet av det öppna offentliga samrådet, där en överväldigande majoritet av de berörda aktörerna – branschorganisationer och icke-statliga organisationer – gav sitt stöd åt ett obligatoriskt system för tillbörlig aktsamhet.

- **Val av instrument**

Det föreslagna instrumentet är en förordning eftersom det är nödvändigt att säkerställa högsta möjliga nivå av harmonisering för att undvika att olika normer tillämpas samtidigt i medlemsstaterna, vilket skulle undergräva den grundläggande principen om fri rörlighet för varor. I en förordning är det möjligt att fastställa **direkt tillämpliga krav** för alla aktörer, vilket ger den nödvändiga rättssäkerheten och möjlighet att säkra efterlevnaden på en helt integrerad marknad i hela EU. Genom en förordning är det också möjligt att **säkerställa att skyldigheterna genomförs samtidigt och på samma sätt i samtliga 27 medlemsstater**. Genom en förordning är det dessutom möjligt att **minska osäkerheten om tidsfristerna** under den införlivandeprocess som brukar krävas för ett direktiv på ett område där tid och rättssäkerhet är av avgörande betydelse med tanke på prognoserna för öknings av marknadens storlek och förändringar i marknadsdynamiken mer allmänt.

Instrumentet har även utformats som ett framtidssäkrat dynamiskt system så att det kan **anpassas till utvecklingen på marknaden och nya uppgifter och vetenskapliga belägg**. Därför förutses ett **antal befogenheter för kommissionen** för att göra det möjligt att ta fram genomförandeåtgärder, bland annat i syfte att offentliggöra resultaten av riktmärkning av länder och se över de råvaror som omfattas av förordningens tillämpningsområde.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Detta initiativ bygger på kontrollen av timmerförordningens och Flegtförordningens ändamålsenlighet, som har utförts samtidigt med konsekvensbedömningen för denna förordning.

När det gäller timmerförordningen har kontrollen av ändamålsenligheten visat att situationen i tredjeländer har förbättrats, även i länder som har valt att inte delta i frivilliga partnerskapsavtalsförfaranden. EU:s viktigaste handelspartner har vidtagit åtgärder för att förbättra sina skogsförvaltningssystem och minska olaglig avverkning i syfte att uppfylla timmerförordningens krav. Även om timmerförordningen hämmas av ett antal brister i utformningen och genomförandeproblem har den visat positiva resultat både i fråga om ändamålsenlighet och effektivitet. Timmerförordningens världsomspännande omfattning har gett EU en grund för ett nära samarbete med andra konsumentländer. Andra konsumentländer och handelspartner världen runt har infört lagstiftningsstrategier liknande timmerförordningen. Detta är särskilt viktigt i det bredare sammanhanget när det gäller avskogning, eftersom det visar att EU även med en minskande marknadsandel kan påverka och visa vägen på global nivå.

Trots genomförandeproblemen visar resultaten av kontrollen av ändamålsenligheten att den valda strategin för timmerförordningen – tillbörlig aktsamhet – ger flexibilitet för att bemöta nya och framväxande utmaningar i samband med olaglig avverkning och olagliga ändringar av markanvändning. Det allmänna krav (tillbörlig aktsamhet) som ställs på alla EU-baserade verksamhetsutövare innebär även att förordningen är flexibel när det gäller förändringar i handelsmönster och i ländernas riskprofiler. Det föreslagna alternativet kommer att bidra till att integrera och förbättra den ram som inrättas genom timmerförordningen, som därför skulle upphävas.

Det förfarande för tillbörlig aktsamhet som inrättas genom timmerförordningen kommer att anpassas och förbättras genom denna förordning genom att nya bestämmelser införs, såsom en förklaring om tillbörlig aktsamhet (artikel 4), kravet angående geografisk information eller geolokalisering som kopplar råvaror och produkter till det markområde där de producerades (artikel 9), ökat samarbete med tullmyndigheterna (artiklarna 14 och 24), miniminivåer för inspektion (artikel 14) och riktmärkning av länder (artiklarna 25–26).

Vad beträffar Flegtförordningen har kontrollen av ändamålsenligheten bekräftat resultaten av de frivilliga Flegt-partnerskapsavtalen i form av ökat deltagande av berörda aktörer och förbättrade skogsförvaltningsramar i partnerländer, samtidigt som kontrollen har belyst vissa brister. Kontrollen visar även att det finns begränsade belägg för att de frivilliga Flegt-partnerskapsavtalen överlag har bidragit till att minska olaglig avverkning. Det EU-system som inrättas enligt förordningen är ett effektivt verktyg för att minska EU-aktörernas efterlevnadskostnader, men det huvudsakliga genomförandeinstrumentet, dvs. de frivilliga Flegt-partnerskapsavtalen, har dock inte levt upp till förhoppningarna. Ett av de största problemen med Flegtförordningen är att EU:s huvudsakliga handelspartner inte har visat intresse för att delta i frivilliga partnerskapsavtalsförfaranden, vilket innebär att endast 3 % av timmerimporten till EU omfattas av ett gällande system för frivilliga Flegt-partnerskapsavtal. Över femton år sedan Flegt-handlingsplanen lade grunden för dessa förfaranden 2003 har endast ett land av de femton länder som EU har inlett ett frivilligt partnerskapsförfarande med

ett fungerande Flegtlicenciseringssystem och endast ett land av EU:s tio största timmerhandelspartner deltar i ett frivilligt partnerskapsförfarande.

För att respektera de bilaterala åtaganden som Europeiska unionen har ingått och för att bevara de framsteg som gjorts med de partnerländer som har infört ett operativsystem (Flegtlicensieringsstadiet), innehåller denna förordning en bestämmelse om att trä om omfattas av en Flegtlicens uppfyller laglighetskravet. Några inslag i de frivilliga partnerskapsavtalen kan i förekommande fall integreras och i samförstånd med EU:s partner omvandlas till särskilda samarbetsprogram, som skogspartnerskap eller andra program för att ytterligare stödja skogsförvaltningen.

- **Samråd med berörda parter**

Det öppna offentliga samråd som kommissionen genomförde 2020 gav nästan 1,2 miljoner svar. Majoriteten av de berörda aktörerna var eniga om att det krävs insatser på EU-nivå för att minska EU:s bidrag till global avskogning och skogsförstörelse. De flesta aktörerna samtyckte också till att en definition av ”avskogningsfri” på EU-nivå bör fastställas som ett krav för de politiska åtgärderna.

När det gäller politiska åtgärder visade det öppna offentliga samrådet att det fanns ett starkt stöd för rättsligt bindande alternativ (avskogningsfria krav, obligatorisk tillbörlig aktsamhet, obligatorisk offentlig certifiering osv.), medan mjuka, frivilliga åtgärder som frivillig tillbörlig aktsamhet, frivillig märkning eller frivillig privat certifiering inte ansågs vara effektiva. Den överväldigande majoriteten av de berörda aktörerna – branschorganisationer och icke-statliga organisationer – gav sitt stöd åt ett obligatoriskt system för tillbörlig aktsamhet, även om åsikterna skilde sig åt när det gällde detaljerna i systemet. De detaljerade slutsatserna från samråden med berörda parter, inklusive återkopplingen om den inledande konsekvensbedömningen, resultaten av det offentliga samrådet och resultatet av det riktade samrådet med berörda parter, återfinns i bilaga 2 till konsekvensbedömningen.

Detta initiativ inriktas på skogar enligt tillkännagivandet i meddelandet från 2019, den europeiska gröna given, EU:s strategi för biologisk mångfald 2030 och från jord till bord-strategin. Europaparlamentet och icke-statliga organisationer förespråkade att även andra ekosystem skulle inbegripas. Baserat på erfarenheten från den befintliga lagstiftningen ansågs en sådan utvidgning av tillämpningsområdet vara förhastad, eftersom bristen på praktiska erfarenheter skulle inverka negativt på ändamålsenligheten och effektiviteten hos de åtgärder som bedöms här. Behovet av en utvidgning av tillämpningsområdet till att även omfatta andra ekosystem och genomförbarheten av detta kommer dock att utvärderas inom ramen för en tidig översyn.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

För att stödja analysen av de olika alternativen tilldelade kommissionen ett **bidragsavtal** till externa sakkunniga för två studier: *Impact assessment on demand side measures to address deforestation* (”Konsekvensbedömning av åtgärder på efterfrågesidan för att hantera avskogning” (inte översatt till svenska)) och *Support study for a Fitness Check of the EUTR and FLEGT Regulation* (”Stödjande studie för en kontroll av ändamålsenligheten av timmerförordningen och Flegtförordningen” (inte översatt till svenska)). Dessa studier utgjorde underlag för en del av analysen och de uppgifter som ligger till grund för de politiska alternativ som läggs fram i konsekvensbedömningen och i sin tur i denna förordning. Detta initiativ bygger även på resultaten från en tredje studie på temat ”certifierings- och

kontrollsystem inom skogsbrukssektorn och sektorn för träbaserade produkter”, som har genomförts samtidigt som konsekvensbedömningen.

Kommissionen har också använt sig av bidrag från mötena i kommissionens expertgrupp/flerpartsplattformen för skydd och återställande av världens skogar, inbegripet timmerförordningen och Flegtförordningen. Sedan färdplanen för detta lagstiftningsinitiativ inleddes i februari 2020 har gruppen hållit nio möten i olika sammansättningar, med fyra särskilda workshoppar för att inhämta synpunkter på de politiska initiativ som undersöks i konsekvensbedömningen.

Utöver de två ovannämnda stödjande studierna, expertgruppens möten och samråden med berörda parter har kommissionen även ägnat särskild uppmärksamhet åt Europaparlamentets resolution av den 22 oktober 2020 med rekommendationer till kommissionen om en EU-rättslig ram för att stoppa och vända den globala avskogning som drivs av EU (2020/2006 (INL)) samt Europeiska rådets ståndpunkter, särskilt Europeiska rådets slutsatser om meddelandet från 2019¹¹.

• **Konsekvensbedömning**

Sammanlagt 17 politiska åtgärder övervägdes i den inledande genomförbarhetskontroll som gjordes inom ramen för den förberedande konsekvensbedömningen. Denna första förteckning över potentiella åtgärder omfattade ett stort antal möjliga insatser, både lagstiftningsinstrument och icke-lagstiftningsinstrument. I genomförbarhetskontrollen bedömdes varje politisk åtgärd mot ett antal kriterier, såsom rättslig, teknisk och politisk genomförbarhet och proportionalitet, åtgärdernas möjliga ändamålsenlighet och effektivitet och återkoppling från berörda parter, EU-medlemsstaterna och tredjeländer.

På grundval av genomförbarhetskontrollen behölls följande fem politiska alternativ och undersöktes närmare: 1) Ett förbättrat obligatoriskt förfarande för tillbörlig aktsamhet. 2) Ett riktmärkningssystem och en förteckning över verksamhetsutövare som bryter mot reglerna, kombinerat med ett förbättrat obligatoriskt system för tillbörlig aktsamhet i olika steg. 3) Obligatorisk offentlig certifiering kombinerat med ett förbättrat krav på tillbörlig aktsamhet. 4) Obligatorisk märkning kombinerat med ett förbättrat krav på tillbörlig aktsamhet. 5) Ett krav att produkter som släpps ut på EU:s marknad ska vara avskogningsfria, med stöd av riktmärkning och landskortsystem.

Alla politiska alternativ som övervägs bygger på följande gemensamma inslag: 1) En definition av ”avskogningsfri” baserat på FAO:s definition som produkterna måste uppfylla och ett ytterligare krav på att produkterna ska vara lagliga enligt produktionslandets lagstiftning. 2) En produktdefinition som ses över och uppdateras med regelbundna mellanrum och inriktas på råvaror där EU mest driver avskogning (nötkött, palmolja, soja, trä, kakao och kaffe) och relaterade produkter. 3) Ett förbud mot att släppa ut råvaror och produkter på EU:s marknad som är förknippade med avskogning och skogsförstörelse och inte har producerats i enlighet med tillämplig och relevant lagstiftning i producentländerna. Alternativen 2–4 kombineras med ett obligatoriskt krav på tillbörlig aktsamhet såsom föreslås i alternativ 1.

¹¹ Slutsatser från rådet och medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om meddelandet om att intensifiera EU:s insatser för att skydda och återställa världens skogar – rådets slutsatser 15151/19, 16 december 2019)

Det rekommenderade alternativet var alternativ 2. Det kombinerar ett krav på tillbörlig aktsamhet med ett system för riktmärkning av länder där länderna kategoriseras utifrån avskogning och skogsförstörelse i samband med de berörda råvarorna, tillsammans med kriterier för ländernas engagemang i kampen mot avskogning och skogsförstörelse. Det kommer att finnas tre kategorier av länder – länder med låg, normal eller hög risk. Skyldigheterna för verksamhetsutövare och medlemsstaternas myndigheter kommer att variera beroende på produktionslandets risknivå, med förenklade krav på tillbörlig aktsamhet för länder med låg risk och skärpt kontroll för länder med hög risk.

Det förväntas att det rekommenderade alternativet kommer att bidra till att förhindra sådan avskogning som beror på konsumtion och produktion i EU av de sex råvaror som ingår i tillämpningsområdet. EU:s bidrag till avskogning och skogsförstörelse förväntas minska, så att drygt 71 920 hektar skog årligen i mindre grad påverkas av avskogning och skogsförstörelse 2030. Detta skulle också innebära en minskning med minst 31,9 miljoner ton koldioxidutsläpp till atmosfären varje år på grund av EU:s konsumtion och produktion av de relevanta råvarorna, vilket skulle kunna omvandlas till ekonomiska besparingar på minst 3,2 miljarder euro årligen. Detta alternativ förväntas dessutom att på ett avgörande sätt bidra till att skydda den biologiska mångfalden, vilket i sin tur även har en stark koppling till insatserna för att förhindra klimatförändringar.

Detta alternativ skulle även bidra till att uppnå de specifika målen för EU-insatsen, nämligen att skapa lika villkor för företag som är verksamma på EU:s marknad, minimera konsumtionen av produkter som kommer från sådana leveranskedjor som är förknippade med avskogning eller skogsförstörelse, och öka efterfrågan på och handeln med lagliga och avskogningsfria råvaror och produkter i EU. Småbrukare som producerar de berörda råvarorna kan få svårt att anpassa sig. Alla dessa faktorer förväntas begränsas till den föreslagna brytpunkten 2020, eftersom de flesta produkter som handlas för närvarande skulle komma från mark som togs i produktion före 2020.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Denna förordning förväntas bidra till att skapa lika villkor för företag som är verksamma på EU:s marknad. Producenter som genomför mer hållbar produktion och transparenta leveranskedjor förväntas vinna andelar på EU-marknaden och öka sin konkurrenskraft jämfört med producenter som orsakar avskogning, oavsett storlek. Den största kostnadsfaktorn avseende kraven på tillbörlig aktsamhet är leveranskedjornas komplexitet och riskerna i samband med det land som råvarorna eller produkterna köps in från, inte företagets storlek.

Det kan vara svårare för små och medelstora företag att genomföra förfarandena för tillbörlig aktsamhet (och när det behövs, byta leveranskedjor). Att kombinera kravet på tillbörlig aktsamhet med riktmärkning skulle leda till lägre kostnader för små och medelstora verksamhetsutövare och handlare i form av förenklade krav på tillbörlig aktsamhet genom att de väljer produkter som härrör från leveranskedjor med låg risk.

I förslaget ingår ett ”informations- och kommunikationssystem” (artikel 29), som skulle möjliggöra elektronisk behandling av information både mellan behöriga myndigheter och mellan dessa och verksamhetsutövarna. Detta system kommer att bidra till att underlätta och rationalisera verksamhetsutövarnas skyldigheter och de behöriga myndigheternas tillsyn.

- **Grundläggande rättigheter**

Det föreslagna politiska alternativet innebär ett krav på att produkter ska ha tillverkats i enlighet med definitionen av avskogningsfri och lagarna i produktionslandet. Detta innebär att lagstiftningen om arbetstagarrättigheter, miljörättigheter och mänskliga rättigheter i produktionslandet (både nationell och internationell) måste beaktas vid bedömningen av produkternas överensstämmelse med detta initiativ. Detta inbegriper ursprungsbefolkningar, som förväntas bidra till att skydda utsatta lokala samhällens rättigheter.

På unionsnivå överensstämmer förslaget med EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt dess artikel 2 (rätt till liv), artikel 8 (skydd av personuppgifter), artikel 16 (näringsfrihet), artikel 17 (rätt till egendom) och artikel 37 (miljöskydd).

I enlighet med artikel 52.1 i stadgan ska varje begränsning i utövandet av de rättigheter och friheter som erkänns i stadgan till följd av detta lagstiftningsförslag vara föreskriven i lag och förenlig med det väsentliga innehållet i dessa rättigheter och friheter. Begränsningar görs, med beaktande av proportionalitetsprincipen, endast om de är nödvändiga och faktiskt svarar mot mål av allmänt samhällsintresse som erkänns av unionen eller behovet av skydd för andra människors rättigheter och friheter. Att säkerställa en hög nivå i fråga om miljöskydd och förbättring av miljöns kvalitet utgör ett mål av allmänt samhällsintresse enligt stadgan, vilket kan motivera begränsningar av andra grundläggande rättigheter.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Den finansieringsöversikt som bifogas detta förslag innehåller uppgifter om budgetkonsekvenser samt konsekvenser för mänskliga och administrativa resurser.

En total budget på 16 519 000 euro förutses för inrättandet och genomförandet av förordningen under de fem första åren då förordningen är i kraft (preliminärt från 2023 till 2027.) Detta omfattar en budget på 6 650 000 euro under rubrik 7 i den fleråriga budgetramen för personalresurser (fem ytterligare anställda vid GD ENV för genomförandet av förordningen och internationellt samarbete, två ytterligare anställda vid GD INTPA för samarbete och utveckling i samband med förordningen och en anställd vid GD TAXUD för genomförandet av tullskyldigheterna) samt övriga administrationskostnader. Det omfattar även en budget på 9 869 000 euro under rubrik 3 i den fleråriga budgetramen. Den senare posten avser stöd till flera genomförandeuppgifter i samband med lagstiftningsbestämmelserna, vilka kommer att utföras av kommissionens avdelningar från 2022 till 2027, bland annat upphandling och eventuella administrativa överenskommelser.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Medlemsstaternas myndigheter (särskilt de behöriga myndigheter som beskrivs i kapitel 3), är ansvariga för verkställandet av denna förordning. I detta syfte ska de utarbeta inspektionsplaner på grundval av ett riskbaserat tillvägagångssätt med beaktande av den risknivå som tilldelats enligt systemet för riktmärkning av länder. Den rapporteringsram som fastställs i artikel 20 bygger på erfarenheten med timmerförordningen och syftar till att stärka

granskningen av medlemsstaternas övervakningsverksamhet, kontrollernas innehåll och kvalitet samt uppföljningen av dessa kontroller.

Systemet bör ses över efter tre års fullständig tillämpning för att undersöka eventuella problem och möjligheter till förbättringar, och vart femte år därefter. I artikel 32 anges uttryckligen att den första översynen bör omfatta en utvärdering av behovet och genomförbarheten av att utvidga denna förordnings tillämpningsområde till att även omfatta andra ekosystem. Senast två år efter ikraftträdandet ska kommissionen dessutom genomföra en första översyn av bilaga I enligt vetenskapliga belägg.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

- *Artikel 1: Innehåll och tillämpningsområde*

I artikel 1.1 fastställs förordningens materiella tillämpningsområde genom en definition av ”relevanta råvaror” (dvs. nötkreatur, kakao, kaffe, oljepalm, soja och trä) och relevanta produkter (dvs. de produkter som förtecknas i bilaga I och som innehåller, har utfodrats med eller har producerats med användning av relevanta råvaror), som denna förordning är tillämplig på. Det klargörs även att förordningen kommer att vara tillämplig på såväl utsläppande och tillhandahållande på unionsmarknaden som på export från unionen.

I punkt 2 klargörs förordningens tidsmässiga tillämpningsområde och det fastställs att den inte kommer att vara tillämplig på relevanta råvaror och relevanta produkter som släpps ut på eller exporteras från unionsmarknaden och som producerats före förordningens ikraftträdandedatum, vilket fastställs i artikel 36.

- *Artikel 2: Definitioner*

I artikel 2 fastställs de definitioner som används i resten av förordningens artikeltext. Detta inbegriper de definitioner [punkterna 1–8] som krävs för att genomföra instrumentets grundläggande mål, dvs. definitionerna av avskogning, skog, planteringar, avskogningsfri och producerad. Definitionerna bygger i största möjliga utsträckning på begrepp som har tagits fram på internationell nivå, särskilt inom ramen för FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO).

Införandet av en definition av ”avskogningsfri” är en av de viktigaste nyheterna i förslaget till förordning jämfört med timmerförordningen. Resultaten av konsekvensbedömningen visar att fastställandet av ett gemensamt krav för produkter och råvaror, oavsett produktionsland, förväntas bidra till att öka de politiska åtgärdernas ändamålsenlighet genom att kryphål i samband med laglig avskogning undviks och genomförandet underlättas med hjälp av fjärrövervakning. Definitionen av avskogningsfri förväntas dessutom förhindra att fel incitament skapas för partnerländerna, som annars kan frestas att sänka miljönormerna för att deras underlätta sina produkters tillträde till EU, jämfört med om endast laglighetskontroller fastställs i förslaget.

I definitionen av avskogningsfri fastställs brytpunkten till den 31 december 2020. Detta innebär att inga råvaror och produkter som omfattas av denna förordning får föras in på eller ut ur EU-marknaden om de har producerats på mark där avskogning eller skogsförstörelse ägt rum efter det datumet. Det föreslagna datumet minimerar störningar i leveranskedjorna och eventuell negativ inverkan i partnerländerna. Det motsvarar internationella åtaganden för att stoppa avskogningen, till exempel målen för hållbar utveckling (mål 15.2.)

De övriga definitionerna (punkterna 9–30) rör ansvariga aktörer och reglerade verksamheter, såsom verksamhetsutövare, handlare, utsläppande på marknaden, tillhandahållande på

marknaden osv. De baseras i största möjliga utsträckning på begrepp som redan tillämpas i berörd EU-lagstiftning om den inre marknaden och tullar, och bidrar även till att lösa specifika problem som uppstod i samband med genomförandet av timmerförordningen. Definitionerna har ändrats något med avseende på konsekvensbedömningen i syfte att öka den rättsliga precisionen och anpassa dem till ny utveckling i berörd EU-lagstiftning.

- *Artikel 3: Förbud*

Artikel 3 utgör en hörnsten i förordningen, eftersom den innehåller ett tydligt förbud mot att relevanta råvaror och produkter som inte uppfyller kraven i denna förordning släpps ut eller tillhandahålls på eller exporteras från unionsmarknaden, med ett klagande av att en förklaring om tillbörlig aktsamhet alltid krävs inom ramen för sådana kommersiella verksamheter. Hänvisningarna till avskogning (a) och laglighet (b) är nödvändiga för att förordningens huvudsakliga mål ska kunna behandlas på ett uttömmande sätt.

Förbudet i (c) kompletterar de två andra hänvisningarna genom att en allmän skyldighet införs om att förklaringar om tillbörlig aktsamhet ska lämnas in när de relevanta råvarorna och produkterna släpps ut på marknaden. Detta förbud säkerställer att verksamhetsutövarna är medvetna om sin skyldighet att iaktta vederbörlig aktsamhet och avskräcker dem från att försöka kringgå förfarandena för tillbörlig aktsamhet. Baserat på erfarenheten med timmerförordningen kommer detta krav att underlätta genomförandet och möjliggöra rättsliga åtgärder för att vid behov avhjälpa eller bestraffa överträdelser.

- *Artikel 4: Verksamhetsutövarnas skyldigheter*

I artikel 4 fastställs verksamhetsutövarnas skyldigheter enligt förordningen. Här beskrivs förfarandet för tillbörlig aktsamhet och artikeln utgör således en allmän ram för verksamhetsutövarnas skyldigheter. Enligt punkt 1 är verksamhetsutövarna skyldiga att iaktta tillbörlig aktsamhet i fråga om alla relevanta råvaror och produkter för att säkerställa att de uppfyller förbudet i artikel 3 a och b, och lämna in en förklaring om tillbörlig aktsamhet innan de släpper ut sådana varor på eller exporterar dem från unionsmarknaden. De nödvändiga uppgifter som ska ingå i en förklaring om tillbörlig aktsamhet anges i bilaga II.

I punkt 2 anges det särskilda förfarandet för inlämning av förklaringar om tillbörlig aktsamhet. När verksamhetsutövarna har konstaterat att den relevanta råvaran eller produkten uppfyller kraven i förordningen ska de lämna in en förklaring om tillbörlig aktsamhet via informationssystemet (se artikel 31) innan de släpper ut råvaran eller produkten på marknaden. För relevanta råvaror och produkter som övergår till fri omsättning eller exporteras ska en hänvisning till förklaringen om tillbörlig aktsamhet anges i tulldeklarationen, vilket kommer att möjliggöra det nära samarbete som krävs mellan tullmyndigheterna och de behöriga myndigheterna. Enligt punkt 3 tar verksamhetsutövarna ansvar för att produkterna uppfyller kraven genom att utarbeta en förklaring om tillbörlig aktsamhet. Enligt punkt 4 ska verksamhetsutövarna avstå från att släppa ut produkter på marknaden eller exportera produkter utan att först ha lämnat in en förklaring om tillbörlig aktsamhet. I punkt 5 fastställs samma skyldighet när 1) de relevanta produkterna eller råvarorna inte uppfyller det "avskogningsfria" kravet eller "laglighetskravet", eller 2) när förfarandet för tillbörlig aktsamhet visar att risken för att varorna inte uppfyller kraven inte är försumbar, eller 3) om förfarandet för tillbörlig aktsamhet inte har avslutats. Enligt punkt 6 är verksamhetsutövarna skyldiga att vidta åtgärder och underrätta de behöriga myndigheterna om ny information blir tillgänglig efter det att förfarandet för tillbörlig aktsamhet har avslutats och förklaringen har lämnats in.

- *Artikel 6: Handlares skyldigheter*

Enligt denna förordning, liksom i timmerförordningen, kan en handlare definieras som ”varje fysisk eller juridisk person som i samband med kommersiell verksamhet tillhandahåller relevanta råvaror och produkter på unionsmarknaden [artikel 2 j]. Handlare omfattas generellt sett av mildare skyldigheter än verksamhetsutövare, eftersom handlare får tillgång till relevanta råvaror eller produkter när de redan har släppts ut på marknaden. Handlare, och då särskilt större handlare, har dock en betydande inverkan på leveranskedjorna och spelar en viktig roll för att säkerställa att de relevanta råvarorna och produkterna är avskogningsfria.

I denna artikel görs därför åtskillnad mellan skyldigheter som är tillämpliga på stora handlare som inte är små eller medelstora företag, och skyldigheter som gäller för handlare som är små eller medelstora företag. Enligt punkterna 2 och 3 är handlare som är små eller medelstora företag skyldiga att samla in information om sina leverantörer och kunder, bevara denna information i minst fem år och på begäran lämna informationen till de behöriga myndigheterna. Detta krav uppskattas endast medföra försumbara kostnader, eftersom sådan information kan förväntas ingå i den normala affärsverksamheten. Handlare som är små och medelstora företag förväntas även vidta åtgärder och underrätta de behöriga myndigheterna om de får tillgång till ny information om att deras råvaror och produkter inte uppfyller kraven (punkt 4).

Större handlare som inte är små och medelstora företag omfattas av samma skyldighet i egenskap av verksamhetsutövare (punkt 5). Stora handlare ska därför lämna in förklaringar om tillbörlig aktsamhet enligt artikel 4, vilket innebär att de blir ansvariga för att de relevanta råvarorna eller produkter uppfyller kraven i denna förordning. Stora handlare omfattas dessutom av samma förfarande för tillbörlig aktsamhet som verksamhetsutövare gör: förutom att samla in information ska de även utföra riskbedömningar enligt artikeln, och ska vid behov vidta riskreducerande åtgärder enligt artikel 10. Handlare som är små och medelstora företag är befriade från dessa skyldigheter. Stora handlare omfattas likaså av samma kontroller av verksamhetsutövare som anges i artikel 15, medan handlare som är små och medelstora företag omfattas av de kontroller som avses i artikel 16.

- *Artikel 8: Tillbörlig aktsamhet*

I artikel 8 anges det förfarande för tillbörlig aktsamhet som utgör en skyldighet för verksamhetsutövare enligt artikel 4.1 och för handlare som inte är små eller medelstora företag enligt artikel 6.5. Förfaranden för tillbörlig aktsamhet ska säkerställa att risken för att relevanta råvaror eller produkter som inte uppfyller kraven släpps ut på eller exporteras från EU:s marknad är försumbar. I detta syfte ska verksamhetsutövare och handlare som inte är små eller medelstora företag samla in all relevant information (enligt vad som anges i artikel 9) – vilket utgör det första steget i förfarandet för tillbörlig aktsamhet. På grundval av denna information ska de identifiera och bedöma risken för att relevanta råvaror och produkter inte uppfyller kraven i denna förordning [artikel 10.1–10.4 och 10.6] – steg två i förfarandet för tillbörlig aktsamhet. Vid behov ska de på lämpligt sätt minska sådana risker till en försumbar nivå [artikel 10.5] – steg tre i förfarandet för tillbörlig aktsamhet.

Förfarandet för tillbörlig aktsamhet ska genomföras innan de relevanta råvarorna och produkterna släpps ut på eller exporteras från EU-marknaden. Om riskbedömningen visar att risken för att råvaror eller produkter som inte uppfyller kraven släpps ut på EU-marknaden inte är försumbar ska verksamhetsutövaren vidta lämpliga riskreducerande åtgärder för att minska risken till en försumbar nivå. Om verksamhetsutövaren inte har tillgång till tillämplig

lagstiftning eller annan relevant information kan risken inte bedömas fullständigt och således inte heller minskas till en försumbar nivå. Om risken inte kan minskas till en försumbar nivå ska verksamhetsutövaren inte släppa ut de relevanta råvarorna eller produkterna på EU:s marknad [artikel 10.1].

- *Artikel 9: Informationskrav*

En viktig nyhet jämfört med timmerförordningen är den skyldighet avseende geografisk information som anges i artikel 9, enligt vilken verksamhetsutövarna ska samla in geografiska koordinater (eller geolokalisering via latitud och longitud) för alla markområden där de relevanta råvarorna och produkterna producerades. Eftersom avskogning är kopplad till förändrad markanvändning kräver övervakning av avskogning en exakt koppling mellan den råvara eller produkt som släpps ut på eller exporteras från EU:s marknad och det markområde där den odlades eller hölls.

För att övervaka det markområde eller jordbruk där råvaran har producerats får satellitbilder och information om geografisk position användas – vilka finns allmänt tillgängliga via kostnadsfria digitala verktyg – för att kontrollera om en råvara eller produkt uppfyller kraven. Geografisk information om markområden och satellitövervakning är en fälttestad kombination som tidigare har visat sig kunna begränsa avskogning inom ett visst område och förväntas göra de politiska åtgärderna mer ändamålsenliga, samtidigt som bedrägerier i leveranskedjorna försvåras och enkelt kan upptäckas. Unionen har utvecklat sin egen satellitteknik för PNT (*Positioning, Navigation and Timing*) i form av Egnos/Galileo och sitt eget jordobservations- och övervakningssystem i form av Copernicus. Både Egnos/Galileo och Copernicus erbjuder avancerade tjänster som innebär stor ekonomisk nytta för offentliga och privata användare. Satellitbilder och information om geografisk position som härrör från Egnos/Galileo och Copernicus får därför ingå i den information som används för efterlevnadskontrollerna.

Geografisk information som kopplar produkter till ett visst markområde används redan av industrin och certifieringsorganisationer samt även i samband med relevant EU-lagstiftning. Enligt direktiv (EU) 2018/2001 krävs information om ”ursprungsområde” för problematiska länder. En rad EU-regler säkerställer spårbarhet av nötkött ”från början till slut”, bland annat med hjälp av öronmärken, pass för nötkreatur och en datoriserad databas.

- *Artikel 10: Riskbedömning och riskreducering*

I artikel 10 anges de åtgärder som ska vidtas för att minska risken för att relevanta råvaror och produkter som är förknippade med avskogning och skogsförstörelse släpps ut på marknaden. Artikeln beskriver detaljerat de kriterier och förfaranden för att utföra riskbedömningar och vidta riskreducerande åtgärder – steg 2 respektive steg 3 i det förfarande för tillbörlig aktsamhet som fastställs i artikel 8. I artikel 10.1 klargörs syftet med riskbedömning, vilket är att identifiera relevanta råvaror och produkter som inte uppfyller kraven i denna förordning och en central skyldighet fastställs för verksamhetsutövare att inte släppa ut den relevanta råvaran eller produkten på marknaden om de inte kan visa att risken för bristande efterlevnad är försumbar. Begreppet försumbar risk definieras på följande sätt i artikel 2.18: när en fullständig bedömning av både produktspecifik och allmän information om huruvida de relevanta råvarorna eller produkterna uppfyller kraven i artikel 3 a och b inte ger anledning till farhågor.

Punkt 2 i artikeln bygger på de riskbedömningskriterier som fastställs i timmerförordningen, men kriterierna förtydligas och verksamhetsutövarna ges ytterligare information om de faktorer som ska beaktas, eftersom denna förordning inriktas både på laglighet och hållbarhet (dvs. avskogningsfri). Förutom den risknivå som fastställts enligt systemet för riktmärkning av länder innehåller förteckningen information om land/produktionsområde, den relevanta råvarans eller produktens och leveranskedjans egenskaper och andra relevanta kompletterande upplysningar, exempelvis certifiering eller andra verktyg för verifiering av oberoende tredje part, under förutsättning att de uppfyller de informationskrav som anges i artikel 9.

- *Artikel 12: Förenklade krav på tillbörlig aktsamhet*

I artikel 12 beskrivs verksamhetsutövarnas skyldigheter när de köper in relevanta råvaror och produkter från ett land eller delar av ett land där risken bedöms som låg enligt den riktmärkning av länder som beskrivs i kapitel 4. Om risken för produktionslandet eller delar av det landet är låg enligt riktmärkningen omfattas verksamhetsutövarna fortfarande av skyldigheten i artikel 9 – steg 1 i förfarandet för tillbörlig aktsamhet, dvs. att samla in information, dokument och data som visar att de berörda råvarorna och produkterna och råvarorna uppfyller artikel 3 i denna förordning. De behöver dock inte utföra det andra och tredje steget i förfarandet för tillbörlig aktsamhet, dvs. den riskbedömning och riskreducering som beskrivs i artikel 10. I sådana situationer är verksamhetsutövarna således i princip inte skyldiga att visa att risken för bristande efterlevnad är försumbar.

Om en verksamhetsutövare, exempelvis via insamling av information, får kännedom om information rörande en risk för bristande efterlevnad ska verksamhetsutövaren emellertid fullgöra alla skyldigheter enligt artikel 8, och därför samtliga tre steg i förfarandet för tillbörlig aktsamhet [artikel 12.2].

- *Artikel 14: Skyldighet att utföra kontroller*

I artikel 14 fastställs de behöriga myndigheternas allmänna skyldigheter enligt förordningen. I punkterna 1 och 2 fastställs de behöriga myndigheternas centrala skyldighet att utföra kontroller av verksamhetsutövare och handlare för att bedöma deras efterlevnad av kraven avseende tillbörlig aktsamhet, och även att fastställa huruvida de relevanta råvaror och produkter som släpps ut eller tillhandahålls på unionsmarknaden eller exporteras från den uppfyller kraven i förordningen. Punkt 3 handlar om den riskbaserade planen, ett viktigt verktyg som bör vägleda alla kontroller som den behöriga myndigheten utför. Planerna för kontroller bör omfatta riskkriterier för utförandet av riskanalyser av förklaringar om tillbörlig aktsamhet. Planerna bör ses över regelbundet mot bakgrund av resultaten av genomförandet. De verksamhetsutövare och handlare som kontinuerligt visar sig uppfylla kraven bör kontrolleras mindre ofta.

Enligt punkt 4 ska de behöriga myndigheterna utföra riskanalyser av förklaringar av tillbörlig aktsamhet hjälp av elektroniska databehandlingstekniker som är integrerade i det informationssystem som inrättas enligt artikel 31.

I punkt 5 anges att riskanalysen bör göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att identifiera verksamhetsutövare eller handlare eller relevanta råvaror och produkter som ska kontrolleras.

Enligt punkt 6 ska de behöriga myndigheterna vidta omedelbara åtgärder om riskanalysen visar att vissa råvaror och produkter utgör en hög risk för bristande efterlevnad. Sådana åtgärder kan omfatta interimistiska åtgärder för att stoppa utsläppandet av eller tillhandahållandet på marknaden av råvarorna och produkterna. När det gäller varor som förs in på eller ut ur unionsmarknaden, och när det elektroniska gränssnitt som avses i artikel 26.1

har införts, kan de behöriga myndigheterna begära att tullmyndigheterna stoppar övergång till fri omsättning eller export av varor som medför hög risk.

Tillfälliga stopp för råvaror och produkter som medför en hög risk bör ge de behöriga myndigheterna möjlighet att utföra nödvändiga kontroller av om råvarorna och produkterna uppfyller kraven. I punkt 7 fastställs ett inledande stopp på tre arbetsdagar, som kan förlängas om de behöriga myndigheterna behöver mer tid.

Enligt punkt 8 ska de behöriga myndigheterna utbyta information om och samordna utvecklingen av de riskkriterier som ingår i planerna för kontroller. Detta bör främja en enhetlig tillämpning av förordningen och förbättra dess ändamålsenlighet.

I punkt 9 fastställs en viktig skyldighet för myndigheterna att säkerställa ändamålsenliga kontroller via sina behöriga myndigheter. De två kriterier som används garanterar att ett visst antal verksamhetsutövare och handlare kontrolleras, samtidigt som det även krävs en viss procentandel av marknadsvärdet i varje kategori av råvaror och produkter. Om en endimensionell metod används, exempelvis att kontrollera ett fåtal verksamhetsutövare och handlare som har en mycket stor marknadsandel eller kontrollera många små verksamhetsutövare och handlare med en försumbar marknadsandel, skulle förordningen inte vara tillräckligt ändamålsenlig, och det tillvägagångssättet utesluts därför i punkt 5. Procentandelarna för täckningen är nödvändiga för att möjliggöra en omfattande kontroll av marknaden som avskräcker från potentiella överträdelser.

Punkt 10 handlar om riktmärkningssystemet för länder och fastställer att behöriga myndigheter ska utföra skärpta kontroller (artikel 20) av råvaror och produkter som har producerats i länder eller delar av länder som innebär hög risk. Punkten kopplar således de behöriga myndigheternas skyldigheter till systemet med tre kategorier för riktmärkning (enligt beskrivningen i artikel 27)

Oavsett betydelsen av de kontroller som de behöriga myndigheterna utför i enlighet med sina riskbaserade planer, klargörs det i punkt 11 att de behöriga myndigheterna även ska utföra kontroller utanför ramen för sådana kontroller om de förfogar över bevis eller annan relevant information rörande eventuell bristande efterlevnad av denna förordning.

- *Artikel 15: Kontroll av verksamhetsutövare*

I denna artikel fastställs de behöriga myndigheternas skyldigheter med avseende på de kontroller som ska utföras av verksamhetsutövare. Den bygger på artikel 10.3 i timmerförordningen, men ger ytterligare förtydliganden och vägledning om specifika kriterier för de kontroller som ska utföras av de behöriga myndigheterna, i syfte att förbättra analysen av relevant dokumentation av det system för tillbörlig aktsamhet som används och förbättra bedömningen av risken för bristande efterlevnad. Tydliga normer för de behöriga myndigheternas efterlevnadskontroller är en grundläggande faktor för att säkerställa en ändamålsenlig och enhetlig tillämpning av denna förordning i unionen.

I punkt 2 görs åtskillnad mellan obligatoriska och frivilliga åtgärder. De obligatoriska åtgärder som avses i leden a–d omfattar kontroller av dokumentation över och förfaranden för tillbörlig aktsamhet som inte kräver att de behöriga myndigheterna utför tekniska analyser eller vidtar andra åtgärder på plats. De frivilliga åtgärderna i leden e–h omfattar inspektioner på plats och tekniska och vetenskapliga kontroller som är lämpliga för att fastställa exakt var den relevanta råvaran eller produkten har producerats och om den är avskogningsfri.

- *Artikel 19: Rapportering*

I artikel 19 anges medlemsstaternas rapporteringskrav avseende genomförandet av förslaget till förordning. Denna artikel bygger på artikel 20 i timmerförordningen (Rapportering), i dess senare ändrade lydelse enligt förordning (EU) 2019/1010, genom vilken rapporteringskraven i miljölagstiftningen anpassades¹². I artikel 19 bekräftas därför att medlemsstaterna årligen ska rapportera om tillämpningen av denna förordning (punkt 1), och att kommissionens avdelningar årligen ska göra en unionsomfattande översikt tillgänglig för allmänheten som grundar sig på medlemsstaternas uppgifter (punkt 3).

I punkt 2 förtydligas de uppgifter som medlemsstaterna ska lämna i syfte att stärka rapporteringskraven och för att kommissionen mer exakt ska kunna analysera kvaliteten på medlemsstaternas övervakningsverksamhet. Detta är i linje med slutsatserna i Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 21/2021, där revisionsrätten påpekade bristerna i rapporteringssystemet enligt timmerförordningen¹³, och kommer att göra det möjligt för kommissionen att effektivt kan behandla revisionsrättens rekommendation om att stärka dess översyn av medlemsstaternas kontroller¹⁴.

- *Artikel 20: Skärpt kontroll*

När relevanta råvaror eller produkter köps in från ett land eller delar av ett land som har bedömts utgöra ett högriskland enligt det riktmärkningssystem för länder som beskrivs i kapitel 5, omfattas de av skärpt kontroll från de berörda behöriga myndigheternas sida. Till skillnad från artikel 12 föreskriver artikel 20 inte annorlunda skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet för verksamhetsutövare eller handlare.

De behöriga myndigheterna ska säkerställa att de årliga kontroller som de genomför omfattar minst 15 % av verksamhetsutövarna samt 15 % av kvantiteten av de relevanta råvaror och produkter som produceras i högriskländer eller delar av dessa.

Det bör påpekas att enligt artikel 27 kommer alla länder att tilldelas en standardrisknivå när förordningen träder i kraft. De ovannämnda skyldigheterna kommer därför att uppstå för de behöriga myndigheterna så snart ett land eller delar av ett land som anses innebära en hög risk finns med i den förteckning som kommissionen ska offentliggöra enligt artikel 27.1, och så länge relevanta råvaror och produkter som produceras i ett sådant land släpps ut eller tillhandahålls på deras marknad.

- *Artikel 22: Marknadskontrollåtgärder*

I artikel 22 fastställs en skyldighet för medlemsstaterna att agera utan dröjsmål så snart de konstaterar att en relevant råvara eller produkt inte uppfyller kraven i denna förordning. I ett sådant fall ska de behöriga myndigheterna kräva att den berörda verksamhetsutövaren eller

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1010 av den 5 juni 2019 om samordning av rapporteringsskyldigheter inom miljöanknuten lagstiftning och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 166/2006 och (EU) nr 995/2010, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/49/EG, 2004/35/EG, 2007/2/EG, 2009/147/EG och 2010/63/EU, rådets förordningar (EG) nr 338/97 och (EG) nr 2173/2005 samt rådets direktiv 86/278/EEG, (EUT L 170, 25.6.2019, s. 126).

¹³ Revisionsrättens särskilda rapport nr 21/2021: *EU:s ekonomiska stöd till den biologiska mångfalden och kampen mot klimatförändringar i EU:s skogar: positiva men begränsade resultat*. Se särskilt punkt 36, där revisionsrätten noterar följande: "Rapporteringen inom ramen för timmerförordningen ger inte kommissionen den information den behöver för att analysera kvaliteten på medlemsstaternas övervakningsverksamhet, nationella bestämmelser om olaglig avverkning eller förfaranden som används för kontroller. Den kräver inte heller att medlemsstaterna ska styrka sina svar med styrkande handlingar som skulle göra det möjligt att kontrollera om uppgifterna är korrekta och fullständiga."

¹⁴ Se rekommendation 2 a: "Kommissionen bör a) bedöma möjligheten att lägga fram lagstiftningsförslag som ska stärka dess översyn av medlemsstaternas kontroller av timmerförordningen".

handlaren vidtar lämpliga och proportionerliga korrigerande åtgärder för att åtgärda den bristande efterlevnaden.

I punkt 2 anges de möjliga korrigerande åtgärder som verksamhetsutövaren eller handlaren kan vara skyldig att vidta. Denna bestämmelse bygger specifikt på artikel 16 i förordningen om marknadskontroll¹⁵: enligt artikel 3 i denna förordning avser *återkallelse* ”en åtgärd i syfte att få till stånd ett återlämnande av en produkt som redan tillhandahållits slutanvändaren”, medan *tillbakadragande* avser ”en åtgärd i syfte att förhindra att en produkt i leveranskedjan tillhandahålls på marknaden”.

- *Artikel 23: Sanktioner*

Artikel 23 föreskriver en skyldighet för medlemsstaterna att fastställa regler om sanktioner för överträdelser av denna förordning. Förekomsten och tillämpningen av effektiva, proportionella och avskräckande påföljder i de nationella systemen är en avgörande faktor för ett ändamålsenligt och enhetligt genomförande av denna förordning i unionen.

I punkt 2 anges därför en förteckning över sanktioner som ska införas i de nationella rättssystemen. Förteckningen omfattar böter, förverkande av de berörda råvarorna och produkterna samt förverkande av inkomster eller tillfälligt stopp för eller förbud mot att bedriva relevanta ekonomiska verksamheter och uteslutande från upphandlingsförfaranden för de verksamhetsutövare och handlare som bryter mot förordningen. Medlemsstaternas lagstiftning måste föreskriva ett rörligt bötesbelopp som varierar beroende på den berörda verksamhetsutövarens eller handlarens årliga omsättning. Detta är särskilt relevant för att avskräcka stora verksamhetsutövare och handlare som inte är små och medelstora företag från att bryta mot förordningen. Det syftar följaktligen till att införa effektiva, proportionella och avskräckande påföljder.

- *Artikel 24: Kontroller*

Artikel 24 innehåller regler för kontroller av relevanta råvaror och produkter som hänförs till tullförfarandena ”övergång till fri omsättning” eller ”export”.

Enligt punkt 2 är de behöriga myndigheterna ansvariga för att kontrollera efterlevnaden av denna förordning, inklusive råvaror eller produkter som förs in i eller ut ur unionen. Punkten klargör också sambandet med bestämmelserna i förordning (EU) 952/2013 och förordning (EU) 2019/1020. I punkt 3 fastställs tullmyndigheternas centrala roll, dvs. att kontrollera om deklarationerna för sådana relevanta råvaror och produkter som förs in på eller ut ur unionsmarknaden är korrekta.

Förklaringen om tillbörlig aktsamhet avseende en relevant råvara eller produkt som förs in i eller ut ur unionen ska registreras i det informationssystem som avses i artikel 31. Enligt punkt 4 kommer detta informationssystem därefter att tilldela förklaringen om tillbörlig aktsamhet ett referensnummer, som ska göras tillgängligt för tullmyndigheterna när tulldeklarationen för övergång till fri omsättning eller export av den berörda råvaran eller produkten inges, utom när deklarationen om tillbörlig aktsamhet inges enligt artikel 26.2.

Enligt punkt 5 ska tullmyndigheterna när en tulldeklaration inges för övergång till fri omsättning eller export av en relevant råvara eller produkt som förs in på eller ut ur unionsmarknaden kontrollera status för förklaringen om tillbörlig aktsamhet avseende den

¹⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 (EUT L 169, 25.6.2019, s. 1).

relevanta råvaran eller produkten med hjälp av det elektroniska gränssnitt som avses i artikel 26.1.

Punkt 6 föreskriver att när det i den riskanalys som de behöriga myndigheterna utför enligt artikel 14.4 konstateras att en relevant råvara eller produkt utgör en hög risk för bristande efterlevnad med kraven i denna förordning, ska status för förklaringen om tillbörlig aktsamhet avseende den relevanta råvaran eller produkten ändras i enlighet med detta i informationssystemet. Under sådana omständigheter bör tullmyndigheterna tillfälligt stoppa övergång till fri omsättning eller export av den relevanta råvaran eller produkten.

I punkt 7 anges de villkor enligt vilka tullmyndigheterna bör tillåta att en relevant råvara eller produkt övergår till fri omsättning eller exporteras.

I punkt 8 fastställs de åtgärder de behöriga myndigheterna bör vidta om de konstaterar att en relevant råvara eller produkt som förs in på eller ut ur unionsmarknaden inte uppfyller kraven i denna förordning. I ett sådant fall bör de behöriga myndigheterna ändra status för den motsvarande förklaringen om tillbörlig aktsamhet i informationssystemet, och de får i informationssystemet även ange att de motsätter sig att den berörda råvaran eller produkten hänförs till andra tullförfaranden.

När en sådan status anmälts bör tullmyndigheterna inte tillåta övergång till fri omsättning eller export av den relevanta råvaran eller produkten. De bör inkludera ett meddelande i tullens databehandlingssystem och, om möjligt, på följedokument som medföljer den relevanta råvaran eller produkten.

Om den relevanta råvaran eller produkten därefter deklarerar för andra tullförfaranden, och under förutsättning att de behöriga myndigheterna inte har invänt mot detta, ska verksamhetsutövaren inkludera meddelandet i tulldeklarationerna och, på samma villkor, registrera det i tullens databehandlingssystem och om möjligt i de följedokument som används i samband med sådana förfaranden.

Enligt punkt 10 får tullmyndigheterna förstöra eller på annat sätt göra obrukbar en relevant råvara eller produkt som inte uppfyller kraven på begäran av de behöriga myndigheterna, eller om de anser det vara nödvändigt och proportionerligt. Kostnaden för en sådan åtgärd ska betalas av innehavaren av den relevanta råvaran eller produkten.

- *Artikel 25: Informationsutbyte och samarbete mellan myndigheter*

I denna artikel fastställs en skyldighet för behöriga myndigheter, tullmyndigheter och kommissionen att samarbeta i genomförandet av denna förordning (punkt 1).

Genom punkterna 2 och 3 skapas en koppling till mekanismerna för samarbete och informationsutbyte enligt förordning (EU) nr 952/2013.

- *Artikel 26: Elektroniskt gränssnitt*

Enligt punkt 1 ska kommissionen inrätta ett elektroniskt gränssnitt för att ansluta miljön med en enda kontaktpunkt för tullen i EU till det informationssystem som inrättas enligt artikel 31. I punkt 2 fastställs gränssnittets grundläggande funktioner och enligt punkt 3 ges kommissionen befogenhet att anta genomförandeakter för att fastställa detaljerade uppgifter och gränssnittets funktion.

- *Artikel 27: Bedömning av länder*

Genom artikel 27 inrättas riktmärkningssystemet för länder, som är ett centralt inslag i denna förordning. Målet för riktmärkningssystemet är att ge länderna incitament för att säkerställa starkare skydd och förvaltning av skogar, underlätta handel och bättre anpassa tillsynsverksamheten genom att hjälpa de behöriga myndigheterna att inrikta sina resurser på de områden där de behövs som mest och samtidigt minska företagens efterlevnadskostnader.

Genom riktmärkningssystemet kommer kommissionen att bedöma risken för att länder eller delar av länder som producerar relevanta råvaror och produkter inte är avskogningsfria. Varje land eller del av ett land kommer att tilldelas en av tre möjliga risknivåer: låg, normal eller hög risk. När denna förordning träder i kraft kommer alla länder att tilldelas en standardrisknivå. Bedömningen kommer att grundas på de kriterier som anges i punkt 2.

I punkt 3 anges det förfarande som kommissionen ska följa innan den ändrar riskkategorin för ett land eller en del av ett land. Kommissionen kommer att ge landet tillräckligt med tid att lämna ett svar och all information som kan vara användbar, inklusive information om de åtgärder som landet vidtagit för att avhjälpa situationen.

Kommissionen kommer att göra riskkategoriseringen för länderna allmänt tillgänglig genom att anta genomförandeakter och kommer vid behov att uppdatera förteckningen om nya vetenskapliga belägg kräver detta. Skyldigheterna för verksamhetsutövare och medlemsstaternas behöriga myndigheter skiljer sig åt enligt risknivån för produktionslandet eller delar av detta, med förenklade krav på tillbörlig aktsamhet för verksamhetsutövare som köper från länder eller delar av länder med låg risk (artikel 12), och skärpt kontroll för behöriga myndigheter som genomför kontroller av relevanta råvaror och produkter som producerats i länder eller delar av länder med hög risk (artikel 20).

- *Artikel 29: Fysiska eller juridiska personers väl underbyggda farhågor*

Enligt artiklarna 15 och 16 får en behörig myndighet utföra kontroller av verksamhetsutövare och handlare om den förfogar över relevant information, inklusive sådan som utgår från tredje parts väl underbyggda farhågor. Enligt artikel 2.21 avser *väl underbyggda farhågor* ett ”välgrundat påstående som grundar sig på objektiv och verifierbar information om en sådan bristande efterlevnad av denna förordning som kan kräva att behöriga myndigheter ingriper”.

Väl underbyggda farhågor kan avse specifika sändningar, leverantörer, verksamhetsutövare eller handlare, eller varje situation i ett produktionsland som ger upphov till risker för att den relevanta råvaran eller produkten släpps ut på marknaden, vilket i sin tur kan kräva ingripande från behöriga myndigheter. Väl underbyggda farhågor ingick också i det system som fastställdes i timmerförordningen [(artikel 10.2)]. Artikel 29 bygger på de erfarenheterna och klargör den behöriga myndighetens skyldighet att bedöma väl underbyggda farhågor och vidta nödvändiga operativa åtgärder som kan krävas för att upptäcka överträdelser och förhindra att den berörda råvaran eller produkten släpps ut och övergår i fri omsättning på den inre marknaden.

Väl underbyggda farhågor är även relevanta för verksamhetsutövare och handlare. Enligt artikel 4.6 i denna förordning ska verksamhetsutövare som genom väl underbyggda farhågor får kännedom om att en relevant råvara eller produkt inte uppfyller kraven i denna förordning omedelbart informera den berörda behöriga myndigheten i det land där produkten har släppts ut på marknaden eller exporterats från. Samma skyldighet gäller handlare, oavsett storlek [artikel 6 (punkterna 4 och 5)]. Enligt artikel 10.2 i ska väl underbyggda farhågor även beaktas som ett riskbedömningskriterium.

- *Artikel 31: Informationssystem för register*

Enligt artikel 31 ska kommissionen inrätta ett informationssystem, genom vilket de förklaringar om tillbörlig aktsamhet som avses i artikel 4.2 ska göras tillgängliga för de behöriga myndigheterna.

I punkt 2 fastställs de funktioner som systemet åtminstone ska tillhandahålla, bland annat att det ska vara anslutet till tullen via miljön med en enda kontaktpunkt för tullen i EU. Enligt punkt 3 överläts uppgiften att fastställa reglerna för systemets funktion till kommissionen i form av en genomförandeakt.

Punkterna 4 och 5 rör tillgången till informationssystemet. Informationssystemet utgör en central databas för genomförandet av förordningen, och därför ska både verksamhetsutövare och handlare samt behöriga myndigheter ha åtkomst, medan detaljerna beror på deras respektive skyldigheter. Allmänheten ska också ha tillgång till uppgifterna, i anonymiserad form.

- *Artikel 32: Översyn*

I artikel 32 fastställs reglerna för översynen av förordningen. Enligt punkt 1 ska ett första översynsförfarande genomföras senast två år efter ikraftträdandet, vilket ska leda till en rapport och eventuellt lagstiftningsförslag för att ändra förordningen. Den första översynen kommer att inriktas på behovet och genomförbarheten av att utvidga denna förordnings tillämpningsområde till att omfatta andra ekosystem än skogar samt ytterligare råvaror.

Den allmänna översyn som föreskrivs i punkt 2 kommer att genomföras fem år efter det datum som anges i artikel 32.2, dvs. tolv månader efter ikraftträdandet. I denna bestämmelse anges även vad som kommer att ingå i denna första allmänna översyn, bland annat en bedömning av möjligheterna att införa ytterligare handelsfrämjande verktyg och de konsekvenser förordningen har för jordbrukare.

Punkt 3 inriktas på översynen av relevanta produkter, vilka förtecknas i bilaga 1. Denna översyn kommer att genomföras två år efter förordningens ikraftträdande, och därefter regelbundet, för att möjliggöra en progressiv produktomfattning. Ändringar av förteckningen över produkter i bilaga 1 kommer att göras via delegerade akter (punkt 4).

- *Artikel 36: Ikraftträdande och tillämpningsdatum*

Denna förordning ska tillämpas från och med den dag då den träder i kraft. I punkt 2 fastställs dock att artiklarna 3–12, 14–22, 24, 29 och 30 ska gälla i 12 månader från och med den dag då denna förordning träder i kraft. Punkt 3 föreskriver dock att dessa artiklar ska gälla i 24 månader från och med den dag då denna förordning träder i kraft för verksamhetsutövare som är mikroföretag och som upprättats senast den 31 december 2020, utom i fråga om produkter som omfattas av bilagan till förordning nr 995/2010 (timmerförordningen).

Denna fördröjning av tillämpningen skapar en övergångsperiod under vilken skyldigheten för verksamhetsutövare, handlare och behöriga myndigheter att utföra kontroller inte gäller. En sådan övergångsperiod, som är längre för mikroföretag, kommer att ge verksamhetsutövare och handlare tillräckligt med tid för att anpassa sig till sina skyldigheter enligt förordningen.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om utsläppande på unionens marknad och export från unionen av vissa råvaror och produkter som är förknippade med avskogning och skogsförstörelse och om upphävande av förordning (EU) nr 995/2010

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Skogen tillhandahåller en stor mängd miljömässiga, ekonomiska och sociala nyttigheter, som timmer, andra typer av skogsprodukter och miljötjänster som är nödvändiga för människan, bl.a. att bevara den biologiska mångfalden och ekosystemens funktioner samt att skydda klimatsystemet. De upprätthåller ekosystemfunktioner, bidrar till att skydda klimatsystemet, ger ren luft och spelar en viktig roll för rening av vatten och mark och för vattenhållningsförmågan. De ger även uppehälle och inkomster för omkring en tredjedel av världens befolkning, och skogsförstörelse får allvarliga konsekvenser för försörjningsmöjligheterna för de mest utsatta människorna, t.ex. ursprungsbefolkningar, som är mycket beroende av skogens ekosystem³. Avskogning och skogsförstörelse minskar dessutom viktiga kolsänkor och ökar sannolikheten för att nya sjukdomar sprids från djur till människa.
- (2) Avskogning och skogsförstörelse sker i en alarmerande takt. FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation uppskattar att 420 miljoner hektar skog – omkring 10 % av

¹ EUT C , , s. .

² EUT C , , s. .

³ Kommissionens meddelande av den 27 juli 2019, *Intensifiera EU:s insatser för att skydda och återställa världens skogar* (COM(2019) 352 final).

världens återstående skogar och ett område som är större än Europeiska unionen – har gått förlorade i världen mellan 1990 och 2020⁴. Avskogning och skogsförstörelse är i sin tur viktiga bidragande orsaker till den globala uppvärmningen och förlusten av biologisk mångfald – de två viktigaste miljöutmaningarna för vår tid. Trots detta fortsätter världen att förlora tio miljoner hektar skog varje år.

- (3) Avskogning och skogsförstörelse bidrar till den globala klimatkrisen på flera sätt. Viktigast av allt är att de ökar utsläppen av växthusgaser till följd av skogsbränder, vilka i sin tur leder till att kolsänkor elimineras permanent, minskar det drabbade områdets klimatresiliens och betydligt reducerar dess biologiska mångfald. Enbart avskogning står för 11 % av utsläppen av växthusgaser⁵.
- (4) En klimatkollaps föranleder global förlust av biologisk mångfald, vilket i sin tur förvärrar klimatförändringen. Dessa två faktorer är således oupplösligt sammankopplade, vilket har bekräftats i färska undersökningar. Biologisk mångfald bidrar till att begränsa klimatförändringen. Insekter, fåglar och däggdjur fungerar som pollinatörer och fröspridare, och kan bidra till en effektivare lagring av koldioxid, direkt eller indirekt. Skogar säkerställer även en kontinuerlig påfyllning av vattenresurserna och bidrar till att förebygga torka och deras skadliga effekter på lokala samhällen, även ursprungsbefolkningar. Att drastiskt minska avskogning och skogsförstörelse och systematiskt återställa skogar och andra ekosystem är den absolut största naturbaserade möjligheten att begränsa klimatförändringar.
- (5) Biologisk mångfald är avgörande för ekosystemens resiliens och deras tjänster både på lokal och global nivå. Över hälften av den globala bruttonationalprodukten är beroende av naturen och de tjänster naturen tillhandahåller. Tre stora ekonomiska sektorer – byggverksamhet, jordbruk samt livsmedel och drycker – är alla starkt beroende av naturen. Förlust av biologisk mångfald hotar hållbara vattenkretslopp och våra livsmedelssystem, vilket äventyrar vår livsmedels- och nutritionstrygghet. Mer än 75 % av världens olika livsmedelsgrödor är i någon mån beroende av djur för sin pollinering. Flera industrisektorer förlitar sig dessutom till genetisk mångfald och ekosystemtjänster som kritiska insatsvaror för sin produktion, särskilt läkemedel.
- (6) Klimatförändringar, biologisk mångfald och avskogning är problem av allra största globala betydelse, som påverkar mänsklighetens överlevnad och hållbara levnadsvillkor på jorden. Den allt snabbare takten i klimatförändringar, förlust av biologisk mångfald och miljöförstörelse, kombinerat med påtagliga exempel på deras förödande effekter på naturen, människors levnadsvillkor och lokala ekonomier, har lett till att den gröna omställningen har bekräftats som det vägledande målet för vår tid och en fråga om rättvisa mellan generationerna.
- (7) Unionens konsumtion är en betydande bidragande faktor till avskogning och skogsförstörelse på global nivå. I konsekvensbedömningen av detta initiativ uppskattas att utan lämpliga lagstiftningsåtgärder kommer EU:s konsumtion och produktion av de sex råvaror som omfattas av tillämpningsområdet (trä, nötkreatur, soja, palmolja, kakao och kaffe) att öka till omkring 248 000 hektar avskogning per år till 2030.

⁴ FAO, *Global Forest Resource Assessment 2020*, s. XII, <https://www.fao.org/documents/card/en/c/ca9825en>.

⁵ IPCC, *Climate Change and Land: an IPCC special report on climate change, desertification, land degradation, sustainable land management, food security, and greenhouse gas fluxes in terrestrial ecosystems*, <https://www.ipcc.ch/srccl/>.

- (8) När det gäller situationen för skogarna inom EU uppges i rapporten *State of Europe's Forests 2020*⁶ att skogsarealen har ökat med 9 % mellan 1990 och 2020, medan andelen lagrad kol i biomassan har ökat med 50 % och virkesförsörjningen har ökat med 40 %. Enligt Europeiska miljöbyråns rapport *State of the Environment 2020*⁷ anses dock mindre än 5 % av skogsarealen i Europa utgöras av ostörd eller naturlig skog.
- (9) Under 2019 antog kommissionen flera initiativ för att hantera de globala miljökriserna, även särskilda åtgärder mot avskogning. I sitt meddelande *Intensifiera EU:s insatser för att skydda och återställa världens skogar*⁸ fastställer kommissionen prioriteringen att minska EU:s ekologiska konsumtionsavtryck till följd av markanvändning och uppmuntra konsumtionen av produkter från avskogningsfria leveranskedjor i EU. I sitt meddelande *Den europeiska gröna given* av den 11 december 2019⁹ fastställer kommissionen en ny tillväxtstrategi som ska ställa om EU till ett rättvist och välmående samhälle med en modern, resurseffektiv och konkurrenskraftig ekonomi där det 2050 inte längre förekommer några nettoutsläpp av växthusgaser och där den ekonomiska tillväxten har frikopplats från resursförbrukningen så inga människor eller platser sätts på undantag. Den ska skydda, bevara och förbättra EU:s naturkapital och skydda allmänhetens och framtida generationers hälsa och välbefinnande från miljörelaterade risker och effekter. Ett av målen för den europeiska gröna given är dessutom att ge allmänheten och framtida generationer frisk luft, rent vatten, frisk mark och biologisk mångfald. I detta syfte framhålls betydelsen av åtgärder för skogsskydd och skogars motståndskraft i EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030¹⁰, från jord till bord-strategin¹¹, EU:s skogsstrategi¹², EU:s handlingsplan för nollutsläpp¹³ och andra relevanta strategier¹⁴ som har tagits fram inom ramen för den europeiska gröna given. EU:s strategi för biologisk mångfald syftar i synnerhet till att skydda naturen och motverka förstörelsen av ekosystem. Syftet med EU:s bioekonomistrategi¹⁵ är slutligen att stärka skyddet av miljön och ekosystemen,

⁶ Forest Europe – ministerkonferensen om skydd av skogarna i Europa, *State of Europe's Forests 2020*, <https://foresteurope.org/state-europes-forests-2020/>.

⁷ Europeiska miljöbyrån, *State of the Environment 2020*, <https://www.eea.europa.eu/soer/publications/soer-2020>.

⁸ COM(2019) 352 final.

⁹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Den europeiska gröna given* (COM(2019) 640 final).

¹⁰ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – *EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030 – Ge naturen större plats i våra liv* (COM(2020) 380 final).

¹¹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Från jord till bord-strategin för ett rättvisare, hälsosammare och miljövänligare livsmedelssystem* (COM(2020) 381 final).

¹² Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och regionkommittén – *En ny EU-skogsstrategi: för skogarna och den skogsbaserade sektorn* (COM(2013) 659 final).

¹³ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – *Vägen till en frisk planet för alla – EU-handlingsplan: Med sikte på nollförorening av luft, vatten och mark* (COM(2021/400 final).

¹⁴ T.ex. meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *En långsiktig vision för EU:s landsbygdsområden – för starkare, sammanlänkade, resilienta och välmående landsbygdsområden 2040* (COM (2021) 345 final).

¹⁵ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *En hållbar bioekonomi för Europa: En starkare koppling mellan ekonomin, samhället och miljön: uppdaterad bioekonomistrategi* (COM(2018) 273 final).

samtidigt som strategin behandlar den ökade efterfrågan på livsmedel, foder, energi, material och produkter genom att söka nya sätt att producera och konsumera.

- (10) Medlemsstaterna har vid upprepade tillfällen gett uttryck för sina farhågor om den ihållande avskogningen. De framhöll att eftersom nuvarande politik och åtgärder på global nivå för bevarande, återställande och hållbar förvaltning av skogar inte är tillräckliga för att stoppa avskogningen och skogsförstörelsen, krävs förstärkta EU-åtgärder för att mer effektivt bidra till uppnåendet av FN:s mål för hållbar utveckling enligt Agenda 2030 för hållbar utveckling, som antogs av samtliga FN-medlemsländer 2015. Rådet ställde sig bakom kommissionens tillkännagivande i meddelandet *Intensifiera EU:s insatser för att skydda och återställa världens skogar* om att den kommer att göra bedömning av ytterligare lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder och utarbeta de respektive förslagen¹⁶.
- (11) Europaparlamentet påpekade att den pågående förstörelsen av världens skogar i stor utsträckning är kopplad till den ökade jordbruksproduktionen – i synnerhet genom att skogar omvandlas till jordbruksmark som används för att producera ett antal produkter och råvaror som det råder stor efterfrågan på. Den 22 oktober 2020 antog Europaparlamentet en resolution¹⁷ i enlighet med artikel 225 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), där parlamentet uppmanar kommissionen att på grundval av artikel 192.1 i EUF-fördraget lägga fram ett förslag till en ”EU- rättslig ram för att stoppa och vända den globala avskogning som drivs av EU”.
- (12) Bekämpning av avskogning och skogsförstörelse är en viktig del av det åtgärds paket som behövs för att minska utsläppen av växthusgaser och infria unionens åtagande enligt den europeiska gröna given och Parisavtalet från 2015 om klimatförändringar¹⁸ och det lagligt bindande åtagandet enligt EU:s klimatlag att uppnå klimatneutralitet till 2050 och att till 2030 minska utsläppen i unionen med minst 55 % under 1990 års nivåer.
- (13) Expansionen av jordbruket driver nästan 90 % av den globala avskogningen och mer än hälften av förlusten av skogar när de omvandlas till åkermark, medan betesarealer svarar för nästan 40 % av förlusten av skogsmark¹⁹.
- (14) Unionen importerade och konsumerade en tredjedel av de globalt handlade jordbruksprodukter som är förknippade med avskogning mellan 1990 och 2008. Under den perioden svarade unionens konsumtion för 10 % av avskogningen i världen som var förknippad med produktion av varor eller tjänster. Trots att den relativa andelen av EU:s konsumtion minskar är konsumtionen i EU ändå en oproportionerligt stor drivkraft för avskogning. Unionen bör därför vidta åtgärder för att minska den globala avskogning och skogsförstörelse som drivs av dess konsumtion av vissa råvaror och produkter och på så sätt minska sitt bidrag till utsläpp av växthusgaser och förlust av biologisk mångfald på global nivå samt främja hållbara produktions- och

¹⁶ Rådets slutsatser om meddelandet om att intensifiera EU:s insatser för att skydda och återställa världens skogar (16 december 2019) 15151/19. Se <https://www.consilium.europa.eu/media/41860/st15151-en19.pdf>.

¹⁷ Europaparlamentets resolution av den 22 oktober 2020 med rekommendationer till kommissionen om en EU-rättslig ram för att stoppa och vända den globala avskogning som drivs av EU (2020/2006(INL)), se https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0285_SV.html.

¹⁸ Parisavtalet ratificerades av EU den 5 oktober 2016 och trädde i kraft den 4 november 2016.

¹⁹ FAO:s nya *Global Remote Sensing Survey*, 6 november 2021 – *FAO Remote Sensing Survey reveals tropical rainforests under pressure as agricultural expansion drives global deforestation*.

konsumtionsmönster i unionen och globalt. För att unionens politiska åtgärder ska få så stor effekt som möjligt bör de inriktas på att påverka den globala marknaden, inte bara leveranskedjorna till unionen. Partnerskap och effektivt internationellt samarbete med producent- och konsumentländer är mycket viktiga faktorer i detta sammanhang.

- (15) Att stoppa avskogning och skogsförstörelse är ett centralt inslag i målen för hållbar utveckling. Denna förordning bör särskilt bidra till att uppnå målen för ekosystem och biologisk mångfald (mål 15), bekämpa klimatförändringen (mål 13), ansvarsfull konsumtion och produktion (mål 12), ingen hunger (mål 2) och hälsa och välbefinnande (mål 3). Det relevanta målet 15.2 om att hejda avskogningen senast 2020 har inte uppfyllts, vilket belyser det akuta behovet av ambitiösa och ändamålsenliga åtgärder.
- (16) Denna förordning bör även bemöta York-deklarationen om skogar²⁰, en ej lagligt bindande officiell deklaration som stöder en global tidsplan för att minska förlusten av naturskogar med hälften till 2020, och sträva efter att förlusten ska upphöra till 2030. Dussintals regeringar, många av världens största företag och inflytelserika organisationer i det civila samhället och ursprungsbefolkningsorganisationer ställde sig bakom deklarationen. I deklarationen uppmanas även den privata sektorn att uppfylla målet att senast 2020 eliminera avskogning från produktionen av råvaror från jordbruket såsom palmolja, soja, papper och nötköttsprodukter, vilket inte uppnåddes. Förordningen bör dessutom bidra till FN:s strategiska plan för skog 2017–2030²¹, vars globala mål nr 1 för skogen är att vända förlusten av skogsareal över hela världen genom hållbar skogsförvaltning, inbegripet skydd, återställande, nybeskogning och återbeskogning, samt ökade insatser för att förhindra skogsförstörelse och öka skogarnas bidrag till klimatåtgärderna.
- (17) Denna förordning bör likaså bemöta deklarationen om skog och markanvändning från världens ledare vid klimattoppmötet i Glasgow 2021²², där ledarna bekräftar att ”det för att vi ska uppfylla våra mål för markanvändning, klimat och biologisk mångfald samt målen för hållbar utveckling, både globalt och nationellt, krävs ytterligare omställningsåtgärder för de sammanlänkade områdena hållbar produktion och konsumtion, infrastrukturutveckling, handel, finansiering och investeringar, och stöd för småbrukare, ursprungsbefolkningar och lokala samhällen”. I deklarationen betonade parterna även att de kommer att öka sina gemensamma ansträngningar för att underlätta handels- och utvecklingspolitik, såväl internationellt som nationellt, som främjar hållbar utveckling och hållbar produktion och konsumtion till ländernas ömsesidiga fördel och inte driver avskogning och skogsförstörelse.
- (18) Som medlem i Världshandelsorganisationen (WTO) åtar sig unionen att främja ett universellt, regelbaserat, öppet, transparent, förutsägbart, inkluderande, icke-diskriminerande och rättvist multilateralt handelssystem inom ramen för WTO samt en öppen, hållbar och bestämd handelspolitik. Denna förordning kommer därför att omfatta både råvaror och produkter som produceras inom unionen och råvaror och produkter som importeras till unionen.

²⁰ <https://unfccc.int/news/new-york-declaration-on-forests>.

²¹ https://www.un.org/esa/forests/wp-content/uploads/2016/12/UNSPF_AdvUnedited.pdf.

²² <https://ukcop26.org/glasgow-leaders-declaration-on-forests-and-land-use/>.

- (19) Denna förordning överensstämmer även med kommissionens *meddelande En öppen, hållbar och bestämd handelspolitik*²³, där det anges att med nya inre och yttre utmaningar och i synnerhet en ny och hållbarare tillväxtmodell som den som definieras i den europeiska gröna given och den europeiska digitala strategin, behöver EU en ny handelspolitisk strategi – en strategi som stöder uppfyllandet av dess inre och yttre politiska mål och främjar ökad hållbarhet i linje med dess åtagande att fullständigt genomföra FN:s mål för hållbar utveckling. Handelspolitiken måste fullgöra sin funktion i återhämtningen från covid-19-pandemin och i den gröna och digitala omställningen av ekonomin och sträva efter att bygga upp ett mer motståndskraftigt Europa i världen.
- (20) Denna förordning bör komplettera andra åtgärder som utlovas i kommissionens meddelande *Intensifiera EU:s insatser för att skydda och återställa världens skogar*²⁴, särskilt när det gäller att 1) arbeta i partnerskap med producentländer för att hjälpa dem komma till rätta med grundorsakerna till avskogning, såsom svaga styrelseformer, ineffektiv brottsbekämpning och korruption, och 2) stärka det internationella samarbetet med viktiga konsumentländer i syfte att främja införandet av liknande åtgärder för att undvika eller minimera risken för att produkter från leveranskedjor som är förknippade med avskogning eller skogsförstörelse släpps ut på deras marknader.
- (21) Kommissionen bör fortsätta att arbeta i partnerskap med producentländer, och mer generellt samarbeta med internationella organisationer och organ, och bör förstärka sitt stöd och sina incitament när det gäller skogsskydd och en omställning till avskogningsfri produktion, bekräfta ursprungsbefolkningarnas roll, förbättra markförvaltningen och markbesittningsrätten, stärka de brottsbekämpande åtgärderna och främja hållbar skogsförvaltning, klimatrezilient jordbruk, hållbar intensifiering och diversifiering, agroekologi och skogsjordbruk. I detta sammanhang bör kommissionen bekräfta ursprungsbefolkningarnas roll i skyddet av skogarna. Genom att bygga vidare på erfarenheterna och lärdomarna från befintliga initiativ, bör unionen och medlemsstaterna samarbeta med producentländerna, på deras begäran, för att utnyttja skogarnas många funktioner, stödja dem i omställningen till hållbar skogsförvaltning, hantera globala utmaningar och samtidigt tillgodose lokala behov och uppmärksamma de utmaningar som småbrukare ställs inför, i linje med meddelandet *Intensifiera EU:s insatser för att skydda och återställa världens skogar*. Partnerskapsstrategin bör hjälpa producentländerna att skydda och återställa skogar och använda skogen på ett hållbart sätt, vilket i sin tur bidrar till förordningens mål att minska avskogning och skogsförstörelse.
- (22) En annan viktig åtgärd som tillkännages i meddelandet är inrättandet av ett EU-observatorium med inriktning på avskogning, skogsförstörelse, förändringar i världens skogsareal och bakomliggande drivkrafter (*EU-observatoriet*), som kommissionen har inlett för att förbättra övervakningen av förändringar i skogsareal och bakomliggande drivkrafter. Genom att bygga vidare på redan existerande övervakningsverktyg, inklusive Copernicus-produkter, kommer EU-observatoriet att göra det lättare att få tillgång till information om leveranskedjor för offentliga organ, konsumenter och företag och tillhandahålla lättbegriplig data och information som kopplar avskogning,

²³ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Översyn av handelspolitiken – En öppen, hållbar och bestämd handelspolitik* COM(2021) 66 final, 18 februari 2021)-

²⁴ COM(2019) 352 final.

skogsförstörelse och ändringar i världens skogsareal till EU:s efterfrågan på/handel med råvaror och produkter. EU-observatoriet kommer således att direkt stödja genomförandet av denna förordning genom att tillhandahålla vetenskapliga belägg med avseende på global avskogning och skogsförstörelse och därmed sammanhängande handel. EU-observatoriet kommer att ha ett nära samarbete med relevanta internationella organisationer, forskningsinstitut och tredjeländer.

- (23) EU:s befintliga regelverk inriktas på att bekämpa olaglig avverkning och därmed sammanhängande handel, och hanterar inte avskogning direkt. Det befintliga regelverket består av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010 om fastställande av skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden²⁵ och rådets förordning (EG) nr 2173/2005 om upprättande av ett system med Flegtlicenser för import av timmer till Europeiska gemenskapen²⁶. Båda förordningarna utvärderades i en kontroll av ändamålsenligheten. Kontrollen visade att lagstiftningen har haft en positiv inverkan på skogsförvaltningen, men att målet för de två förordningarna, nämligen att begränsa olaglig avverkning och därmed sammanhängande handel och minska konsumtionen av olagligt avverkat timmer i EU, inte hade uppnåtts²⁷, vilket ledde till slutsatsen att en ensidig inriktning på lagligheten av virke inte var tillräcklig för att uppnå de fastställda målen.
- (24) Tillgängliga rapporter bekräftar att en stor del av den pågående avskogningen är laglig enligt produktionslandets lagar. En färsk rapport²⁸ uppskattar att omkring 30 % av avskogningen för kommersiellt jordbruk i tropiska länder under åren 2013–2019 var laglig. Tillgängliga data tenderar att fokusera på länder med svag förvaltning – den globala andelen av olaglig avskogning kan vara lägre – men ger redan data som tydligt visar att politiska åtgärder blir mindre ändamålsenliga om avskogning som är laglig i produktionslandet inte tas med i beräkningen.
- (25) Konsekvensbedömningen av möjliga politiska åtgärder för att hantera avskogning och skogsförstörelse som drivs av EU, rådets slutsatser och Europaparlamentets resolution från 2020 visar tydligt på behovet av att fastställa avskogning och skogsförstörelse som vägledande kriterier för framtida unionsåtgärder. Unionens nya rättsliga ram bör därför hantera både laglighet och frågan om huruvida produktionen av relevanta råvaror och produkter är avskogningsfri.
- (26) Definitionen av ”avskogningsfri” bör vara tillräckligt bred för att omfatta både avskogning och skogsförstörelse, samtidigt som den bör ge rättslig klarhet, vara mätbar och baseras på kvantitativa, objektiva och internationellt erkända uppgifter.
- (27) Förordningen bör omfatta de mest relevanta råvarorna, dvs. de råvaror som konsumeras i unionen i en sådan utsträckning att de driver global avskogning och skogsförstörelse, och för vilka politiska åtgärder från unionen skulle ge de största fördelarna per enhetsvärde av handeln. En omfattande granskning av vetenskaplig litteratur, nämligen av primära källor som uppskattar effekten av EU:s konsumtion på global avskogning och kopplar det fotavtrycket till specifika råvaror, utfördes som ett led i studien till stöd för konsekvensbedömningen och dubbelkontrollerades via

²⁵ EUT L 295, 12.11.2010, s. 23.

²⁶ EUT L 347, 30.12.2005, s. 1.

²⁷ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/11630-Illegal-logging-evaluation-of-EU-rules-fitness-check-_sv

²⁸ https://www.forest-trends.org/wp-content/uploads/2021/05/Illicit-Harvest-Complicit-Goods_rev.pdf.

omfattande samråd med berörda aktörer. Den processen utmynnade i en första förteckning med åtta råvaror. Trä gick direkt i tillämpningsområdet eftersom det redan omfattades av timmerförordningen. Förteckningen över råvaror reducerades därefter ytterligare via en effektivitetsanalys i konsekvensbedömningen. I effektivitetsanalysen jämfördes antalet hektar avskogad mark förknippad med EU-konsumtion enligt uppskattningar i en färsk forskningsrapport²⁹ för var och en av råvarorna med det genomsnittliga värdet på EU-importen. Enligt den forskningsrapport som användes för effektivitetsanalysen svarar sex råvaror av de totalt åtta råvaror som analyserades i rapporten för den största andelen av EU-driven avskogning . palmolja (33,95 %), soja (32,83 %), trä (8,62 %), kakao (7,54 %), kaffe (7,01 %) och nötkött (5,01 %).

- (28) Eftersom användningen av återvunna relevanta råvaror och produkter bör uppmuntras och inkluderingen av sådana råvaror och produkter i denna förordnings tillämpningsområde skulle innebära en oproportionerligt stor börda för verksamhetsutövare, bör återvunna relevanta råvaror och produkter som har avslutat sin livscykel och annars skulle ha bortskaffats som avfall undantas från denna förordnings tillämpningsområde.
- (29) Skyldigheterna avseende relevanta råvaror och produkter bör fastställas i denna förordning i syfte att effektivt bekämpa avskogning och skogsförstörelse och främja avskogningsfria leveranskedjor.
- (30) Många internationella organisationer och organ (t.ex. FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation, FN:s klimatpanel, FN:s miljöprogram, Parisavtalet, Internationella naturvårdsunionen, konventionen om biologisk mångfald) har utvecklat arbeten på området avskogning och skogsförstörelse och definitionerna i denna förordning bygger på dessa arbeten.
- (31) En brytpunkt bör fastställas som kan ligga till grund för bedömningen av om avskogning eller skogsförstörelse ägt rum på den mark som berörs, vilket skulle innebära att inga råvaror och produkter som omfattas av denna förordning skulle få släppas ut på unionsmarknaden eller exporteras om de producerats på mark där avskogning eller skogsförstörelse ägt rum efter det datumet. Ett sådant datum bör möjliggöra en lämplig kontroll och övervakning samt motsvara befintliga internationella åtaganden, bland annat målen för hållbar utveckling och New York-deklarationen om skogar, och därmed minimera plötsliga störningar i leveranskedjorna. Samtidigt undanröjs incitament att påskynda verksamhet som leder till avskogning och skogsförstörelse med tanke på ikraftträdandet av denna förordning.
- (32) För att stärka unionens bidrag till att stoppa avskogning och skogsförstörelse, och för att säkerställa att råvaror och produkter från leveranskedjor förknippade med avskogning och skogsförstörelse inte släpps ut på unionsmarknaden, bör relevanta råvaror och produkter inte släppas ut eller tillhandahållas på unionsmarknaden eller exporteras från unionsmarknaden om de inte är avskogningsfria och har producerats i enlighet med relevant lagstiftning i produktionslandet. För att bekräfta att detta är fallet bör de alltid åtföljas av en förklaring om tillbörlig aktsamhet.
- (33) Verksamhetsutövare bör på ett systematiskt sätt vidta lämpliga åtgärder för att fastställa huruvida de relevanta råvaror och produkter som de avser att släppa ut på

²⁹ Pendrill F., Persson U. M., Kastner, T. 2020.

unionsmarknaden är avskogningsfria och lagliga i den mening som avses i förordningen. I detta syfte bör verksamhetsutövare fastställa och genomföra förfaranden för tillbörlig aktsamhet. Förfarandena för tillbörlig aktsamhet enligt denna förordning bör omfatta följande tre delar: informationskrav, riskbedömning och riskreducerande åtgärder. De bör utformas så att de ger tillgång till information om härkomsten och leverantörerna av de råvaror och produkter som släpps ut på unionsmarknaden, inklusive information som visar att ingen avskogning eller skogsförstörelse ägt rum och att laglighetskraven är uppfyllda. Detta kan bland annat göras genom att identifiera produktionslandet och produktionsområdet, inbegripet geolokaliseringskoordinater för relevanta markområden. Dessa geolokaliseringskoordinater, som är beroende av tidsbestämning, positionsbestämning och/eller jordobservationer, kan utnyttja rymddata och tjänster som tillhandahålls inom ramen för unionens rymdprogram (Egnos/Galileo och Copernicus). Verksamhetsutövare bör göra en riskbedömning på grundval av denna information. En verksamhetsutövare som identifierar en risk bör minska denna risk så att den undanröjs helt eller blir försumbar. Endast efter att ha slutfört alla steg i förfarandet för tillbörlig aktsamhet och konstaterat att det inte finns någon eller bara en försumbar risk för att den berörda råvaran eller produkten inte överensstämmer med denna förordning, bör verksamhetsutövaren få släppa ut den berörda råvaran eller produkten på unionsmarknaden eller exportera den.

- (34) Verksamhetsutövare bör ta formellt ansvar för att de råvaror eller produkter som de avser att släppa ut på unionsmarknaden eller exportera uppfyller kraven i denna förordning genom att tillhandahålla förklaringar om tillbörlig aktsamhet. En mall för sådana förklaringar bör fastställas i denna förordning. Detta förväntas underlätta behöriga myndigheters och domstolars tillämpning av denna förordning samt öka verksamhetsutövarnas efterlevnad.
- (35) I syfte att belöna god praxis skulle certifiering eller ordningar för verifiering av tredje part kunna användas i riskbedömningsförfarandet. Dessa får emellertid inte ersätta verksamhetsutövarens ansvar när det gäller tillbörlig aktsamhet.
- (36) Handlare bör ansvara för att samla in och bevara sådan information som säkerställer insyn i leveranskedjan för de relevanta råvaror och produkter de tillhandahåller på marknaden. Stora handlare som inte är små och medelstora företag har ett betydande inflytande på leveranskedjorna och spelar en viktig roll för att se till att de är avskogningsfria. De bör därför ha samma skyldigheter som verksamhetsutövare.
- (37) För att främja insyn och underlätta tillsyn bör verksamhetsutövare som inte är små och medelstora företag årligen offentligt rapportera om sitt system för tillbörlig aktsamhet, inklusive om de åtgärder de vidtagit för att fullgöra sina skyldigheter.
- (38) Andra EU-lagstiftningsinstrument som fastställer krav på tillbörlig aktsamhet i värdekedjan i fråga om negativ påverkan på mänskliga rättigheter eller miljö bör tillämpas i den mån det inte finns några särskilda bestämmelser med samma syfte, art och verkan i denna förordning som kan komma att anpassas mot bakgrund av framtida lagändringar. Denna förordning bör inte utesluta tillämpningen av andra EU-lagstiftningsinstrument som fastställer krav på tillbörlig aktsamhet i värdekedjan. Om andra EU-lagstiftningsinstrument innehåller mer specifika bestämmelser eller lägger till krav till bestämmelserna i denna förordning, bör sådana bestämmelser tillämpas tillsammans med bestämmelserna i denna förordning. Om denna förordning innehåller

mer specifika bestämmelser bör de inte tolkas på ett sätt som undergräver den effektiva tillämpningen av andra EU-rättsakter om tillbörlig aktsamhet eller uppnåendet av deras allmänna mål.

- (39) Verksamhetsutövare som omfattas av andra EU-rättsakter som fastställer krav på tillbörlig aktsamhet i värdekedjan i fråga om negativ påverkan på mänskliga rättigheter eller miljö bör kunna uppfylla rapporteringsskyldigheterna enligt denna förordning genom att inkludera den information som krävs i rapporteringen enligt det andra EU-lagstiftningsinstrumentet.
- (40) Ansvar för att genomdriva denna förordning bör ligga hos medlemsstaterna, och deras behöriga myndigheter bör vara skyldiga att säkerställa att denna förordning efterlevs helt och hållet. Det är endast genom ett systematiskt informationsutbyte och samarbete mellan behöriga myndigheter, tullmyndigheter och kommissionen som en enhetlig tillämpning av denna förordning på relevanta råvaror och produkter som förs in på eller ut ur unionsmarknaden kan uppnås.
- (41) Ett effektivt och ändamålsenligt genomförande och tillämpning av denna förordning är avgörande för att uppnå dess mål. Därför bör kommissionen inrätta och förvalta ett informationssystem för att hjälpa verksamhetsutövare och behöriga myndigheter att tillhandahålla och få tillgång till nödvändig information om sådana relevanta råvaror och produkter som släpps ut på marknaden. Verksamhetsutövare bör föra in förklaringarna om tillbörlig aktsamhet i informationssystemet. Informationssystemet bör vara tillgängligt för behöriga myndigheter och tullmyndigheter så att de lättare kan fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning. Informationssystemet bör också vara tillgängligt för en bredare allmänhet, med anonymiserade uppgifter i ett öppet och maskinläsbart format i linje med unionens politik för öppna data.
- (42) För de relevanta råvaror som förs in på eller ut ur unionsmarknaden har de behöriga myndigheterna till uppgift att kontrollera att de relevanta råvarorna och produkterna uppfyller kraven enligt denna förordning, medan tullens roll är att se till att det i förekommande fall finns en hänvisning till förklaringen om tillbörlig aktsamhet i tulldeklarationen. När det elektroniska gränssnittet för utbyte av information mellan tullmyndigheter och behöriga myndigheter är infört är det tullens uppgift att kontrollera vilken status förklaringen om tillbörlig aktsamhet har efter den inledande riskanalys som behöriga myndigheter genomför i informationssystemet och att handla därefter (dvs. tillfälligt stoppa eller vägra en råvara eller produkt beroende på dess status i informationssystemet). Denna särskilda organisation av kontroller gör att kapitel VII i förordning (EU) 2019/1020 inte är tillämpligt där denna förordning är tillämplig och verkställs.
- (43) Medlemsstaterna bör säkerställa att tillräckliga finansiella resurser alltid finns tillgängliga för att tillhandahålla lämplig personal och utrustning till de behöriga myndigheterna. En effektiv kontroll är resurskrävande och stabila resurser bör tillhandahållas på en nivå som är anpassad till tillsynsbehovet vid varje given tidpunkt. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att komplettera den offentliga finansieringen genom att från berörda ekonomiska aktörer återkräva de kostnader som uppstår vid kontroller av relevanta råvaror och produkter som befins vara icke överensstämmande.
- (44) Denna förordning påverkar inte tillämpningen av annan unionslagstiftning om råvaror och produkter som förs in på eller ut ur unionsmarknaden, särskilt inte

bestämmelserna i unionens tullkodex om tullmyndigheternas befogenheter och tullkontroller. Importörer bör påminnas om att det i artiklarna 220, 254, 256, 257 och 258 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 föreskrivs att produkter som förs in på unionsmarknaden och som behöver förädlas ytterligare ska hänföras till det lämpliga tullförfarande som tillåter sådan förädling. I allmänhet bör övergång till fri omsättning eller export inte anses vara bevis för överensstämmelse med unionsrätten, eftersom en sådan övergång inte nödvändigtvis omfattar en fullständig kontroll av överensstämmelse.

- (45) För att optimera och förenkla kontrollprocessen för relevanta råvaror och produkter som förs in på eller ut ur unionsmarknaden är det nödvändigt att inrätta elektroniska gränssnitt som möjliggör automatisk dataöverföring mellan tullsystem och de behöriga myndigheternas informationssystem. Det faller sig naturligt att denna dataöverföring stöds av miljön med en enda kontaktpunkt för tullen i EU. Gränssnitten bör vara högautomatiserade och lättanvända, vilket begränsar den tillkommande bördan för tullmyndigheterna. Med tanke på att det är liten skillnad mellan de uppgifter som ska deklarerar i tulldeklarationerna respektive i förklaringarna om tillbörlig aktsamhet är det dessutom lämpligt att föreslå ett tillvägagångssätt som innebär att handlare och verksamhetsutövare gör sina förklaringar om tillbörlig aktsamhet för relevanta råvaror eller produkter tillgängliga via nationella enda kontaktpunkter för tullen och att dessa förklaringar sedan automatiskt överförs till det informationssystem som används av behöriga myndigheter. Tullmyndigheter och behöriga myndigheter bör hjälpa till att fastställa vilka data som ska överföras samt andra tekniska krav.
- (46) Risken för att råvaror och produkter som inte uppfyller kraven släpps ut på unionsmarknaden varierar beroende på vilken råvara eller produkt det rör sig om samt dess ursprungs- och produktionsland. Verksamhetsutövare som köper råvaror och produkter från länder eller delar av länder där risken är låg att relevanta råvaror odlas, avverkas eller tillverkas i strid med denna förordning bör omfattas av färre skyldigheter, vilket minskar efterlevnadskostnaderna och den administrativa bördan. Behöriga myndigheter bör genomföra en skärpt kontroll av råvaror och produkter från högriskländer eller delar av sådana länder.
- (47) Därför bör kommissionen bedöma risken för avskogning och skogsförstörelse för ett land eller delar av ett land på grundval av en rad kriterier som återspeglar både kvantitativa, objektiva och internationellt erkända data och indikationer på att länderna aktivt bekämpar avskogning och skogsförstörelse. Denna jämförande information bör göra det lättare för verksamhetsutövare i unionen att iaktta tillbörlig aktsamhet och för behöriga myndigheter att övervaka och säkerställa efterlevnaden. Samtidigt ger informationen producentländerna incitament att öka hållbarheten i sina system för jordbruksproduktion och se till att de i mindre utsträckning leder till avskogning. Detta bör bidra till att göra leveranskedjorna mer öppna och hållbara. I riktmärkningssystemet bör länder klassificeras i tre kategorier, nämligen låg, normal eller hög risk. För att säkerställa tillräcklig insyn och tydlighet bör kommissionen offentliggöra de uppgifter som ligger till grund för riktmärkningen, skälen till den föreslagna ändringen av klassificeringen och det berörda landets svar. I fråga om relevanta råvaror och produkter från länder eller delar av länder med låg risk, bör verksamhetsutövare få tillämpa ett förenklat förfarande för tillbörlig aktsamhet. Samtidigt bör behöriga myndigheter vara skyldiga att genomföra en skärpt kontroll av relevanta råvaror och produkter från länder eller delar av länder med hög risk. Kommissionen bör ges befogenhet att anta genomförandeåtgärder för att fastställa

vilka länder eller delar av länder som utgör en låg eller hög risk för att relevanta råvaror och produkter produceras på ett sätt som inte är förenligt med denna förordning.

- (48) De behöriga myndigheterna bör regelbundet genomföra kontroller av verksamhetsutövare och handlare för att verifiera att de verkligen fullgör de skyldigheter som fastställs i denna förordning. De behöriga myndigheterna bör dessutom utföra kontroller när de förfogar över och baserar sig på relevant information, inklusive väl underbyggda farhågor som lämnats in av tredje part. För en fullgod täckning av de relevanta råvarorna och produkterna, verksamhetsutövarna och handlarna och deras andelar av råvaror och produkter bör en tvådelad metod användas. Följaktligen bör de behöriga myndigheterna vara skyldiga att kontrollera, å ena sidan, en viss procentandel av verksamhetsutövarna och handlarna och, å andra sidan, en viss procentandel av de relevanta råvarorna och produkterna. Procentandelarna bör vara högre för relevanta råvaror och produkter från länder eller delar av länder som innebär hög risk.
- (49) De behöriga myndigheternas kontroller av verksamhetsutövare och handlare bör omfatta systemen för tillbörlig aktsamhet samt huruvida råvarorna och produkterna uppfyller kraven i denna förordning. Kontrollerna bör utföras på grundval av en riskbaserad plan. Planen bör innehålla sådana riskkriterier som gör det möjligt för de behöriga myndigheterna att genomföra en riskanalys av de förklaringar om tillbörlig aktsamhet som verksamhetsutövare och handlare lämnar in. Riskkriterierna bör beakta den risk för avskogning som finns i fråga om de relevanta råvarorna och produkterna i produktionslandet, verksamhetsutövarnas och handlarnas tidigare efterlevnad av skyldigheterna i denna förordning och all annan relevant information som de behöriga myndigheterna har tillgång till. Riskanalysen av förklaringarna om tillbörlig aktsamhet bör göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att identifiera de verksamhetsutövare, handlare och relevanta råvaror och produkter som bör kontrolleras. Analysen bör utföras med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik i det informationssystem där förklaringarna om tillbörlig aktsamhet samlas.
- (50) Om riskanalysen av förklaringarna om tillbörlig aktsamhet anger en hög risk för att vissa relevanta råvaror och produkter inte uppfyller kraven, bör de behöriga myndigheterna omedelbart kunna vidta interimistiska åtgärder för att förhindra att de släpps ut eller tillhandahålls på unionsmarknaden. Om sådana relevanta råvaror och produkter förs in på eller ut ur unionsmarknaden bör de behöriga myndigheterna begära att tullmyndigheterna tillfälligt stoppar övergången till fri omsättning eller exporten, så att de behöriga myndigheterna kan utföra de kontroller som krävs. En sådan begäran bör meddelas med hjälp av gränssnittssystemet mellan tullmyndigheter och behöriga myndigheter. Ett tillfälligt stopp för utsläppande eller tillhandahållande på unionsmarknaden, för övergång till fri omsättning eller för export bör begränsas till tre arbetsdagar, utom när de behöriga myndigheterna behöver mer tid för att bedöma om de relevanta råvarorna och produkterna uppfyller kraven i denna förordning. I sådana fall bör de behöriga myndigheterna vidta ytterligare interimistiska åtgärder för att förlänga det tillfälliga stoppets varaktighet eller begära en sådan förlängning hos tullmyndigheterna i fråga om sådana relevanta råvaror och produkter som förs in på eller ut ur unionsmarknaden.

- (51) Planen för kontroller bör uppdateras regelbundet för att beakta erfarenheterna med att använda den. De verksamhetsutövare som kontinuerligt visar sig uppfylla kraven bör kontrolleras mindre ofta.
- (52) För att säkerställa att denna förordning genomförs och verkställs på ett effektivt sätt bör medlemsstaterna ha befogenhet att dra tillbaka och återkalla relevanta råvaror och produkter som inte uppfyller kraven samt att vidta lämpliga korrigerande åtgärder. De bör också säkerställa att verksamhetsutövares och handlares överträdelser av denna förordning beläggs med effektiva, proportionella och avskräckande påföljder.
- (53) Med tanke på att avskogningen, skogsförstörelsen och den relaterade handeln är internationell bör behöriga myndigheter samarbeta med varandra, med medlemsstaternas tullmyndigheter, med kommissionen och med administrativa myndigheter i tredjeländer. De behöriga myndigheterna bör även samarbeta med de behöriga myndigheterna för tillsyn och tillämpning av andra EU-rättsakter som fastställer krav på tillbörlig aktsamhet i värdekedjan i fråga om negativ påverkan på mänskliga rättigheter eller miljö.
- (54) Även om denna förordning tar upp avskogning och skogsförstörelse, i enlighet med meddelandet *Intensifiera EU:s insatser för att skydda och återställa världens skogar* från 2019, bör skyddet av skogen inte leda till att andra naturliga ekosystem omvandlas eller förstörs. Ekosystem som våtmarker, savanner och torvmarker är av stor betydelse för att bekämpa klimatförändringar och uppnå andra mål för hållbar utveckling. Det är därför särskilt brådskande att förhindra omvandling eller förstörelse av sådana ekosystem. För att ta itu med detta bör kommissionen bedöma om det är nödvändigt och genomförbart att utvidga förordningens tillämpningsområde till andra ekosystem och ytterligare råvaror två år efter ikraftträdandet. Samtidigt bör kommissionen genom en delegerad akt se över de relevanta produkter som förtecknas i bilaga I till denna förordning.
- (55) För att säkerställa att de informationskrav som verksamhetsutövare måste uppfylla och som fastställs i denna förordning förblir relevanta och i linje med den vetenskapliga och tekniska utvecklingen, bör befogenheten att anta akter enligt artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på komplettering av de informationskrav som är nödvändiga för förfarandet för tillbörlig aktsamhet, de informationskrav och kriterier för riskbedömning och riskreducering som verksamhetsutövare måste följa och som anges i denna förordning, samt förteckningen över råvaror i bilaga I till denna förordning. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter bör Europaparlamentet och rådet få alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter bör systematiskt ges tillträde till möten i de av kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelsen av delegerade akter.
- (56) Förordning (EU) nr 995/2010 förbjuder utsläppande på marknaden av timmer från olaglig avverkning eller av trävaror som härrör från sådant timmer. Den förordningen fastställer en skyldighet för verksamhetsutövare som släpper ut timmer på den inre marknaden för första gången att iaktta tillbörlig aktsamhet, och en skyldighet för handlare att föra ett spårbart register över sina leverantörer och kunder. I denna

förordning bör skyldigheten att säkerställa att relevanta råvaror och produkter som släpps ut på unionsmarknaden är lagliga, inklusive trä och trävaror, kvarstå och kompletteras med kravet på hållbarhet. Förordning (EU) nr 995/2010 och kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 607/2012 blir därför överflödiga genom denna förordning och bör upphävas.

- (57) I förordning (EG) nr 2173/2005 fastställs unionsförfaranden för genomförande av ett system med Flegtlicenser genom bilaterala frivilliga partnerskapsavtal med timmerproducerande länder. För att respektera de bilaterala åtaganden som Europeiska unionen har ingått och för att bevara de framsteg som gjorts med de partnerländer som har infört ett operativsystem (Flegtlicensieringsstadiet), bör denna förordning innehålla en bestämmelse om att trä och träbaserade produkter som omfattas av en giltig Flegtlicens uppfyller laglighetskravet enligt denna förordning.
- (58) Även om denna förordning tar upp avskogning och skogsförstörelse, i enlighet med meddelandet *Intensifiera EU:s insatser för att skydda och återställa världens skogar* från 2019, bör skyddet av skogen inte leda till att andra naturliga ekosystem omvandlas eller förstörs. Ekosystem som våtmarker, savanner och torvmarker är av stor betydelse för att bekämpa klimatförändringar och uppnå andra mål för hållbar utveckling. Det är därför särskilt brådskande att förhindra omvandling eller förstörelse av sådana ekosystem. En utvärdering av behovet av att utvidga den här förordningens tillämpningsområde till andra ekosystem än skogar bör därför göras inom två år från dess ikraftträdande.
- (59) När det vid tillämpningen av denna förordning är nödvändigt att behandla personuppgifter, bör detta ske i enlighet med unionslagstiftningen om skydd av personuppgifter. All behandling av personuppgifter enligt denna förordning omfattas av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2016/679³⁰ och (EU) 2018/1725, beroende på vad som är tillämpligt³¹.
- (60) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att bekämpa avskogning och skogsförstörelse genom att minska konsumtionen i unionen, inte kan uppnås av medlemsstaterna enskilt och det därför, på grund av sin omfattning, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (61) Verksamhetsutövare, handlare och behöriga myndigheter bör ges en rimlig frist för att förbereda sig för att uppfylla kraven i denna förordning.

³⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

³¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

Kapitel 1 Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Innehåll och tillämpningsområde

I denna förordning fastställs bestämmelser om utsläppande och tillhandahållande på unionsmarknaden samt export från unionsmarknaden av nötkreatur, kakao, kaffe, oljepalm, soja och trä (*relevanta råvaror*) och produkter som förtecknas i bilaga I som innehåller, har utfodrats med eller har producerats med användning av relevanta råvaror (*relevanta produkter*), i syfte att

- (a) minimera unionens bidrag till avskogning och skogsförstörelse över hela världen, och
- (b) minska unionens bidrag till växthusgasutsläpp och förlust av biologisk mångfald på global nivå.

Förordningen ska inte tillämpas på relevanta råvaror och produkter som släpps ut på unionsmarknaden och som producerats före det datum som fastställs i artikel 36.1.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- (1) *avskogning*: omvandling av skog till jordbruksmark, oberoende av om omvandlingen är orsakad av människan eller inte.
- (2) *skog*: ett markområde som omfattar mer än 0,5 hektar med träd som är högre än fem meter och ett krontak som täcker mer än 10 % av ytan, eller med träd som kan uppnå dessa värden på platsen, utom jordbruksplanteringar och mark som övervägande används i jordbruk eller som stadsmark.
- (3) *jordbruksplanteringar*: trädbestånd i jordbruksproduktionssystem, t.ex. fruktodlingar, oljepalimplantager, olivlundar och skogsjordbrukssystem där grödor odlas under trädskärm. Alla planteringar av de råvaror som förtecknas i bilaga I utom trä omfattas.
- (4) *skogsplantage*: planterad skog som brukas intensivt och som vid plantering och mogen skog uppfyller samtliga följande kriterier: en eller två arter, samma åldersklass och regelbundna avstånd. Det omfattar plantage med kort växtföljd för trä, fiber och energi, men inte skog som planterats som skydd eller för återställande av ekosystem, samt skog som anlagts genom plantering eller sådd och som vid mogen skog liknar eller kommer att likna naturligt föryngrad skog.
- (5) *planterad skog*: skog som till övervägande del består av träd och anlagts genom plantering och/eller avsiktlig sådd, förutsatt att de planterade eller sådda träden

förväntas utgöra mer än femtio procent av timret på rot vid mognad. Det omfattar även skottskog från träd som ursprungligen planterats eller såtts.

- (6) *skogsförstörelse*: avverkning som inte är hållbar och medför att skogsekosystemens biologiska eller ekonomiska produktivitet och komplexitet avtar eller går förlorad, vilket på lång sikt leder till en minskning av de tillgångar som skogen levererar, exempelvis trä, biologisk mångfald och andra produkter och tjänster.
- (7) *hållbar avverkning*: avverkning som utförs på ett sätt som bevarar markens beskaffenhet och den biologiska mångfalden så att skadeverkningarna minimeras, vilket innebär att stubbar och rötter inte avlägsnas, primärskog inte förstörs eller omvandlas till skogsplantage och att ingen avverkning sker på känslig mark; stora kalavverkningar minimeras och det säkerställs lokalt lämpliga tröskelvärden för extraktion av död ved och krav på användning av avverkningssystem som minimerar påverkan på jordmånskvaliteten, inklusive packning, och på biologisk mångfald och livsmiljöer.
- (8) *avskogningsfri*:
 - (a) en relevant råvara eller produkt, inbegripet en sådan råvara eller produkt som använts för eller ingår i en relevant produkt, som producerats på mark där ingen avskogning ägt rum efter den 31 december 2020 och
 - (b) för vilken skogen har avverkats utan att orsaka skogsförstörelse efter den 31 december 2020.
- (9) *producerad*: som odlats, avverkats, hållits, utfodrats med eller erhållits på ett relevant markområde.
- (10) *utsläppande på marknaden*: tillhandahållande för första gången av en relevant råvara eller produkt på unionsmarknaden.
- (11) *tillhandahållande på marknaden*: leverans av en relevant råvara eller produkt för distribution, förbrukning eller användning på unionsmarknaden i samband med kommersiell verksamhet, mot betalning eller gratis.
- (12) *verksamhetsutövare*: varje fysisk eller juridisk person som i samband med kommersiell verksamhet släpper ut relevanta råvaror och produkter på unionsmarknaden eller exporterar dem från unionsmarknaden.
- (13) *handlare*: varje fysisk eller juridisk person i leveranskedjan som inte är verksamhetsutövare och som i samband med kommersiell verksamhet tillhandahåller relevanta råvaror och produkter på unionsmarknaden.
- (14) *ursprungsland*: land eller territorium enligt definitionen i artikel 60 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013³².
- (15) *produktionsland*: land eller territorium där den relevanta råvaran eller den relevanta råvara som används i produktionen av, eller ingår i, en produkt producerades.

³² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).

- (16) *försumbar risk*: när en fullständig bedömning av både produktspecifik och allmän information om huruvida de relevanta råvarorna eller produkterna uppfyller kraven i artikel 3 a och b inte ger anledning till farhågor.
- (17) *ombud*: varje fysisk eller juridisk person som är etablerad inom unionen och som enligt skriftlig fullmakt från en verksamhetsutövare har rätt att i dennes ställe utföra särskilda uppgifter som har samband med verksamhetsutövarens skyldigheter enligt denna förordning,
- (18) *produkter som inte uppfyller kraven*: relevanta råvaror och produkter som inte producerats på ett avskogningsfritt sätt och/eller inte producerats i enlighet med relevant lagstiftning i produktionslandet.
- (19) *markområde*: ett stycke mark inom en enda fastighet, enligt lagstiftningen i produktionslandet, där förhållandena är tillräckligt homogena för att en övergripande bedömning ska kunna göras av den risk för avskogning och skogsförstörelse som är förknippad med de råvaror som produceras där.
- (20) *små och medelstora företag*: mikroföretag och små och medelstora företag enligt definitionen i direktiv 2013/34/EU³³.
- (21) *väl underbyggda farhågor*: välgrundat påstående som grundar sig på objektiv och verifierbar information om en sådan bristande efterlevnad av denna förordning som kan kräva att behöriga myndigheter ingriper.
- (22) *behöriga myndigheter*: myndigheter som utsetts enligt artikel 13.1.
- (23) *tullmyndigheter*: tullmyndigheter enligt definitionen i artikel 5.1 i förordning (EU) nr 952/2013.
- (24) *övergång till fri omsättning*: det förfarande som anges i artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013.
- (25) *export*: det förfarande som anges i artikel 269 i förordning (EU) nr 952/2013.
- (26) *relevanta råvaror och produkter som förs in på unionsmarknaden*: sådana relevanta råvaror och produkter från tredjeländer som hänförts till tullförfarandet övergång till fri omsättning och som är avsedda att släppas ut på unionsmarknaden eller avsedda för kommersiell användning eller konsumtion, utom privat, inom unionens tullområde.
- (27) *relevanta råvaror och produkter som förs ut ur unionsmarknaden*: relevanta råvaror och produkter som hänförts till tullförfarandet export.
- (28) *relevant lagstiftning i produktionslandet*: de regler som är tillämpliga i produktionslandet när det gäller produktionsområdets rättsliga status i fråga om rätt till markanvändning, miljöskydd, tredje parts rättigheter samt relevanta handels- och tullbestämmelser enligt den rättsliga ram som är tillämplig i produktionslandet.

³³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

Artikel 3

Förbud

Relevanta råvaror och produkter får endast släppas ut eller tillhandahållas på unionsmarknaden eller exporteras från unionsmarknaden om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- (a) De är avskogningsfria.
- (b) De har producerats i enlighet med relevant lagstiftning i produktionslandet. and
- (c) De omfattas av en förklaring om tillbörlig aktsamhet enligt artikel 4.2.

Kapitel 2 Verksamhetsutövares och handlares skyldigheter

Artikel 4

Verksamhetsutövarnas skyldigheter

1. Verksamhetsutövare ska visa tillbörlig aktsamhet innan de släpper ut relevanta råvaror och produkter på, eller exporterar dem från, unionsmarknaden för att säkerställa att de uppfyller kraven i artikel 3 a och b. I detta syfte ska de tillämpa de förfaranden och åtgärder för tillbörlig aktsamhet som anges i artikel 8.
2. Verksamhetsutövare som visat tillbörlig aktsamhet enligt artikel 8 och konstaterat att de relevanta råvarorna och produkterna uppfyller kraven i denna förordning ska via det informationssystem som avses i artikel 31 a göra en förklaring om tillbörlig aktsamhet tillgänglig för de behöriga myndigheterna innan de släpper ut de relevanta råvarorna och produkterna på unionsmarknaden eller exporterar dem. Förklaringen ska bekräfta att tillbörlig aktsamhet visats och att ingen eller endast en försumbar risk konstaterats, samt innehålla den information som anges i bilaga II för de relevanta råvarorna och produkterna.
3. Genom att göra förklaringen om tillbörlig aktsamhet tillgänglig tar verksamhetsutövaren ansvar för att de relevanta råvarorna eller produkterna uppfyller kraven i denna förordning. Verksamhetsutövaren ska bevara dokumentation om förklaringar om tillbörlig aktsamhet i fem år från det att förklaringarna gjorts tillgängliga via det informationssystem som avses i artikel 31.
4. Verksamhetsutövare får inte släppa ut relevanta råvaror och produkter på unionsmarknaden eller exportera dem utan att först ha lämnat in en förklaring om tillbörlig aktsamhet.
5. Verksamhetsutövaren får inte släppa ut de relevanta råvarorna och produkterna på marknaden eller exportera dem om en eller flera av följande omständigheter råder:
 - (a) De relevanta råvarorna och produkterna uppfyller inte kraven i artikel 3 a eller b.

- (b) Förfarandet för tillbörlig aktsamhet har påvisat en icke försumbar risk för att de relevanta råvarorna och produkterna inte uppfyller kraven i artikel 3 a eller b.
 - (c) Verksamhetsutövaren kunde inte slutföra ett förfarande för tillbörlig aktsamhet enligt punkterna 1 och 2.
6. Verksamhetsutövare som får ny information, inbegripet väl underbyggda farhågor, om att en relevant råvara eller produkt som de redan har släppt ut på marknaden inte uppfyller kraven i denna förordning ska omedelbart informera de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där de släppt ut den relevanta råvaran eller produkten på marknaden. Vid export från unionsmarknaden ska verksamhetsutövaren informera de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är produktionsland.
7. Verksamhetsutövare ska erbjuda de behöriga myndigheterna allt bistånd som krävs för att underlätta genomförandet av de kontroller som avses i artikel 15, framför allt tillträde till lokaler och uppvisande av handlingar eller register.

Artikel 5

Ombud

1. En verksamhetsutövare eller handlare får ge ett ombud uppdrag att på dennes vägnar tillhandahålla förklaringen om tillbörlig aktsamhet enligt artikel 4.2. I sådana fall förblir verksamhetsutövaren eller handlaren ansvarig för att de relevanta råvarorna eller produkterna uppfyller kraven i denna förordning.
2. Ombudet ska på begäran lämna en kopia av fullmakten på ett av de officiella språken i Europeiska unionen till de behöriga myndigheterna.

Artikel 6

Handlares skyldigheter

1. Handlare som är små eller medelstora företag får endast tillhandahålla relevanta råvaror och produkter på marknaden om de har den information som krävs enligt punkt 2.
2. Handlare som är små eller medelstora företag ska samla in och bevara följande information om de relevanta råvaror och produkter som de avser att tillhandahålla på marknaden:
 - (a) Namn, registrerat handelsnamn eller registrerat varumärke, postadress, e-postadress och, i förekommande fall, en webbadress för de verksamhetsutövare eller handlare som har levererat de relevanta råvarorna och produkterna till dem.
 - (b) Namn, registrerat handelsnamn eller registrerat varumärke, postadress, e-postadress och, i förekommande fall, en webbadress för de handlare som de har levererat de relevanta råvarorna och produkterna till.

3. Handlare som är små och medelstora företag ska bevara den information som avses i denna artikel i minst fem år och ska på begäran lämna informationen till de behöriga myndigheterna.
4. Handlare som är små och medelstora företag som har fått ny information, inbegripet väl underbyggda farhågor, om att en relevant råvara eller produkt som de redan har tillhandahållit på marknaden inte uppfyller kraven i denna förordning ska omedelbart informera de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där de tillhandahållit den relevanta råvaran eller produkten på marknaden.
5. Handlare som inte är små och medelstora företag ska anses vara verksamhetsutövare och omfattas av de skyldigheter och bestämmelser som anges i artiklarna 3, 4, 5, 8–12, 14.9, 15 och 20 i denna förordning när det gäller de relevanta råvaror och produkter som de tillhandahåller på unionsmarknaden.
6. Handlare ska erbjuda de behöriga myndigheterna allt bistånd som krävs för att underlätta genomförandet av de kontroller som avses i artikel 16, framför allt tillträde till lokaler och uppvisande av handlingar eller register.

Artikel 7

Utsläppande på marknaden när verksamhetsutövaren är etablerad i tredjeland

Om en fysisk eller juridisk person som är etablerad utanför unionen släpper ut relevanta råvaror eller produkter på unionsmarknaden, ska den första fysiska eller juridiska person som är etablerad i unionen och som köper eller tar sådana relevanta råvaror eller produkter i besittning anses vara verksamhetsutövare enligt denna förordning.

Artikel 8

Tillbörlig aktsamhet

1. Innan de relevanta råvarorna och produkterna släpps ut på marknaden, eller innan de exporteras, ska verksamhetsutövare visa tillbörlig aktsamhet i fråga om samtliga de relevanta råvaror och produkter som levererats av varje leverantör.
2. Med tillbörlig aktsamhet avses i denna förordning följande:
 - (a) Att den information och de handlingar som krävs för att uppfylla kraven i artikel 9 samlas in.
 - (b) Att riskbedömningsåtgärder enligt artikel 10 vidtas.
 - (c) Att riskreduceringsåtgärder enligt artikel 10 vidtas.

Artikel 9

Informationskrav

1. Verksamhetsutövare ska samla in information, handlingar och uppgifter som visar att de relevanta råvarorna och produkterna uppfyller kraven i artikel 3. I detta syfte ska verksamhetsutövare samla in, organisera och i fem år bevara följande information om de relevanta råvarorna och produkterna, samt styrkande underlag:

- (a) En beskrivning, inklusive handelsnamn och typ av råvara och produkt samt, i tillämpliga fall, artens gängse benämning och dess fullständiga vetenskapliga namn.
 - (b) Kvantitet (uttryckt i nettovikt och nettovolym eller antal enheter) av de relevanta råvarorna och produkterna.
 - (c) Produktionsland.
 - (d) Geolokaliseringskoordinater, latitud och longitud för alla markområden där de relevanta råvarorna och produkterna producerades, samt produktionsdatum eller produktionsfrysrymd.
 - (e) Namn, e-postadress och adress till alla företag eller personer från vilka de har tagit emot leveranser av de relevanta råvarorna eller produkterna.
 - (f) Namn, e-postadress och adress till alla företag eller personer som de relevanta råvarorna eller produkterna har levererats till.
 - (g) Tillräcklig och kontrollerbar information om att de relevanta råvarorna och produkterna är avskogningsfria.
 - (h) Tillräcklig och verifierbar information om att produktionen har skett i enlighet med relevant lagstiftning i produktionslandet, inbegripet överenskommelser som ger rätt att använda respektive område för produktion av den relevanta råvaran.
2. Verksamhetsutövaren ska på begäran göra den information, de handlingar och de uppgifter som samlats in enligt denna artikel tillgängliga för de behöriga myndigheterna.
 3. Kommissionen får anta delegerade akter enligt artikel 33 för att komplettera punkt 1 med sådan information som kan vara nödvändig för att säkerställa att systemet för tillbörlig aktsamhet är ändamålsenligt.

Artikel 10

Riskbedömning och riskreducering

1. Verksamhetsutövare ska kontrollera och analysera den information som samlats in enligt artikel 9 och all annan relevant dokumentation och på grundval av denna göra en riskbedömning för att fastställa om det finns en risk för att de relevanta råvaror och produkter som är avsedda att släppas ut på eller exporteras från unionsmarknaden inte uppfyller kraven i denna förordning. Om verksamhetsutövare inte kan visa att risken för bristande efterlevnad är försumbar får de inte släppa ut den relevanta råvaran eller produkten på unionsmarknaden eller exportera den.
2. Vid riskbedömningen ska särskild hänsyn tas till följande riskbedömningskriterier:
 - (a) Tilldelningen av risk till det berörda landet eller delar därav enligt artikel 27.

- (b) Förekomsten av skog i produktionslandet och i det område där den relevanta råvaran eller produkten produceras.
 - (c) Den allmänna förekomsten av avskogning eller skogsförstörelse i det land, den region och det område där den relevanta råvaran eller produkten produceras.
 - (d) Källan till, tillförlitligheten och giltigheten av den information som avses i artikel 9.1, samt länkar till annan tillgänglig dokumentation.
 - (e) Farhågor gällande produktions- och ursprungslandet på grund av exempelvis korruptionsnivån, den allmänna förekomsten av dokumentations- och uppgiftsförfalskning, bristande brottsbekämpning, väpnad konflikt eller förekomst av sanktioner som införts av FN:s säkerhetsråd eller Europeiska unionens råd.
 - (f) Den relevanta leveranskedjans komplexitet, särskilt svårigheter att koppla råvaror och/eller produkter till det markområde där de producerats.
 - (g) Risken för blandning med produkter som är av okänt ursprung eller har producerats i områden där avskogning eller skogsförstörelse har ägt rum eller fortfarande äger rum.
 - (h) Slutsatser från möten i kommissionens relevanta expertgrupper som offentliggörs i kommissionens register över expertgrupper.
 - (i) Väl underbyggda farhågor som lämnats in enligt artikel 29.
 - (j) Kompletterande information om efterlevnaden av denna förordning. Det kan röra sig om information från certifieringssystem eller andra system som kontrollerats av tredje part, inbegripet frivilliga system som erkänts av kommissionen enligt artikel 30.5 i direktiv (EU) 2018/2001³⁴, förutsatt att informationen uppfyller kraven i artikel 9.
3. Träprodukter som omfattas av rådets förordning (EG) nr 2173/2005 och av en giltig Flegtlicens från ett fungerande licenssystem ska anses uppfylla kraven i artikel 3 b i denna förordning.
 4. Utom i de fall då verksamhetsutövaren på grundval av den analys som genomförs enligt punkt 1 kan fastställa att det inte finns någon eller endast en försumbar risk för att de berörda råvarorna eller produkterna inte uppfyller kraven i denna förordning, ska verksamhetsutövaren anta sådana förfaranden och åtgärder som är tillräckliga för att undanröja risken eller uppnå en försumbar risk innan de relevanta råvarorna och produkterna släpps ut på unionsmarknaden eller exporteras. De får anta krav på ytterligare information, uppgifter eller handlingar, oberoende undersökningar eller revisioner eller andra åtgärder som avser informationskraven i artikel 9.
 5. Verksamhetsutövare ska kunna visa hur den insamlade informationen har kontrollerats mot de riskbedömningskriterier som anges i punkt 2, hur ett beslut om riskreducerande åtgärder har fattats och hur risknivån har fastställts.

³⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

6. Verksamhetsutövare ska ha infört lämpliga och proportionella riktlinjer, kontroller och förfaranden för att på ett effektivt sätt minska och hantera riskerna för att relevanta råvaror och produkter inte uppfyller kraven. Dessa ska omfatta följande:
 - (a) Rutiner för modellriskhantering, rapportering, dokumentation, intern kontroll och efterlevnadskontroll samt, för verksamhetsutövare som inte är små och medelstora företag, utnämning av en regelefterlevnadsansvarig på ledningsnivå.
 - (b) En oberoende granskningsfunktion för att granska de interna riktlinjer, kontroller och förfaranden som avses i led a för alla verksamhetsutövare som inte är små och medelstora företag.
7. Riskbedömningarna ska dokumenteras, ses över minst en gång om året och på begäran göras tillgängliga för de behöriga myndigheterna.
8. Kommissionen får anta delegerade akter enligt artikel 33 för att komplettera punkterna 2, 4 och 6 med avseende på relevant information att ta fram, riskbedömningskriterier och riskreducerande åtgärder som kan behöva komplettera dem som anges i denna artikel för att säkerställa att systemet för tillbörlig aktsamhet är ändamålsenligt.

Artikel 11

Hantering av systemet för tillbörlig aktsamhet och bevarande av dokumentation

1. För att kunna iaktta tillbörlig aktsamhet enligt artikel 8 ska verksamhetsutövare inrätta och uppdatera ett system för tillbörlig aktsamhet som säkerställer att kraven i artikel 3 a och b är uppfyllda. Systemet för tillbörlig aktsamhet ska ses över minst en gång om året och vid behov anpassas till och redogöra för nya utvecklingar som kan påverka utövandet av tillbörlig aktsamhet. Verksamhetsutövare ska bevara dokumentation om uppdateringar i systemet för tillbörlig aktsamhet i fem år.
2. Om inte annat föreskrivs i andra EU-lagstiftningsinstrument som fastställer krav på tillbörlig aktsamhet i fråga om värdekedjans hållbarhet, ska verksamhetsutövare som inte är små och medelstora företag varje år offentligt rapportera om sitt system för tillbörlig aktsamhet och om de åtgärder de vidtagit för att fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 8 med så bred spridning som möjligt, bland annat via internet. Verksamhetsutövare som även omfattas av andra EU-lagstiftningsinstrument med krav på tillbörlig aktsamhet i värdekedjan kan uppfylla sina rapporteringsskyldigheter enligt denna punkt genom att inkludera den information som krävs i sin rapportering enligt de andra EU-rättsakterna.
3. Verksamhetsutövare ska under minst fem år bevara all dokumentation om tillbörlig aktsamhet, exempelvis alla relevanta register, åtgärder och förfaranden enligt artikel 8. De ska på begäran ge de behöriga myndigheterna tillgång till dokumentationen.

Artikel 12

Förenklade krav på tillbörlig aktsamhet

1. Verksamhetsutövare som släpper ut relevanta råvaror eller produkter på, eller exporterar dem från, unionsmarknaden behöver inte fullgöra de skyldigheter som anges i artikel 10 om de kan förvissa sig om att alla relevanta råvaror och produkter har producerats i länder eller delar av länder där risken bedömts vara låg enligt artikel 27.
2. Om en verksamhetsutövare får, eller får kännedom om, information som skulle kunna tyda på att de relevanta råvarorna och produkterna inte uppfyller kraven i denna förordning ska denne emellertid fullgöra alla skyldigheter enligt artiklarna 9 och 10.

Kapitel 3

Skyldigheter för medlemsstaterna och deras behöriga myndigheter

Artikel 13

Behörig myndighet

1. Medlemsstaterna ska utse en eller flera behöriga myndigheter som ansvarar för att fullgöra skyldigheterna enligt denna förordning.
2. Senast [tre månader efter det att denna förordning träder i kraft], ska medlemsstaterna meddela kommissionen namnen på, samt adresserna och kontaktuppgifterna till, de behöriga myndigheter som utsetts enligt punkt 1. Medlemsstaterna ska utan onödigt dröjsmål underrätta kommissionen om dessa uppgifter ändras.
3. Kommissionen ska göra förteckningen över behöriga myndigheter allmänt tillgänglig på sin webbplats. Kommissionens ska regelbundet uppdatera förteckningen på grundval relevanta uppdateringar från medlemsstaterna.
4. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna har tillräckliga befogenheter och resurser att fullgöra de skyldigheter som anges i kapitel 3 i denna förordning.
5. Utan att det påverkar verksamhetsutövares skyldighet att visa tillbörlig aktsamhet enligt artikel 8 får medlemsstaterna ge dem tekniskt och annat stöd samt vägledning för att underlätta efterlevnaden av kraven i denna förordning, med hänsyn tagen till små och medelstora företags situation.
6. Medlemsstaterna får underlätta utbyte och spridning av relevant information och av bästa praxis vad gäller genomförandet av denna förordning, framför allt i syfte att hjälpa verksamhetsutövare med riskbedömningen enligt artikel 9.

7. Bistånd ska ges på ett sätt som inte äventyrar de behöriga myndigheternas oberoende, rättsliga skyldigheter och ansvar vid verkställandet av denna förordning.

Artikel 14

Skyldighet att utföra kontroller

1. De behöriga myndigheterna ska utföra kontroller för att fastställa om verksamhetsutövare och handlare fullgör sina skyldigheter enligt denna förordning och huruvida de relevanta råvaror och produkter som släpps ut eller tillhandahålls på unionsmarknaden eller exporteras från den uppfyller kraven i denna förordning.
2. De kontroller som avses i punkt 1 ska utföras enligt artiklarna 15 och 16.
3. För att utföra de kontroller som avses i punkt 1 ska de behöriga myndigheterna upprätta en plan som bygger på ett riskbaserat tillvägagångssätt. Planen ska åtminstone innehålla riskkriterier för den riskanalys som avses i punkt 4 och därigenom ge underlag för besluten om kontroller. Vid fastställandet och översynen av riskkriterierna ska de behöriga myndigheterna särskilt beakta tilldelningen av risk till länder eller delar av länder enligt artikel 27, en verksamhetsutövars eller handlares tidigare efterlevnad av denna förordning och all annan relevant information. På grundval av resultaten av kontrollerna och erfarenheterna från genomförandet av planerna ska de behöriga myndigheterna regelbundet se över dessa planer och riskkriterier i syfte att förbättra deras ändamålsenlighet. Vid översynen av planerna ska de behöriga myndigheterna fastställa en lägre kontrollfrekvens för de verksamhetsutövare och handlare som konsekvent har uppfyllt samtliga krav i denna förordning.
4. För att genomföra de riskbaserade kontrollplaner som fastställts i punkt 3 ska de behöriga myndigheterna utföra riskanalyser av informationen i de förklaringar om tillbörlig aktsamhet som de har fått tillgång till enligt artikel 4.2. I riskanalysen ska de riskkriterier användas som ingår i de planer som upprättas enligt punkt 3 och analysen ska utföras med hjälp av sådan elektronisk databehandlingsteknik som är integrerad i det informationssystem som avses i artikel 31.
5. På grundval av riskanalysen enligt punkt 4 och annan relevant information ska de behöriga myndigheterna fastställa vilka verksamhetsutövare och handlare som ska kontrolleras enligt artiklarna 15 och 16.
6. På grundval av riskanalysen enligt punkt 4 ska de behöriga myndigheterna också fastställa om det finns relevanta råvaror och produkter som kräver omedelbara åtgärder, eftersom de utgör en så stor risk för bristande efterlevnad av bestämmelserna i denna förordning att de måste kontrolleras innan de släpps ut eller tillhandahålls på unionsmarknaden eller exporteras. När så är fallet ska detta anges i det informationssystem som inrättas genom artikel 31 och de behöriga myndigheterna ska omedelbart vidta interimistiska åtgärder enligt artikel 21 och skjuta upp utsläppandet eller tillhandahållandet på marknaden av de relevanta råvarorna eller produkterna, eller, om det gäller relevanta råvaror eller produkter som förs in på eller ut ur unionsmarknaden, och så snart det elektroniska gränssnitt som avses i artikel 26.1 är i bruk, i begäran till tullmyndigheterna om att övergången till fri omsättning tillfälligt stoppas enligt artikel 24.6.

7. De tillfälliga stopp som avses i punkt 6 ska upphöra inom tre arbetsdagar, såvida inte de behöriga myndigheterna på grundval av resultaten av de kontroller som utförts under den perioden konstaterar att de behöver ytterligare tid för att fastställa om de relevanta råvarorna och produkterna uppfyller kraven i denna förordning. I sådana fall ska de behöriga myndigheterna förlänga perioden för det tillfälliga stoppet genom ytterligare interimistiska åtgärder enligt artikel 21 eller, när det gäller relevanta råvaror eller produkter som förs in på eller ut ur unionsmarknaden, genom att anmäla till tullmyndigheterna att det tillfälliga stoppet enligt artikel 24.6 behöver bibehållas.
8. De behöriga myndigheterna ska utbyta information om och samordna utvecklingen och tillämpningen av de riskkriterier som avses i punkt 3 med behöriga myndigheter i andra medlemsstater och med kommissionen, i syfte att göra verkställandet av denna förordning mer ändamålsenligt.
9. Varje medlemsstat ska se till att de årliga kontroller som genomförs av dess behöriga myndigheter omfattar minst 5 % av de verksamhetsutövare som släpper ut, tillhandahåller eller exporterar var och en av de relevanta råvarorna på marknaden i unionen samt 5 % av kvantiteten av var och en av de relevanta råvaror som släpps ut eller tillhandahålls på eller exporteras från dess marknad.
10. När det gäller relevanta råvaror och produkter som produceras i ett land eller delar av ett land som är ett högriskland enligt artikel 27, eller om det finns en risk för att relevanta råvaror eller produkter som produceras i sådana länder eller delar av länder förs in i den relevanta leveranskedjan, ska den behöriga myndigheten utföra en skärpt kontroll enligt artikel 20.
11. Utan att det påverkar kontrollerna enligt punkterna 5 och 6 ska de behöriga myndigheterna utföra sådana kontroller som avses i punkt 1 om de förfogar över bevisning eller annan relevant information, inklusive sådan som utgår från tredje parts väl underbyggda farhågor enligt artikel 29, om att denna förordning eventuellt inte efterlevs.
12. Kontrollerna ska utföras utan att verksamhetsutövaren eller handlaren förvarnas, utom i de fall då verksamhetsutövaren eller handlaren behöver underrättas för att kontrollerna ska kunna genomföras på ett ändamålsenligt sätt.
13. De behöriga myndigheterna ska bevara dokumentation om kontrollerna och särskilt ange deras art och resultat samt de åtgärder som vidtagits vid bristande efterlevnad. Dokumentation om alla kontroller ska sparas i minst fem år.

Artikel 15

Kontroll av verksamhetsutövare

1. Kontrollerna av verksamhetsutövare ska omfatta följande:
 - (a) Granskning av systemet för tillbörlig aktsamhet, inklusive riskbedömning och riskreducerande förfaranden.
 - (b) Granskning av sådana handlingar och register som styrker att systemet för tillbörlig aktsamhet fungerar väl.

- (c) Granskning av sådana handlingar och register som visar att en viss produkt eller råvara som verksamhetsutövaren har släppt ut, avser att släppa ut på eller exportera från unionsmarknaden uppfyller kraven i denna förordning.
- (d) Granskning av förklaringar om tillbörlig aktsamhet.

Vid behov ska även följande omfattas:

- (e) Granskning på plats av relevanta råvaror och produkter i syfte att kontrollera om de överensstämmer med den dokumentation som använts för att visa tillbörlig aktsamhet.
- (f) Sådana tekniska och vetenskapliga metoder som är lämpliga för att fastställa exakt var den berörda råvaran eller produkten producerats, bland annat isotoptestning.
- (g) Sådana tekniska och vetenskapliga metoder som är lämpliga för att avgöra om den berörda råvaran eller produkten är avskogningsfri, inbegripet jordobservationsdata från exempelvis Copernicusprogrammet och dess verktyg.
- (h) Stickprovskontroller, inbegripet granskningar på fältet, vid behov även i tredjeländer genom samarbete med de administrativa myndigheterna i tredjeländer.

Artikel 16

Kontroller av handlare

1. Kontrollerna av handlare ska omfatta följande:
 - (a) Granskning av sådana handlingar och register som styrker att kraven i artikel 6.2 uppfylls.
 - (b) Vid behov stickprov, inbegripet granskningar på fältet.

Artikel 17

Kostnadsersättning för behöriga myndigheter

1. Medlemsstaterna får ge sina behöriga myndigheter rätt att från verksamhetsutövare eller handlare återkräva alla kostnader för sin verksamhet vid fall av bristande efterlevnad.
2. De kostnader som avses i punkt 1 får omfatta kostnader för att utföra provning, kostnader för lagring och sådana kostnader som uppstår när produkter befinner sig inte uppfylla kraven och de undergår korrigerande åtgärder innan de övergår till fri omsättning eller släpps ut på eller exporteras från unionsmarknaden.

Artikel 18

Samarbete och utbyte av information

1. För att säkerställa att denna förordning följs ska de behöriga myndigheterna samarbeta med varandra, med myndigheter i andra medlemsstater, med kommissionen och vid behov med administrativa myndigheter i tredjeländer.
2. I syfte att tillämpa och verkställa denna förordning ska de behöriga myndigheterna ingå administrativa överenskommelser med kommissionen om överföring av information och genomförande av undersökningar.
3. De behöriga myndigheterna ska utbyta sådan information som krävs för att verkställa denna förordning. Detta ska omfatta tillgång till och utbyte av uppgifter om verksamhetsutövare och handlare, bland annat förklaringar om tillbörlig aktsamhet, med andra medlemsstaters behöriga myndigheter i syfte att underlätta verkställandet av denna förordning.
4. De behöriga myndigheterna ska omedelbart underrätta de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater och kommissionen om de upptäcker överträdelser av denna förordning och allvarliga brister som kan påverka mer än en medlemsstat. De behöriga myndigheterna ska särskilt informera de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater om de upptäcker en relevant råvara eller produkt på marknaden som inte uppfyller kraven i denna förordning, så att råvaran eller produkten kan dras tillbaka eller återkallas från försäljning i alla medlemsstater.
5. På begäran av en behörig myndighet ska medlemsstaterna förse myndigheten med den information som krävs för att säkerställa att kraven i denna förordning uppfylls.

Artikel 19

Rapportering

1. Medlemsstaterna ska senast den 30 april varje år för allmänheten och kommissionen tillgängliggöra information om tillämpningen av denna förordning under det föregående kalenderåret. Denna information ska omfatta kontrollplanerna, antalet verksamhetsutövare och handlare som kontrollerats, innehållet i och resultaten av dessa kontroller, volymen av relevanta råvaror och produkter som kontrollerats i förhållande till den totala mängden relevanta råvaror och produkter som släppts ut på marknaden, deras ursprungs- och produktionsländer samt de åtgärder som vidtagits vid bristande efterlevnad och de kostnader för kontrollerna som ersatts.
2. Kommissionens avdelningar ska årligen göra en unionsomfattande översikt tillgänglig för allmänheten över tillämpningen av denna förordning som grundar sig på medlemsstaternas uppgifter enligt punkt 1.

Artikel 20

Skärpt kontroll

När relevanta råvaror eller produkter har producerats i ett land eller en del av ett land som utgör ett högriskland enligt artikel 27, eller om det finns risk för att relevanta råvaror eller produkter som producerats i ett sådant land eller en del av ett sådant land förs in i den relevanta leveranskedjan, ska varje medlemsstat se till att de årliga kontroller som genomförs av deras behöriga myndigheter omfattar minst 15 % av de verksamhetsutövare som släpper ut eller tillhandahåller på eller exporterar från unionsmarknaden var och en av de relevanta

råvarorna på deras marknad samt 15 % av kvantiteten av var och en av de relevanta råvaror som släpps ut eller tillhandahålls på eller exporteras från deras marknad från högriskländer eller delar av sådana länder.

Artikel 21

Interimistiska åtgärder

Om genom de kontroller som avses i artiklarna 15 och 16 eventuellt allvarliga brister upptäcks, eller om risker har fastställts enligt artikel 14.6, får de behöriga myndigheterna omedelbart vidta interimistiska åtgärder, inbegripet beslag av de relevanta råvarorna och produkterna eller omedelbart tillbakadragande av deras utsläppande eller tillhandahållande på eller export från unionsmarknaden.

Artikel 22

Marknadskontrollåtgärder

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 23 ska de behöriga myndigheterna, om de konstaterar att en verksamhetsutövare eller handlare inte har fullgjort sina skyldigheter enligt denna förordning eller att en relevant råvara eller produkt inte uppfyller kraven i denna förordning, utan dröjsmål kräva att den berörda verksamhetsutövaren eller handlaren vidtar lämpliga och proportionerliga korrigerande åtgärder för att åtgärda den bristande efterlevnaden.
2. Vid tillämpning av punkt 1 ska den korrigerande åtgärd som ska vidtas av verksamhetsutövaren eller handlaren omfatta en eller flera av följande punkter:
 - (a) Åtgärder för att korrigera formell bristande efterlevnad, särskilt av kraven i kapitel 2 i denna förordning.
 - (b) Åtgärder för att förhindra att den relevanta råvaran eller produkten släpps ut, tillhandahålls på eller exporteras från unionsmarknaden.
 - (c) Åtgärder för att omedelbart dra tillbaka eller återkalla den relevanta råvaran eller produkten.
 - (d) Åtgärder för att förstöra den relevanta råvaran eller produkten eller donera den till välgörenhetsändamål eller andra ändamål av allmänintresse.
3. Om verksamhetsutövaren eller handlaren underlåter att vidta korrigerande åtgärder enligt punkt 2 eller om den bristande efterlevnad som avses i punkt 1 består, ska de behöriga myndigheterna säkerställa att produkten dras tillbaka eller återkallas eller att dess tillhandahållande på eller export från unionsmarknaden förbjuds eller inskränks.

Artikel 23

Sanktioner

1. Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för verksamhetsutövares och handlares överträdelser av bestämmelserna i denna förordning och vidta alla

nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla dessa regler och utan dröjsmål eventuella ändringar som berör dem.

2. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Sanktionerna ska minst omfatta följande:
 - (a) Böter som står i proportion till miljöskadorna och värdet på de relevanta råvaror eller produkter som berörs, som beräknas på ett sätt som säkerställer att de ansvariga faktiskt förlorar den vinst som härrör från de överträdelser de begått och som vid upprepade överträdelser gradvis höjs. Böterna får uppgå till högst 4 % av verksamhetsutövarens eller handlarens årsomsättning i den eller de berörda medlemsstaterna.
 - (b) Förverkande av de av verksamhetsutövarens och/eller handlarens relevanta råvaror och produkter som berörs.
 - (c) Förverkande av verksamhetsutövarens och/eller handlarens inkomster från en transaktion med de relevanta råvaror och produkter som berörs.
 - (d) Tillfälligt uteslutande från offentliga upphandlingsförfaranden.

Kapitel 4

Förfaranden för relevanta råvaror och produkter som förs in på eller ut ur unionsmarknaden

Artikel 24

Kontroller

1. De relevanta råvaror och produkter som hänförs till tullförfarandet för övergång till fri omsättning eller export ska vara föremål för de kontroller och åtgärder som fastställs i detta kapitel. Tillämpningen av detta kapitel påverkar inte tillämpningen av andra bestämmelser i denna förordning eller i annan unionslagstiftning om övergång till fri omsättning eller export av varor, i synnerhet inte artiklarna 46, 47, 134 och 267 i unionens tullkodex. Kapitel VII i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020³⁵ ska emellertid inte gälla kontroller av relevanta råvaror och produkter som förs in på unionsmarknaden och som omfattas av tillämpningen och verkställandet av denna förordning.
2. De behöriga myndigheterna ska ansvara för den övergripande efterlevnaden av denna förordning när det gäller relevanta råvaror och produkter som förs in på eller ut ur unionsmarknaden. De behöriga myndigheterna ska genom de kontroller som avses i

³⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011.

artikel 14.1 fastställa om en sådan relevant råvara eller produkt uppfyller kraven i denna förordning. De behöriga myndigheterna ska fullgöra dessa skyldigheter i enlighet med de relevanta bestämmelserna i kapitel 3 i denna förordning.

3. Tullmyndigheterna ska kontrollera om deklarationerna för sådana relevanta råvaror och produkter som förs in på eller ut ur unionsmarknaden är korrekta. Dessa kontroller ska främst baseras på riskanalys i syfte att identifiera och bedöma risker och utarbeta nödvändiga motåtgärder och ska genomföras inom en gemensam ram för riskhantering på unionsnivå.
4. Det referensnummer för den förklaring om tillbörlig aktsamhet som det informationssystem som avses i artikel 31 tilldelat en relevant råvara eller produkt som förs in i eller ut ur unionen ska göras tillgängligt för tullmyndigheterna när tulldeklarationen för övergång till fri omsättning eller export av den berörda råvaran eller produkten inges, utom när deklarationen om tillbörlig aktsamhet inges enligt artikel 26.2.
5. När tullmyndigheterna tar emot en tulldeklaration för övergång till fri omsättning eller export av en relevant råvara eller produkt som förs in på eller ut ur unionsmarknaden, ska de kontrollera status för förklaringen om tillbörlig aktsamhet med hjälp av det elektroniska gränssnitt som avses i artikel 26.1. Varje ändring av status i det informationssystem som avses i artikel 31, som äger rum innan den relevanta råvaran eller produkten övergår till fri omsättning eller exporteras, ska automatiskt anmälas till de tullmyndigheter som övervakar den relevanta råvaran eller produkten.
6. När det efter riskanalysen enligt artikel 14.4 i det informationssystem som inrättats enligt artikel 31 anges att en relevant råvara eller produkt måste kontrolleras innan den släpps ut eller tillhandahålls på EU-marknaden eller exporteras, ska tullmyndigheterna tillfälligt stoppa övergången till fri omsättning eller export av den berörda råvaran eller produkten.
7. När alla andra krav och formaliteter enligt unionsrätten eller nationell rätt avseende övergång till fri omsättning eller export har uppfyllts, ska tullmyndigheterna tillåta att en relevant råvara eller produkt övergår till fri omsättning eller exporteras under förutsättning att någon av följande omständigheter råder:
 - (a) Efter riskanalysen enligt artikel 14.4 har de behöriga myndigheterna i det informationssystem som inrättats enligt artikel 31 inte angett att övergången till fri omsättning eller export av den relevanta råvaran eller produkten behöver stoppas tillfälligt enligt punkt 6.
 - (b) Övergången till fri omsättning eller export har tillfälligt stoppats enligt punkt 6, men de behöriga myndigheterna har inte inom de tre arbetsdagar som anges i artikel 14.7 begärt att det tillfälliga stoppet för övergång till fri omsättning eller export av den berörda råvaran eller produkten ska fortsätta att gälla.
 - (c) De behöriga myndigheterna har genom det informationssystem som inrättats enligt artikel 31 anmält till tullmyndigheterna att det tillfälliga stoppet för övergång till fri omsättning eller export av de berörda råvarorna och produkterna kan upphävas.

Övergång till fri omsättning eller export ska inte anses vara ett bevis på efterlevnad av unionsrätten, särskilt inte med denna förordning.

8. Om de behöriga myndigheterna konstaterar att en relevant råvara eller produkt som förs in på eller ut ur unionsmarknaden inte uppfyller kraven i denna förordning, ska de anmäla detta till tullmyndigheterna genom det informationssystem som inrättats enligt artikel 31. De behöriga myndigheterna får i informationssystemet även ange att de motsätter sig att den berörda råvaran eller produkten hänförs till andra särskilda tullförfaranden.

När en sådan status anmälts ska tullmyndigheterna inte tillåta övergång till fri omsättning eller export av den relevanta råvaran eller produkten. De ska också inkludera följande meddelande i tullens databehandlingssystem och, om möjligt, på den faktura som medföljer den relevanta råvaran eller produkten och på övriga relevanta följedokument: ”Råvara eller produkt som inte uppfyller kraven – övergång till fri omsättning/export förbjuden – förordning (EU) 2021/XXXX”
[Publikationsbyrån fyller i en hänvisning till denna förordning]

Om den relevanta råvaran eller produkten därefter deklareras för andra tullförfaranden, och under förutsättning att de behöriga myndigheterna inte har invänt mot detta, ska verksamhetsutövaren inkludera meddelandet i tulldeklarationerna och, på samma villkor, registrera det i tullens databehandlingssystem och om möjligt i de följedokument som används i samband med sådana förfaranden.

9. För en sådan anmälan eller begäran som avses i punkterna 5–8 i denna artikel ska det elektroniska gränssnitt som anges i artikel 26.1 användas. Punkterna 5–8 ska gälla så snart det elektroniska gränssnitt som avses i artikel 26.1 är i bruk.
10. Tullmyndigheterna får förstöra en relevant råvara eller produkt som inte uppfyller kraven på begäran av de behöriga myndigheterna, eller om de anser det vara nödvändigt och proportionerligt. Kostnaden för en sådan åtgärd ska betalas av den fysiska eller juridiska person som innehar den relevanta råvaran eller produkten. Artiklarna 197 och 198 i förordning (EU) nr 952/2013 ska tillämpas i enlighet med detta. På begäran av behöriga myndigheter får relevanta råvaror och produkter som inte uppfyller kraven i stället förverkas och av tullen ställas till de behöriga myndigheternas förfogande.

Artikel 25

Informationsutbyte och samarbete mellan myndigheter

1. För att det riskbaserade tillvägagångssätt som avses i artikel 14.3 ska kunna tillämpas på relevanta råvaror och produkter som förs in på eller ut ur unionsmarknaden och för att säkerställa att kontrollerna är ändamålsenliga och utförs i enlighet med kraven i denna förordning ska kommissionen, de behöriga myndigheterna och tullmyndigheterna ha ett nära samarbete och utbyta information.
2. Tullmyndigheterna och de behöriga myndigheterna ska samarbeta enligt artikel 47.2 i förordning (EU) nr 952/2013 och utbyta sådan information som är nödvändig för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning, även på elektronisk väg.

3. Riskrelaterad information ska utbytas
 - (a) mellan tullmyndigheter enligt artikel 46.5 i förordning (EU) nr 952/2013 och
 - (b) mellan tullmyndigheter och kommissionen enligt artikel 16.1 i förordning (EU) nr 952/2013.
4. Om tullmyndigheterna på första införselplatsen, i fråga om relevanta råvaror och produkter som omfattas av denna förordning och som antingen är i tillfällig lagring eller hänförs till ett annat tullförfarande än övergång till fri omsättning, har skäl att tro att dessa relevanta råvaror eller produkter inte uppfyller kraven i denna förordning, ska de vidarebefordra all relevant information till det behöriga destinationstullkontoret.

Artikel 26

Elektroniskt gränssnitt

1. Kommissionen ska utveckla ett elektroniskt gränssnitt baserat på miljön med en enda kontaktpunkt för tullen i EU för att möjliggöra överföring av uppgifter, särskilt en sådan anmälan eller begäran som avses i artikel 24.5–24.8, mellan nationella tullsystem och det informationssystem som avses i artikel 31. Detta elektroniska gränssnitt ska vara i drift senast fyra år efter den dag då den relevanta genomförandeakt som avses i punkt 3 antas.
2. Kommissionen får utveckla ett elektroniskt gränssnitt baserat på miljön med en enda kontaktpunkt för tullen i EU så att
 - (a) handlare och verksamhetsutövare kan göra förklaringar om tillbörlig aktsamhet för relevanta råvaror eller produkter tillgängliga via de nationella enda kontaktpunkter för tullen som avses i artikel 8 i förordning [*Publikationsbyrån kontrollerar hänvisningen och artikelnumret när förslaget är antaget*] och få återkoppling på dem från behöriga myndigheter och
 - (b) förklaringar om tillbörlig aktsamhet kan överföras till det informationssystem som avses i artikel 31 i denna förordning.
3. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att ange närmare genomförandebestämmelser för punkterna 1 och 2 och i synnerhet fastställa vilka uppgifter som ska överföras enligt punkterna 1 och 2 och i vilket format. I genomförandeakterna får också fastställas att vissa särskilda uppgifter som finns tillgängliga i förklaringar om tillbörlig aktsamhet och som är nödvändiga för tullmyndigheternas verksamhet, inklusive övervakning och bedrägeribekämpning, ska överföras och registreras i EU:s och medlemsstaternas tullsystem. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 34.2.

Kapitel 5

System för riktmärkning av länder och samarbete med tredjeländer

Artikel 27

Bedömning av länder

1. Genom denna förordning inrättas ett system med tre kategorier för bedömning av länder eller delar av länder. Såvida det inte enligt denna artikel fastställs att länderna utgör en låg eller hög risk ska de anses utgöra en normal risk. Kommissionen får identifiera länder eller delar av länder som innebär en låg eller hög risk att de relevanta råvaror eller produkter som produceras där inte uppfyller kraven i artikel 3 a. Förteckningen över länder eller delar av länder som innebär en låg eller hög risk ska offentliggöras genom en eller flera genomförandeakter som ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 34.2. Förteckningen ska vid behov uppdateras på grundval av ny bevisning.
2. Identifieringen av länder eller delar av länder som innebär en låg eller hög risk enligt punkt 1 ska beakta information från det berörda landet och baseras på följande bedömningskriterier:
 - (a) I vilken utsträckning avskogning och skogsförstörelse äger rum.
 - (b) I vilken utsträckning tillgången på jordbruksmark som används för relevanta råvaror ökar.
 - (c) Produktionstrender för relevanta råvaror och produkter.
 - (d) Huruvida det nationellt fastställda bidraget i enlighet med Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar omfattar utsläpp från och upptag inom jordbruk, skogsbruk och markanvändning, vilket säkerställer att utsläpp från avskogning och skogsförstörelse tillgodoräknas landets åtagande att minska eller begränsa utsläppen av växthusgaser i enlighet med det nationellt fastställda bidraget.
 - (e) Huruvida avtal och andra instrument ingåtts mellan det berörda landet och unionen om avskogning eller skogsförstörelse för att relevanta råvaror och produkter lättare ska kunna uppfylla kraven i denna förordning och huruvida dessa avtal och andra instrument faktiskt genomförs.
 - (f) Huruvida det berörda landet har nationell eller subnationell lagstiftning, bland annat enligt artikel 5 i Parisavtalet, och vidtar ändamålsenliga genomdrivandeåtgärder för att undvika och bestraffa verksamhet som leder till avskogning och skogsförstörelse, och i synnerhet huruvida tillräckligt hårda sanktioner tillämpas för att beröva lagöverträdarna de fördelar som härrör från avskogning eller skogsförstörelse.

3. Kommissionen ska underrätta de berörda länderna om sin avsikt att ändra den befintliga riskkategorin och uppmana dem att lämna all information som kan vara användbar i detta avseende. Kommissionen ska ge länderna tillräckligt med tid att lämna ett svar, som, om status för landet eller delar av landet riskerar att ändras till en högre riskkategori, kan omfatta information om de åtgärder som landet vidtagit för att avhjälpa situationen.

Kommissionens underrättelse ska innehålla följande:

- (a) Skälet eller skälen till att kommissionen avser att ändra riskkategorin för landet eller delar av landet.
 - (b) En inbjudan att skriftligen reagera på kommissionens avsikt att ändra riskstatus för landet eller delar av landet.
 - (c) Följderna av att landet kategoriseras som ett hög- eller lågriskland.
4. Kommissionen ska utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna om att ett land läggs till i eller tas bort från den förteckning som avses i punkt 1.

Artikel 28

Samarbete med tredjeländer

1. Kommissionen ska utveckla partnerskap och samarbete med de producentländer som berörs av denna förordning i syfte att gemensamt motverka avskogning och skogsförstörelse. Dessa partnerskap och samarbetsformer kommer att inriktas på bevarande, återställande och hållbar användning av skogar, avskogning, skogsförstörelse och övergången till hållbara produktions-, konsumtions- och handelsmetoder. Partnerskapen och samarbetsformerna kan bestå av strukturerade dialoger, stödprogram och stödåtgärder, administrativa överenskommelser och bestämmelser i befintliga avtal eller avtal som gör det möjligt för producentländer att ställa om till en jordbruksproduktion som gör att relevanta råvaror och produkter lättare kan uppfylla kraven i denna förordning. Sådana avtal och deras faktiska genomförande kommer att beaktas som en del av riktmärkningen enligt artikel 27 i denna förordning.
2. Partnerskapen och samarbetet ska göra det möjligt för alla intressenter, bland annat det civila samhället, ursprungsbefolkningar, lokalsamhällen och den privata sektorn, inklusive små och medelstora företag och småbrukare, att delta fullt ut.
3. Partnerskapen och samarbetet ska främja utvecklingen av integrerade förfaranden för markanvändningsplanering, relevant lagstiftning, skatteincitament och andra lämpliga verktyg för att förbättra bevarandet av skogar och biologisk mångfald, hållbar skogsförvaltning och återställande av skogar, bekämpa omvandlingen av skogar och sårbara ekosystem till annan markanvändning, maximera nyttan för landskapet, besittningsrätten, jordbrukets produktivitet och konkurrenskraft och insynen i leveranskedjorna, stärka rättigheterna för samhällen som är beroende av skogen, inklusive småbrukare, ursprungsbefolkningar och lokalsamhällen samt säkerställa allmän tillgång till handlingar om skogsförvaltning och annan relevant information.

4. Kommissionen ska delta i internationella bilaterala och multilaterala diskussioner om politik och åtgärder för att stoppa avskogning och skogsförstörelse, inklusive i multilaterala forum som konventionen om biologisk mångfald, FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation, FN:s konvention för bekämpning av ökenspridning, FN:s miljöförsamling, FN:s skogsforum, FN:s ramkonvention om klimatförändringar, Världshandelsorganisationen, G7 och G20. I diskussionerna ska kommissionen bland annat främja en övergång till hållbar jordbruksproduktion och skogsförvaltning, utveckling av öppna och hållbara leveranskedjor samt fortsatta insatser för att identifiera och komma överens om stabila standarder och definitioner som säkerställer en hög skyddsnivå för skogsekosystem.

Kapitel 6

Väl underbyggda farhågor

Artikel 29

Fysiska eller juridiska personers väl underbyggda farhågor

1. Fysiska eller juridiska personer ska ha rätt att lämna in väl underbyggda farhågor till de behöriga myndigheterna när de på grundval av objektiva omständigheter anser att en eller flera verksamhetsutövare eller handlare inte uppfyller kraven i denna förordning.
2. De behöriga myndigheterna ska bedöma de väl underbyggda farhågorna på ett omsorgsfullt och objektivt sätt och vidta nödvändiga åtgärder, inbegripet kontroller och utfrågningar av verksamhetsutövare och handlare, i syfte att upptäcka potentiella överträdelser av bestämmelserna i denna förordning samt vid behov vidta interimistiska åtgärder enligt artikel 21 för att förhindra att de relevanta råvaror och produkter som är föremål för undersökning tillhandahålls på eller exporteras från unionsmarknaden.
3. Den behöriga myndigheten ska snarast möjligt, och i enlighet med de tillämpliga bestämmelserna i nationell lagstiftning, informera de fysiska eller juridiska personer enligt punkt 1 som rapporterade sina iakttagelser till myndigheten om sitt beslut att tillmötesgå eller avslå begäran om åtgärder och ska ange skälen för detta.

Artikel 30

Rätt till rättslig prövning

1. Varje fysisk eller juridisk person som kan påvisa ett tillräckligt intresse i saken, inbegripet de som har lämnat in väl underbyggda farhågor enligt artikel 29, ska ha möjlighet att få den behöriga myndighetens beslut, handlingar eller underlåtelse att handla enligt denna förordning prövade i processrättsligt och materiellt hänseende i domstol eller av något annat oberoende och opartiskt offentligt organ.

2. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av nationell lagstiftning enligt vilken alla möjligheter till administrativ prövning ska vara uttömda innan en rättslig prövning kan komma i fråga.

Kapitel 7

Informationssystem

Artikel 31

Informationssystem för register

1. Senast den dag som anges i artikel 36.2 ska kommissionen upprätta och underhålla ett informationssystem (*register*), som ska innehålla de förklaringar om tillbörlig aktsamhet som görs tillgängliga enligt artikel 4.2.
2. Informationssystemet ska åtminstone tillhandahålla följande funktioner:
 - (a) Registrering av verksamhetsutövare och handlare och deras ombud i EU. I registreringsprofilen för de verksamhetsutövare som placerar relevanta råvaror och produkter under tullförfarandet övergång till fri omsättning eller export ska det registrerings- och identitetsnummer för ekonomiska aktörer (Eori-nummer) som fastställts enligt artikel 9 i förordning (EU) nr 952/2013 ingå.
 - (b) Registrering av förklaringar om tillbörlig aktsamhet samt utfärdande av ett referensnummer för varje förklaring om tillbörlig aktsamhet till den berörda verksamhetsutövaren eller handlaren.
 - (c) Registrering av resultat av kontroller av förklaringar om tillbörlig aktsamhet
 - (d) Sammanlänkning med tullen via miljön med en enda kontaktpunkt för tullen i EU* [hänvisning kan göras direkt till förordningen när den är antagen], enligt artikel 26, inbegripet för att möjliggöra en anmälan eller begäran enligt artikel 24.5–24.8.
 - (e) Riskprofilering av verksamhetsutövare och handlare samt av relevanta råvaror och produkter i syfte att identifiera högrisksändningar vid sådana riskanalyser som avses artikel 14.4.
 - (f) Administrativt bistånd och samarbete mellan behöriga myndigheter och kommissionen för utbyte av information och data.
 - (g) Kommunikation mellan behöriga myndigheter och verksamhetsutövare och handlare i syfte att genomföra denna förordning.
3. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa regler för informationssystemets funktion, inbegripet regler för skydd av personuppgifter och

utbyte av data med andra it-system. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 33.2 i denna förordning.

4. Kommissionen ska ge tullmyndigheter, behöriga myndigheter, verksamhetsutövare och handlare tillgång till detta informationssystem i enlighet med deras respektive skyldigheter enligt denna förordning.
5. I linje med EU:s politik för öppna data, särskilt direktiv (EU) 2019/1024³⁶, ska kommissionen ge allmänheten tillgång till informationssystemets fullständiga anonymiserade dataset i ett öppet format som kan vara maskinläsbart och som säkerställer interoperabilitet, vidareutnyttjande och tillgänglighet.

Kapitel 8

Översyn

Artikel 32

Översyn

1. Senast två år efter ikraftträdandet ska kommissionen genomföra en första översyn av denna förordning och lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag. Rapporten ska fokusera på en utvärdering av behovet och genomförbarheten av att utvidga denna förordnings tillämpningsområde till att omfatta andra ekosystem, inbegripet mark med stora kollager och mark med ett högt värde för den biologiska mångfalden, exempelvis gräsmarker, torvmarker och våtmarker samt ytterligare råvaror.
2. Senast fem år efter ikraftträdandet och minst vart femte år därefter ska kommissionen genomföra en allmän översyn av denna förordning och lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag. Den första rapporten ska innehålla en utvärdering, på grundval av specifika studier, av följande:
 - (a) Behovet och genomförbarheten av ytterligare handelsfrämjande verktyg som stöder förordningens mål, bland annat erkännande av certifieringssystem.
 - (b) De konsekvenser förordningen har för jordbrukare, särskilt småbrukare, ursprungsbefolkningar och lokalsamhällen, och huruvida de behöver ytterligare stöd för att övergången till hållbara leveranskedjor ska kunna genomföras.
3. Utan att det påverkar den allmänna översynen enligt punkt 1 ska kommissionen genomföra en första översyn av bilaga I senast två år efter denna förordnings ikraftträdande, och därefter regelbundet, för att bedöma om det är lämpligt att ändra eller utvidga förteckningen över relevanta produkter i bilaga I för att säkerställa att alla produkter som innehåller, har utfodrats med eller framställts med relevanta

³⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1024 av den 20 juni 2019 om öppna data och vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn (EUT L 172, 26.6.2019, s. 56).

råvaror ingår i förteckningen, såvida inte efterfrågan på dessa produkter har en försumbar effekt på skogsförstörelsen. Översynerna ska grundas på en bedömning av de relevanta råvarornas och produkternas inverkan på avskogning och skogsförstörelse och ta hänsyn till vetenskapliga belägg för förändringar av konsumtionen.

4. Efter en översyn enligt punkt 3 får kommissionen anta delegerade akter enligt artikel 33 i syfte att inkludera i bilaga I sådana relevanta produkter som innehåller eller har framställts med användning av relevanta råvaror.

Kapitel 9

Slutbestämmelser

Artikel 33

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 9.3, 10.8 och 32.4 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den [----]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om den delegerade befogenheten senast sex månader innan perioden på fem år löpt ut. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 9.3, 10.8 och 32.4 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.
5. När kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 9.3, 10.8 och 32.4 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att

invända. Denna period ska förlängas med [två månader] på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 34

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011³⁷.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 11 i den förordningen.

Artikel 35

Upphävanden

Förordning (EU) nr 995/2010 ska upphöra att gälla från och med den dag då den här förordningen börjar tillämpas enligt artikel 36.2.

Artikel 36

Ikraftträdande och tillämpningsdatum

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Artiklarna 3–12, 14–22, 24, 29 och 30 ska gälla i 12 månader från och med den dag då denna förordning träder i kraft.
3. De artiklar som anges i punkt 2 ska gälla i 24 månader från och med den dag då denna förordning träder i kraft för verksamhetsutövare som är mikroföretag³⁸ och som upprättats senast den 31 december 2020, utom i fråga om produkter som omfattas av bilagan till förordning nr 995/2010.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

³⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter.

³⁸ Enligt definitionen i artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG.

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets titel

1.2. Berörda politikområden

1.3. Förslaget eller initiativet avser

1.4. Mål

1.4.1. Allmänt/allmänna mål:

1.4.2. Specifikt/specifika mål:

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

1.4.4. Prestationsindikatorer

1.5. Grunder för förslaget eller initiativet

1.5.1. Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet

1.5.2. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med "mervärdet i unionens intervention" i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.

1.5.3. Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder

1.5.4. Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument

1.5.5. En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning

1.6. Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet

1.7. Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås

2.2.2. Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna

2.2.3. Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

3.2. Förslagets beräknade budgetkonsekvenser på anslagen

3.2.1. Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen

3.2.2. Beräknad output som finansieras med driftsanslag

3.2.3. Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

3.2.5. Bidrag från tredje part

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslaget eller initiativets titel

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om vissa relevanta råvaror och produkter som är förknippade med avskogning och skogsförstörelse

1.2. Berörda politikområden

09 – Miljö och klimatpolitik

1.3. Förslaget eller initiativet avser

☒ en ny åtgärd

☐ en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd¹

☐ en förlängning av en befintlig åtgärd

☒ en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.4. Mål

1.4.1. Allmänt/allmänna mål:

Det allmänna målet är att begränsa den avskogning och skogsförstörelse som orsakas av konsumtion och produktion i EU. Detta förväntas i sin tur leda till att EU i mindre grad medverkar till utsläpp av växthusgaser och förlust av biologisk mångfald.

1.4.2. Specifikt/specifika mål:

Specifikt mål nr...

Begränsa den avskogning och skogsförstörelse som orsakas av konsumtion och produktion i EU.

- Minimera konsumtionen av produkter som kommer från leveranskedjor som är förknippade med avskogning eller skogsförstörelse.
- Öka efterfrågan på och handeln med lagliga och avskogningsfria råvaror och produkter i EU.

¹ I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Förslaget till förordning kommer att förhindra avskogning till följd av konsumtion och produktion i EU av de sex råvaror som omfattas av förordningen. Uppskattningsvis kommer långt mer än 71 920 hektar skog årligen att i mindre grad utsättas för EU-driven avskogning och skogsförstörelse 2030. Detta skulle också innebära en minskning av koldioxidutsläppen till atmosfären till följd av EU:s konsumtion och produktion av de relevanta råvarorna med minst 31,9 miljoner ton årligen, vilket skulle motsvara ekonomiska besparingar på minst 3,2 miljarder euro årligen. Dessutom förväntas förordningen på ett avgörande sätt bidra till att skydda den biologiska mångfalden, skapa lika villkor för företag som är verksamma på EU:s marknad och uppnå förordningens specifika mål: att minimera konsumtionen av produkter från sådana leveranskedjor som är förknippade med avskogning eller skogsförstörelse och öka efterfrågan på och handeln med lagliga och avskogningsfria råvaror och produkter i EU.

1.4.4. Prestationsindikatorer

Ange indikatorer för övervakning av framsteg och resultat.

1. Minst 71 920 hektar skog mindre per år kommer att drabbas av avskogning eller skogsförstörelse på grund av konsumtion eller produktion i EU av de råvaror som omfattas av förordningen.
2. Minst 31,9 miljoner ton koldioxidutsläpp per år kommer inte att släppas ut i atmosfären till följd av EU:s konsumtion och produktion av de råvaror som omfattas av förordningen.
3. Färre djur- och växtarter kommer att utrotningshotas på grund av EU-driven avskogning och skogsförstörelse.
4. Verksamhetsutövare och handlare som hanterar de relevanta råvarorna i EU kommer att ha en tydlig och förutsägbar EU-rättslig ram som ger lika villkor när det gäller skyldigheter att förhindra avskogning och skogsförstörelse.
5. Mängden produkter från leveranskedjor som är förknippade med avskogning eller skogsförstörelse och säljs i EU kommer att minska.
6. EU:s konsumtion och produktion av avskogningsfria råvaror och produkter kommer att öka.

1.5. Grunder för förslaget eller initiativet

1.5.1. *Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet*

Den föreslagna förordningen kommer att vara direkt tillämplig från och med dagen för ikraftträdandet. En rad genomförandeakter/delegerade akter samt administrativa uppgifter kommer att införas inom fem år från det datum som fastställs i artikel 36.1.

Nedan följer en detaljerad förteckning över de åtgärder som planeras.

1. Åtgärder att vidta före det datum som fastställs i artikel 36.2:

a) En offentlig upphandling av (eller en administrativ överenskommelse om) ett kontrakt för att utveckla systemet för riktmärkning av länder i enlighet med kriterierna i förordningen.

b) En offentlig upphandling av en konsekvensbedömning av att inkludera ytterligare råvaror och produkter samt andra sårbara ekosystem.

c) En offentlig upphandling av ett kontrakt till stöd för kommissionen vid utförandet av de uppgifter som anges i förordningen.

d) Ett kontrakt eller en administrativ överenskommelse i syfte att utveckla informationssystemet för lagring och utbyte av data om verksamhetsutövare och egendeklarationer.

2. Åtgärder att vidta under de första fem åren efter det datum som fastställs i artikel 36.1.

a) Kommissionen antar förteckningar över länder och delar av länder med låg respektive hög risk genom en delegerad akt/genomförandeakt.

b) Kommissionen antar en anpassad produkträckvidd genom en delegerad akt/genomförandeakt.

d) En offentlig upphandling av ett kontrakt till stöd för den första utvärderingen av förordningen.

e) Kommissionen genomför och godkänner den första utvärderingen av förordningen, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag med förslag till ändringar.

1.5.2. *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med "mervärdet i unionens intervention" i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.*

Skäl för åtgärder på europeisk nivå (ex ante)

Drivkrafterna bakom avskogning och skogsförstörelse har samband med internationell handel och handel inom EU. Det krävs åtgärder på EU-nivå för att hantera internationella handelsfrågor på ett samordnat och harmoniserat sätt och för att säkerställa lika villkor för företag när det gäller de krav som ska uppfyllas innan produkter släpps ut eller tillhandahålls på eller exporteras från unionsmarknaden. EU:s erfarenhet av att hantera komplexa leveranskedjor (t.ex. från lagstiftningen om olaglig avverkning) kan dessutom komma väl till pass om åtgärder vidtas på EU-nivå.

Endast med åtgärder på EU-nivå vore det möjligt att garantera att insatsens mål uppnås på ett effektivt sätt, dvs. att den EU-drivna avskogningen, och därmed de utsläpp av växthusgaser och den förlust av biologisk mångfald som följer av konsumtion och produktion i EU, begränsas samt att konsumtionen av råvaror och produkter som är förknippade med avskogning minimeras.

Förväntat mervärde för unionen (ex post)

EU:s insatser kommer att säkerställa harmoniserade krav för de produkter och råvaror som omfattas av förordningen och som släpps ut på EU-marknaden, oavsett om de producerats inom eller utanför EU. Detta kommer att garantera rättvisa konkurrensvillkor för företag som är verksamma i EU, eftersom de kommer att omfattas av samma skyldigheter oavsett i vilket EU-land de är etablerade. Insatsen kommer att avsevärt minska den EU-drivna avskogningen (se de förväntade resultaten ovan), utsläppen av växthusgaser och förlusten av biologisk mångfald.

Förslaget bör även bidra till att minimera konsumtionen av produkter som kommer från leveranskedjor som är förknippade med avskogning eller skogsförstörelse samt öka efterfrågan på och handeln med lagliga och avskogningsfria råvaror och produkter i EU.

1.5.3. Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder

Syftet med timmerförordningen och Flegtförordningen var att timmer som släpps ut på marknaden i EU ska vara lagligt. Av utvärderingen av dessa förordningar framgår att den rättsliga ramen behöver moderniseras. För närvarande finns det inga EU-regler som syftar till att minska den effekt som konsumtionen i EU har på avskogning och skogsförstörelse. Förslaget bygger på de lärdomar som dragits av kontrollen av ändamålsenligheten, dels när det gäller det förbättrade systemet för tillbörlig aktsamhet (jämfört med systemet för tillbörlig aktsamhet i timmerförordningen), dels när det gäller det faktum att specifika bilaterala handelsavtal (de frivilliga partnerskapsavtalen om Flegt inom timmersektorn) inte är effektiva sätt att ta itu med EU-driven avskogning.

1.5.4. Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument

Europeiska unionen har godkänt en omfattande återhämtningsplan som bygger på en förstärkt långsiktig budget för nästa fleråriga budgetram och ett nytt återhämtningsinstrument, Next Generation EU.

Initiativet faller inom ramen för den europeiska gröna given, som är vägledande för EU:s återhämtningsstrategi. Dess syfte är att göra EU klimatneutralt senast 2050 och begränsa förlusten av biologisk mångfald. Detta inbegriper målet att främja produkter och värdekedjor som inte orsakar avskogning och skogsförstörelse. Initiativet förespråkar även mer hållbara livsmedelskedjor och att EU fastställer nya standarder för hållbar tillväxt och använder sin ekonomiska tyngd till att forma internationella standarder som är i linje med EU:s miljö- och klimatambitioner. Dessutom prioriteras initiativet enligt EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030 och jord till bord-strategin.

Initiativet omfattas av rubrik 3 (Naturresurser och miljö) avdelning 9 (Miljö och klimatpolitik) i den fleråriga budgetramen. Enligt beskrivningen nedan kommer genomförandet av denna lagstiftning att kräva ytterligare personalresurser och även vissa stödutgifter. Stödutgifterna kommer att täckas av EU:s program för miljö och klimatpolitik (Life) 2021-2027.

1.5.5. En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning

När förordningen genomförs kommer ett stort antal olika ekonomiska sektorer att omfattas av dess tillämpningsområde. Detta kommer att kräva ytterligare personalresurser och resurser för upphandling av utomstående uppdragstagare och administrativa överenskommelser mellan kommissionens avdelningar.

GD Miljö kommer att behöva ytterligare fem heltidsekvivalenter för att genomföra förordningen, inklusive internationellt samarbete. GD Internationella partnerskap behöver ytterligare två heltidsekvivalenter som ägnar sig åt samarbete och utveckling och GD Skatter och tullar behöver ytterligare en heltidsekvivalent för att genomföra förordningen, främst vad gäller de skyldigheter som rör tullen.

Behoven grundar sig på beräkningar av de resurser som tilldelats de rättsliga instrument som syftar till att bekämpa olaglig skogsavverkning, nämligen timmerförordningen och Flegtförordningen, varav den förra kommer att ersättas av det föreslagna initiativet. De nu tillgängliga resurserna inom GD Miljö är 3,25 AD + 1 AST + 1 kostnadsfri nationell expert + 0,5 heltidsekvivalenter för en kontraktsanställd. Arbetet omfattar att a) genomföra, övervaka och se över två EU-förordningar (timmerförordningen och Flegtförordningen), b) förhandla fram och genomföra frivilliga partnerskapsavtal med fem länder (Indonesien, Vietnam, Laos, Thailand och Malaysia) och samarbeta med andra producent- och konsumentländer, inklusive om en permanent samarbetsstruktur med Kina, c) företräda EU i multilaterala forum: FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation, FN:s skogsforum och Internationella organisationen för tropiskt timmer, och att d) genomföra de nya åtgärder som avses i kommissionens meddelande *Intensifiera EU:s insatser för att skydda och återställa världens skogar*².

Det nya förslaget kommer inte bara att integrera befintlig EU-lagstiftning, utan också att väsentligen utöka åtgärdernas omfattning och komplexitet, vilket medför ett behov av nya resurser. Det nya förslaget innebär att tillämpningsområdet utökas från en råvara (trä) till sex (trä plus nötkött, palmolja, soja, kakao och kaffe) och produkter framställda av dessa. Dessutom kommer tillämpningsområdet att utöver laglighet även omfatta hållbarhet. Detta väntas i sin tur öka värdet på de berörda ekonomiska sektorerna samt antalet intressenter och tredjeländer som direkt och i hög grad påverkas av denna förordning. Det kommer att hållas fler möten i expertgrupperna (från fem till sex), och expertgrupperna kommer att ha fler medlemmar (förutom medlemsstaterna kommer även intressenter och tredjeländer att ingå). Det kommer att finnas ett nytt informationssystem (se nedan), förutom det som avser Flegtförordningen. Till följd av systemet för riktmärkning av länder (se nedan) väntas ett närmare samarbete med tiotals länder. Förordningen kommer att bli

²

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?qid=1565272554103&uri=CELEX%3A52019DC0352>

synligare och känsligare på det politiska planet jämfört med när endast trä omfattades, eftersom den kommer att påverka sektorer som är grundläggande i vissa länders ekonomier (t.ex. kakao i Elfenbenskusten och Ghana, palmolja i Indonesien och Malaysia, soja och nötkreatur i Brasilien och Argentina), vilket kommer att kräva intensivare bilaterala kontakter, även på expertnivå. GD Miljö kommer även att behöva företräda EU i fler internationella forum. Medlemsstaternas rapporteringsskyldigheter kommer att öka i och med att fler råvaror omfattas och värdet av de ekonomiska sektorer som omfattas är högre. Under de första fem åren kommer övergången till den nya förordningen, upphävandet av timmerförordningen och anpassningen av Flegtförordningen att innebära ytterligare arbetsuppgifter.

Alla dessa nya verksamheter och arbetsuppgifter kommer att innebära en betydande ökning av GD Miljös arbetsbörda. Den nya förordningens ökade politiska och ekonomiska tyngd innebär att det krävs mer förberedelser och mer analytiskt arbete för att hantera ett ökat samarbete – både på politisk nivå och tjänstemannanivå – med andra avdelningar inom kommissionen, med rådet och Europaparlamentet, med intressenter, med tredjeländer och med internationella organisationer. De nya rapporteringsskyldigheterna och de nya verktygen (informationssystemet och riktmärkningssystemet) som GD Miljö förvaltar kommer att kräva ökad tillsyn av GD Miljö. För att kunna förenkla och förbättra genomförandet jämfört med genomförandet av timmerförordningen och Flegtförordningen – av kontrollen av ändamålsenligheten framgick ett antal brister – kommer GD Miljö att behöva tilldela fler resurser till övervakning av genomförandet i medlemsstaterna, även med tanke på det utökade tillämpningsområdet.

Samtliga dessa arbetsuppgifter kräver ett mycket gott politiskt omdöme, kunskaper om politiken, analytisk förmåga, oberoende och motståndskraft, egenskaper som endast AD-tjänstemän kan erbjuda. Med tanke på de berörda råvarornas komplexa leveranskedjor och de geografiska skillnaderna mellan olika delar av världen, vore det klokt att satsa på en viss grad av specialisering inom det team på GD Miljö som ansvarar för genomförandet. Detta kan göras per råvara, region eller typ av arbetsuppgift, men kommer att kräva ytterligare personalresurser enligt ovan. Utkontraktering kommer att användas i största möjliga utsträckning (se nedan) men även detta kräver tillsyn. Vissa av kärnuppgifterna är dessutom så politiskt känsliga att de måste utföras av kommissionen.

Resursbehoven kommer att öka för GD Miljö, GD Internationella partnerskap och GD Skatter och tullar. GD Miljö kommer att behöva arbeta med den komplexa (både på det tekniska och det diplomatiska planet) riktmärkningen av länder och samtidigt fortsätta att genomföra de skyldigheter som härrör från tidigare lagstiftning under dessa nya omständigheter, bland annat internationellt samarbete (ett oavbrutet samarbete med partnerländer, både konsument- och producentländer, är nödvändigt för att undvika läckage). GD Internationella partnerskap kommer framför allt att fokusera på nya samarbetsprogram inom ramen för skogspartnerskapen, som bland annat kommer att ha som mål att hjälpa producentländer att uppfylla kraven i förordningen. Skogspartnerskap kommer att erbjudas alla berörda länder, även de som för närvarande förhandlar om eller genomför frivilliga partnerskapsavtal. GD Skatter och tullar kommer att arbeta med att genomföra förordningens politik mer allmänt samt förbereda och utarbeta sekundärlagstiftning om relevanta råvaror och produkter som förs in på eller ut ur unionsmarknaden. För dessa aktiviteter kommer

GD Miljö, GD Internationella partnerskap och GD Skatter och tullar att behöva de extra personalresurserna.

Innan förordningen träder i kraft och under de första fem år som den genomförs kommer det även att behövas budgetmedel för offentlig upphandling av utomstående uppdragstagare till stöd för den första översynen av produkträckvidden, den första utvärderingen av förordningen och dess genomförande i allmänhet. Den uppskattade budgeten för dessa tre kontrakt under de första fem åren uppgår till 3 050 000 euro. Uppskattningen är gjord på grundval av liknande kontrakt som upphandlats tidigare.

Dessutom behöver registret över förklaringar av tillbörlig aktsamhet utvecklas. Det är en databas som kopplar samman medlemsstaternas tullmyndigheter, andra behöriga myndigheter och kommissionen samt lagrar och underlättar hanteringen av informationen från verksamhetsutövarna (främst deras registreringar och egendeklarationer). Detta kan antingen göras med en utomstående uppdragstagare eller med en administrativ överenskommelse mellan kommissionens avdelningar. GD Miljö har budgeterat 1,5 miljoner euro för fem år för att skapa och underhålla databasen med de funktioner som krävs. Dessutom har GD Skatter och tullar budgeterat 950 000 euro för det första fem åren för IT-arbetet med att införa de ändringar i tullsystemet som följer av förordningen. IT-utvecklingen och de upphandlingsval som görs i samband därmed kommer att vara föremål för förhandsgodkännande av Europeiska kommissionens styrelse för informationsteknik och cybersäkerhet.

Riktmärkningen av länder skulle kunna utformas och genomföras via en administrativ överenskommelse eller med hjälp av en utomstående uppdragstagare. För detta uppgår den preliminära budgeten till 4 369 000 euro för det första fem åren. Det är nästan fem gånger så mycket som det belopp som övervägdes i konsekvensbedömningen, vilket var baserat på antalet arbetstimmar. Anledningen är att man i konsekvensbedömningen utgick från en förenklad riktmärkning. I det slutliga lagstiftningsförslaget har den utökats dels med nya bedömningskriterier, dels med nya skyldigheter att samarbeta med de berörda länderna. Dessa nya element är arbetsintensiva – att bedöma lagstiftningen och dess tillämpning i varje land är en ambitiös strävan – och kommer att kräva ett mycket högre antal arbetstimmar. Det nya beloppet har beräknats på grundval av erfarenheterna med landsöversikterna enligt EU:s timmerförordning.

1.6. Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet

☐ begränsad varaktighet

- ☐ verkan från och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ till och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ
- ☐ budgetkonsekvenser från och med YYYY till och med YYYY för åtagandebemyndiganden och från och med YYYY till och med YYYY för betalningsbemyndiganden.

☒ obegränsad varaktighet

- Efter en startfas 2023–2027
- beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7. Planerad metod för genomförandet³

☒ Direkt förvaltning som sköts av kommissionen

- ☒ av dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer;
- ☐ av genomförandeorgan

☐ Delad förvaltning med medlemsstaterna

☐ Indirekt förvaltning genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

- ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett
- ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
- ☐ EIB och Europeiska investeringsfonden
- ☐ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen
- ☐ offentligrättsliga organ
- ☐ privaträttsliga organ som har anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de har tilldelats tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som har tilldelats tillräckliga ekonomiska garantier

³ Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

- ☐ personer som anförtratts genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp enligt avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i den relevanta grundläggande rättsakten
- *Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".*

Anmärkningar

--

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

Finansieringsöversikten gäller personalkostnader, upphandling och möjligen administrativa överenskommelser. Standardregler för denna typ av utgifter gäller.

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. *Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås*

Initiativets förvaltningsmetod är direkt förvaltning som sköts av kommissionen. Kommissionen kommer att bistås av en expertgrupp som består av företrädare för medlemsstaterna och intressenter: kommissionens expertgrupp/flerpartsplattform för skydd och återställande av världens skogar. Kommissionen kommer också att biträdas av en kommitté.

Sammanfattningsvis omfattar initiativet personalkostnader, upphandling och möjligen administrativa överenskommelser. Standardregler för denna typ av utgifter gäller.

2.2.2. *Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna*

Sammanfattningsvis omfattar initiativet personalkostnader, upphandling och möjligen administrativa överenskommelser. Standardregler för denna typ av utgifter gäller.

2.2.3. *Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*

Sammanfattningsvis omfattar initiativet personalkostnader, upphandling och möjligen administrativa överenskommelser. Standardregler för denna typ av utgifter gäller.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategi för bedrägeribekämpning.

Sammanfattningsvis omfattar initiativet personalkostnader, upphandling och möjligen administrativa överenskommelser. Standardregler för denna typ av utgifter gäller.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-diff ⁵⁷ .	från Efta-länder ⁵⁸	från kandidatländer ⁵⁹	från tredjeländer	enligt artikel 21.2 b i budgetförordningen
3	09 02 01 - Natur och biologisk mångfald	Diff.	JA	NEJ	NEJ	NEJ
7	20 01 02 01 – Löner och ersättningar	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	20 02 06 02 – Kostnader för konferenser och möten	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

⁵⁷ Diff. = differentierade anslag / Icke-diff. = icke-differentierade anslag.

⁵⁸ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen

⁵⁹ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Förslagets beräknade budgetkonsekvenser på anslagen

3.2.1. Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	3	Naturresurser och miljö
---	---	-------------------------

GD: Miljö			Budget år 2022	Budget år 2023	Budget år 2024	Budget år 2025	Budget år 2026	Budgetår r 2027	TOTALT (2022–2027)
• Driftsanslag									
09 02 01 - Natur och biologisk mångfald	Åtaganden	(1a)	0,500	1,789	1,680	1,610	1,890	1,450	8,919
	Betalningar	(2a)	0,500	1,789	1,680	1,610	1,890	1,450	8,919
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program ⁶⁰									
Budgetrubrik		(3)							
TOTALA anslag för GD Miljö	Åtaganden	=1a+1b +3	0,500	1,789	1,680	1,610	1,890	1,450	8,919
	Betalningar	=2a+2b +3	0,500	1,789	1,680	1,610	1,890	1,450	8,919

⁶⁰ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

GD: Skatter och tullar			Budget år 2022	Budget år 2023	Budget år 2024	Budget år 2025	Budget år 2026	Budgetår r 2027	TOTALT (2022–2027)
• Driftsanslag									
09 02 01 - Natur och biologisk mångfald	Åtaganden	(1a)	—	0,150	0,300	0,250	0,125	0,125	0,950
	Betalningar	(2a)	—	0,150	0,300	0,250	0,125	0,125	0,950
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program ⁶¹									
Budgetrubrik		(3)							
TOTALA anslag för GD Skatter och tullar	Åtaganden	=1a+1b +3	—	0,150	0,300	0,250	0,125	0,125	0,950
	Betalningar	=2a+2b +3	—	0,150	0,300	0,250	0,125	0,125	0,950

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)							
	Betalningar	(5)							
• TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program		(6)							
TOTALA anslag för RUBRIK 3 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+6	0,500	1,939	1,980	1,860	2,015	1,575	9,869
	Betalningar	=5+6	0,500	1,939	1,980	1,860	2,015	1,575	9,869

⁶¹ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

Det belopp som anges ovan kommer att behövas för att stödja olika genomförandeuppgifter som kommer att utföras av GD Miljö med anknytning till lagstiftningsbestämmelserna.

Upphandlingarna avser en studie till stöd för den första översynen av produkträckvidden (budgeterad för 2022), en studie till stöd för den första utvärderingen av förordningen (budgeterad för 2026) och ett kontrakt till stöd för det allmänna genomförandet av förordningen (budgeterat med ett lika stort belopp per år under genomförandets fem första år).

Dessutom har två andra verksamheter preliminärt tagits med i denna kategori. Dessa skulle kunna utföras antingen via en utomstående uppdragstagare eller via administrativa överenskommelser med kommissionens avdelningar. Det gäller utveckling och drift av informationssystemet och utveckling och drift av systemet för riktmärkning av länder. Båda verksamheterna har budgeterats för genomförandets fem första år.

Slutligen har några belopp tagits med för att täcka IT-utveckling och underhåll av det elektroniska gränssnittet mellan de nationella tullsystemen och informationssystemet vad gäller utbyte av information mellan tullmyndigheter och behöriga myndigheter. Dessa ingår i den totala kostnaden för informationssystemet.

Alla kostnader utom HR och Administrativa kostnader								
Uppgifter	Resurser	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTAL T
Allmänna bestämmelser	Kontrakt om allmänt stöd	–	0,450	0,450	0,450	0,450	0,450	2,250
Riktmärkningssystem	Kontrakt om stöd eller administrativa överenskommelser	–	1,009	0,840	0,840	0,840	0,840	4,369
Informationssystem – Register (GD Miljö + GD Skatter och tullar)	Kontrakt om stöd eller administrativa överenskommelser	–	0,480	0,690	0,570	0,425	0,285	2,450
Översyn av produkträckvidden	Kontrakt till stöd för konsekvensbedömning	0,500	–	–	–	–	–	0,500
Första utvärderingen	Kontrakt om stöd vid utvärdering	–	–	–	–	0,300	–	0,300
		0,500	1,939	1,980	1,860	2,015	1,575	9,869

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	”Administrativa utgifter”
---	----------	---------------------------

Detta avsnitt ska fyllas i med hjälp av det datablad för budgetuppgifter av administrativ natur som först ska föras in i [bilagan till finansieringsöversikt för rättsakt](#) (bilaga V till de interna bestämmelserna), vilken ska laddas upp i DECIDE som underlag för samråden mellan kommissionens avdelningar.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		Budget år 2022	Budget år 2023	Budget år 2024	Budget år 2025	Budget år 2026	Budget år 2027	TOTALT (2022–2027)
GD: Miljö								
• Personalresurser		–	0,760	0,760	0,760	0,760	0,760	3,800
• Övriga administrativa utgifter ⁶²		–	0,114	0,114	0,114	0,114	0,114	0,570
TOTALT för GD Miljö	Anslag	–	0,874	0,874	0,874	0,874	0,874	4,370

		Budget år 2022	Budget år 2023	Budget år 2024	Budget år 2025	Budget år 2026	Budget år 2027	TOTALT (2022–2027)
GD: Internationella partnerskap								
• Personalresurser		–	0,304	0,304	0,304	0,304	0,304	1,520
• Övriga administrativa utgifter		–	–	–	–	–	–	–
TOTALT för GD Internationella partnerskap	Anslag	–	0,304	0,304	0,304	0,304	0,304	1,520

⁶² Artikel 34 avser inrättandet av en ny kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011. Dessutom kommer kommittén att bistås av den expertgrupp inom avskogningsplattformen som redan är inrättad, men inte har några beslutsbefogenheter.

		Budget år 2022	Budget år 2023	Budget år 2024	Budget år 2025	Budget år 2026	Budget år 2027	TOTALT (2022–2027)
GD: Skatter och tullar								
• Personalresurser		–	0,152	0,152	0,52	0,152	0,152	0,760
• Övriga administrativa utgifter		–	–	–	–	–	–	–
TOTALT för GD Skatter och tullar	Anslag	–	0,152	0,152	0,152	0,152	0,152	0,760

TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden summa betalningar)	=	–	1,330	1,330	1,330	1,330	1,330	6,650
---	--	---	---	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		Budget år 2022	Budget år 2023	Budget år 2024	Budget år 2025	Budget år 2026	Budget år 2027	TOTALT (2022–2027)
TOTALA anslag under RUBRIKERN 1 till 7 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	0,500	3,269	3,310	3,190	3,345	2,905	16,519
	Betalningar	0,500	3,269	3,310	3,190	3,345	2,905	16,519

3.2.2. Beräknad output som finansieras med driftsanslag

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Ange mål och output ↓			Budgetår N		Budgetår N + 1		Budgetår N + 2		Budgetår N + 3		För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)						TOTALT	
	OUTPUT																	
	Typ ⁶³	Genomsnittliga kostnader	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Totalt antal	Total kostnad
SPECIFIKT MÅL nr 1 ⁶⁴ ...																		
- Output																		
- Output																		
- Output																		
Delsumma för specifikt mål nr 1																		
SPECIFIKT MÅL nr 2...																		
- Output																		
Delsumma för specifikt mål nr 2																		
TOTALT																		

⁶³ Output som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).

⁶⁴ Mål som redovisats under punkt 1.4.2: ”Specifikt/specifika mål...”.

3.2.3. Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	Budgetår 2022	Budgetår 2023	Budgetår 2024	Budgetår 2025	Budgetår 2026	Budgetår 2027	TOTALT (2023–2027)
--	------------------	------------------	------------------	------------------	------------------	------------------	-----------------------

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen							
Personalresurser	–	1,216	1,216	1,216	1,216	1,216	6,080
Övriga administrativa utgifter	–	0,114	0,114	0,114	0,114	0,114	0,570
Delsumma för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	–	1,330	1,330	1,330	1,330	1,330	6,650

Utanför RUBRIK 7⁶⁵ i den fleråriga budgetramen							
Personalresurser							
Övriga utgifter av administrativ natur							
Delsumma utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen							

TOTALT	–	1,330	1,330	1,330	1,330	1,330	6,650
---------------	---	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

De administrativa kostnaderna ska täckas genom anslag som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga och/eller som har omfördelats, om så krävs kompletterade med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till befintliga begränsningar i fråga om budgetmedel.

⁶⁵ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.3.1. Beräknat personalbehov

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

	Budget år 2022	Budget år 2023	Budget år 2024	Budget år 2025	Budget år 2026	Budget år 2027
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)						
20 01 02 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	0,0	8,0	8,0	8,0	8,0	8,0
20 01 02 03 (vid delegationer)						
01 01 01 01 (indirekta forskningsåtgärder)						
01 01 01 11 (direkta forskningsåtgärder)						
Annan budgetrubrik (ange vilken)						
• Extern personal (i heltidsekvivalenter)⁶⁶						
20 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)						
20 02 03 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)						
XX 01 xx yy zz⁶⁷	- vid huvudkontoret					
	- vid delegationer					
01 01 01 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)						
01 01 01 12 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)						
Annan budgetrubrik (ange vilken)						
TOTALT	0,0	8,0	8,0	8,0	8,0	8,0

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom de berörda generaldirektoraten som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	GD Miljö behöver fem AD-tjänster för det allmänna genomförandet av förordningen, inklusive internationellt samarbete, samt förberedelserna och utarbetandet av sekundärlagstiftning i enlighet med de tidsfrister som föreslås i förordningen. För GD Internationella partnerskap behövs 2 AD-tjänster för att hantera samarbete och utveckling enligt förordningen, i synnerhet inrättandet av
--------------------------------------	---

⁶⁶ AC = kontraktsanställda förklarar vissa END = avdelad nationell expert används i den JPD = unga experter som tjänstgör vid delegationerna

⁶⁷ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

	skogspartnerskap. För GD Skatter och tullar behövs 1 AD-post för det allmänna politiska genomförandet av förordningen, förberedande arbete och utarbetande av sekundärlagstiftning om relevanta råvaror och produkter som förs in på eller ut ur unionsmarknaden, samt för att genomföra gränssnittet enligt artikel 26.
Extern personal	Ej tillämpligt

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

Förslaget/initiativet:

- ☒ kan finansieras fullständigt genom omfördelningar inom den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen.
- De kostnader som förutses inom ramen för budgetpost 09 02 01 kommer att bäras av Life-programmet och kommer att planeras inom ramen för den årliga förvaltningsplanen för GD Miljö. För de personalresurser som krävs ska helst ytterligare anslag avsättas inom ramen för det årliga förfarandet för tilldelning av anslag.
- ☐ kräver användning av den outnyttjade marginalen under den relevanta rubriken i den fleråriga budgetramen och/eller användning av särskilda instrument enligt definitionen i förordningen om den fleråriga budgetramen.

Beskriv vad som krävs, ange berörda rubriker och budgetrubriker, motsvarande belopp och de instrument som är föreslagna för användning.

- ☐ kräver en översyn av den fleråriga budgetramen.

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt de motsvarande beloppen.

3.2.5. Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet:

- ☒ innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter
- ☐ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	Budgetår N ⁶⁸	Budgetår N + 1	Budgetår N + 2	Budgetår N + 3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering								

⁶⁸ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras. Ersätt ”n” med det förväntade första genomförandeåret (till exempel 2021). Detsamma för följande år.

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☒ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☐ Påverkan på egna medel
 - ☐ Påverkan på andra inkomster
 - ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter ☐

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstdel:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets/initiativets inverkan på inkomsterna ⁶⁹						
		Budgetår N	Budgetår N + 1	Budgetår N + 2	Budgetår N + 3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
Artikel								

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs.

--

Övriga anmärkningar (t.ex. vilken metod/formel som har använts för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter).

--

⁶⁹ Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbördskostnader.